

Posodobitev urejene sodne prakse nove odločbe objavljene v tretjem kvartalu 2018

Urejena sodna praksa je del paketa eINS – elektronski komentar ZFPPIPP z urejeno sodno prakso, ki je dostopen na portalu Založnika Tax-Fin-Lex: <https://www.tax-fin-lex.si/Home/Vsebina/e-Paket-INS>

© Ta dokument je namenjen samo uporabi naročnikov paketa eINS. Vsaka drugačna uporaba ali nadaljnja distribucija je prepovedana.

1. člen (vsebina zakona)

2. člen (prenos in izvajanje predpisov EU)

3. člen (namen opredelitve pojmov)

4. člen (kratice drugih zakonov)

5. člen (postopki zaradi insolventnosti)

6. člen (postopka prisilnega prenehanja)

7. člen (pravna oseba, podjetnik, zasebnik in potrošnik)

8. člen (poslovodstvo, organ nadzora in zastopniki pravne osebe)

9. člen (družbenik, pravila pravne osebe in delež)

10. člen (premoženje, obveznosti in kapital)

11. člen (kratkoročna in dolgoročna plačilna sposobnost; kapitalska ustreznost; dolgoročni viri financiranja)

12. člen (pravila poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij)

13. člen (finančno poslovanje)

14. člen (insolventnost)

1. Splošno

- ◆ Dolžnik trdi, da sodišče prve stopnje ni pravilno izvedlo dokaza z izvedencem, zaradi česar mu ni bila dana možnost obravnavanja pred sodiščem. Na podlagi prvega odstavka 253. člena ZPP sodišče odloči, ali naj izvedenec da svoj izvid in mnenje samo ustno na obravnavi ali pa naj ju da tudi pisno pred obravnavo. Zakon pisno ekspertizo določa le kot alternativo, vendar pa je ta v praksi pravilo in pisni izvid in mnenje v številnih primerih ostaneta v tej obliki. Glede na to, da (tako kot tudi v tej zadevi) izvedenčevo mnenje temelji na poslovnih listinah in njihovi analizi, je pisno mnenje tudi za stranke preglednejše od podaje ustnega. Sodišče pa mora v takšnih primerih kontradiktornost postopka zagotoviti tako, da v zvezi s strankinimi pripombami zahteva od izvedenca pisno dopolnitev ekspertize ter nato izvedenčev odgovor pošlje strankam v izjavo. Pritožnik utemeljeno opozarja, da je zmotno stališče sodišča (in izvedenca), da je treba stanje insolventnosti presoјati na dan vložitve predloga za začetek stečajnega postopka. Glede na dolgotrajnost predhodnega stečajnega postopka, pripojitev in glede na zatrjevano dokapitalizacijo dolžnika, je v tej zadevi potrebno insolventnost dolžnika presoјati (tudi) na dan izdaje sklepa o predlogu za začetek stečajnega postopka.

VSL Sklep Cst 214/2018, 8. 5. 2018

2. Dokazni standard

3. Trajnejša nelikvidnost

4. Neizpodbojna domneva

5. Dolgoročna plačilna nesposobnost

6. Po potrjeni prisilni poravnavi ali poenostavljeni prisilni poravnavi

7. Insolventnost in delovno razmerje

15. člen (finančno prestrukturiranje)

16. člen (insolventni dolžnik)

17. člen (identifikacijski podatki o dolžniku in upniku)

18. člen (ožje povezana oseba)

19. člen (ločitvena pravica; ločitveni upnik)

- ♦ Ugotovitev ničnosti zavezovalnega posla, sklenjenega med toženo stranko in družbo K. d.o.o., zgolj kot predhodnega vprašanja, brez ustreznega tožbenega zahtevka na razveljavitev razpolagalnega posla skupaj s kondicijskim zahtevkom, ki mora zajeti tudi drugo pogodbeno stranko, ne zagotavlja ponovnega prenosa stvarnopравnih upravičenj (lastninske pravice) na toženo stranko. Ker predmetnih premičnin ob začetku stečajnega postopka ni bilo v stečajni masi tožene stranke, je kljub temu, da je na teh tožeča stranka z rubežem v izvršilnem postopku veljavno pridobila zastavno pravico, prenehala njena ločitvena pravica, saj ločitvena pravica na premoženju, ki ni del stečajne mase, ne more obstajati. Bilanca stanja je javna listina, ki dokazuje resničnost tistega, kar se v njej potrjuje ali določa. Dolžnik v postopku izvršbe ne more uveljavljati ugovornega razloga, da predmet izvršbe ni v njegovi lasti.

VSL Sodba I Cpg 822/2017, 20. 6. 2018

- ♦ V prvem odstavku 107. člena ZIZ povsem jasno določa, da je dolžnikovemu dolžniku prepovedano poravnati terjatev dolžniku (ne pa, da jo sme veljavno izpolniti le zastavnemu upniku, kar je kasneje in drugače za primer zastavne pravice uredil 180. člen SPZ). Pri rubežu terjatve gre v njenem bistvu za "prisilno" cesijo, ne za "prisilno" zastavno pravico. Določba tretjega odstavka 107. člena ZIZ ima svoj pomen v tem, da določa trenutek pridobitve upnikove ločitvene pravice, s tem pa vrstni red posameznega upnika, ne pa v tem, da bi drugače kot prvi odstavek 107. člena ZIZ določala posledice rubeža denarne terjatve. Ne glede na to bi lahko tožena stranka za izpolnitev odškodninsko odgovarjala, če bi bile za to izpolnjene predpostavke iz 131. člena OZ. Pri presoji utemeljenosti zahtevka na odškodninski podlagi je treba izhajati iz vsebine sklepov, s katerima je prišlo do rubeža terjatve in prenosa v izterjavo. Toženi stranki je bilo s sklepom o rubežu (povsem v skladu s prvim odstavkom 107. člena ZIZ) prepovedano, da poravna terjatev dolžnici, družbi A. Če bi tožena stranka prostovoljno poravnala terjatev družbi A., bi njeno ravnanje nasprotovalo prepovedi iz sodne odločbe in bi bilo zato protipravno. Tožena stranka pa ni ravnala v nasprotju z ZIZ oziroma sklepom o rubežu, njena izpolnitev ni bila prostovoljna, ampak prisilna. Podlago je imela v sklepu o izvršbi in odredbi sodišča, po katerih je ravnala in morala ravnati banka kot dolžničina dolžnica.

VSL Sodba I Cp 240/2018, 4. 7. 2018

20. člen (nedenarna, zavarovana in nezavarovana terjatev)

20.a člen (finančna in poslovna terjatev)

21. člen (prednostne, podrejene in navadne terjatve)

22. člen (izločitvena pravica; izločitveni upnik)

- ◆ Pritožnik je tožbo za ugotovitev lastninske pravice temeljil na priposestvanju. Sodišče prve stopnje mu je pravilno odgovorilo, da ni izpolnjen pogoj za pridobitev lastninske pravice na originarni način, zgolj ta pa je v tej pravi pomemben način pridobitve lastninske pravice. Neprerekana ugotovitev je, da bi se desetletno priposestvalno obdobje izteklo 10. 5. 2004, če bi bil pritožnik dobroverni lastniški posestnik. To pa ni bil, ker je bila ves ta čas, to je od 31. 12. 1991 pa vse do 7. 3. 2008, v zemljiški knjigi zaznamovana prepoved obremenitve in odsvojitve nepremičnin. Sedanje stanje posesti ni pomembno, ker se je 7. 5. 2014 nad toženo stranko začel postopek osebnega stečaja.

VSL Sodba in sklep I Cpg 778/2017, 3. 7. 2018

- ◆ Po presoji pritožbenega sodišča bi morala tožeča stranka pridobitev lastninske pravice na opremi, ki je predmet spora, zatrjevati (in dokazati) za vsak kos opreme posebej, tožnica pa niti ni podala nobenih trditev glede tega kdaj, od koga in kateri inventar naj bi sploh kupila. Skladno s prvim odstavkom 310. člena ZFPPIPP mora izločitveni upnik, katerega izločitvena pravica je bila prerokana, v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev vložiti tožbo, s katero uveljavlja zahtevek iz prvega odstavka 309. člena tega zakona. Po tem členu pa sodišče naloži stečajnemu dolžniku, da upniku izroči premoženje, ki je predmet izločitvene pravice iz 1. točke prvega odstavka 22. člena ZFPPIPP. Izločitveni upnik mora tako oblikovati tožbeni zahtevek z enako vsebino, kot bi bila vsebina odločitve (stečajnega) sodišča o priznanju izločitvene pravice, če ta ne bi bila prerokana. Tožeča stranka bi torej morala uveljavljati dajaten tožbeni zahtevek (za izročitev individualno določenih premičnin), z ugotovitvenim tožbenim zahtevkom (da obstoji izločitvena pravica tožeče stranke ter da v stečajno maso ne sodi določena oprema) pa tudi iz tega razloga ne more uspeti.

VSL Sodba I Cpg 317/2018, 3. 7. 2018

- ◆ Lastninska pravica kot samostojna lastninska pravica je namreč mogoča le na zemljišču, katerega sestavina je po načelu povezanosti zemljišča in objekta ("superficies solo cedit") objekt, ki na njem stoji. Prav zaradi tega načela ni mogoča samostojna lastninska pravica na objektu, v obravnavani zadevi na dveh transformatorskih postajah. Različen lastninski položaj zemljišča in na njem zgrajenega objekta je mogoč le pri stavbni pravici, ki po vsebini in namenu pomeni odstop od načela povezanosti zemljišča in objekta. Ker pa stavbna pravica pravica ni lastninska pravica, pa čeprav njenemu imetniku v času trajanja daje določena lastninska upravičenja, slednja, tudi, če bi tožnica njen obstoj zatrjevala, ne more biti predmet izločitvene pravice po 22. členu ZFPPIPP (takšno stališče je Višje sodišče v Mariboru zavzelo že v odločbi I Cpg 120/2017 z dne 15. 9. 2017).

VSM Sodba I Cpg 238/2018, 23. 8. 2018

23. člen (vodilna in predpisana obrestna mera)

24. člen (dvostranska pogodba in vzajemno neizpolnjena dvostranska pogodba)

- ◆ Naknadno vpisana hipoteka predstavlja pravno napako. Dolžnosti prodajalca, ki izvirajo iz pravne napake, če in ko kupec postavi v tej zvezi ustrezne zahteve, pa ne predstavljajo neizpolnitve pogodbe v smeri prevzetih pogodbenih obveznosti. Za (delno) neizpolnitev pogodbe v primeru vpisane hipoteke bi šlo npr. v situaciji, ko bi bila ob sklenitvi prodajne pogodbe predmetna nepremičnina obremenjena (to bi bilo zavedeno v pogodbi) in bi prodajalec sprejel izrecno pogodbeno zavezo poskrbeti za izbris bremen, pa tega ne bi storil. V primeru, kot je obravnavani, torej ko stečajni dolžnik v celoti izpolni svojo pogodbeno obveznost, obveznost nasprotne pogodbene stranke pa zapade v plačilo po začetku stečajnega postopka, nasprotna pogodbeni stranka ohrani pravico zahtevati razvezo pogodbe zaradi spremenjenih okoliščin v skladu z določili 112. člena OZ. Ob odsotnosti izrecne zakonske podlage, ki bi določala nasprotno, ni namreč videti prav nobenega sprejemljivega argumenta za razlago, da zgolj zaradi uvedbe stečajnega postopka nad eno pogodbeno stranko nasprotna pogodbeni stranka izgubi pravico, ki ji gre po splošnih določilih obligacijskega prava. Zakonska ureditev klavzule "rebus sic stantibus" po oceni pritožbenega sodišča narekuje celovito obravnavo vseh zatrjevanih spremenjenih okoliščin ter njihovo medsebojno povezanost predvsem z vidika vzrokov in posledic, saj je le na tak način mogoče pravilno presoditi, ali je podana situacija, ko je potrebno pogodbo razvezati.

VSM Sklep I Cpg 181/2018, 5. 7. 2018

- ◆ Dogovor o aru je realni kontrakt. Navedeno izhaja iz določbe prvega odstavka 64. člena OZ, ki določa, da je pogodba sklenjena, ko je aru dana, razen če ni dogovorjeno kaj drugega. Vendar pa to ne pomeni, da je pogodba veljavno sklenjena le, če je aru plačana z izročitvijo denarnega zneska. Pomeni le, da zgolj obljuba, da bo aru dana, ne zadošča. Obveznost plačila aru mora biti dejansko izpolnjena. Dejstvo, da je bila aru poravnana s kompenzacijo, ne vpliva na veljavnost prodajnih pogodb.

VSRS Sodba III Ips 90/2016, 24. 4. 2018

Iz obrazložitve:

9. Sodišči prve in druge stopnje sta presodili, da so imele prodajne pogodbe naravo vzajemno neizpolnjenih dvostranskih pogodb v smislu 24. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (v nadaljevanju ZFPPIPP). Prodajne pogodbe so tako ostale veljavne kljub stečajnim postopkom nad obema pravnima strankama. Presodili sta, da je tožeča stranka na podlagi 106. člena OZ imela pravico odstopiti od prodajnih pogodb brez naknadnega roka ter da so nastopile posledice iz drugega odstavka 111. člena OZ, po katerem ima stranka, ki je popolnoma ali deloma izpolnila pogodbo, pravico do vrnitve tistega, kar je dala. Pojasnili sta, da je do plačila upravičena po pravilih, ki veljajo za stroške stečajnega postopka.

10. V obravnavani zadevi se uporabljajo določbe ZFPPIPP pred novelo ZFPPIPP-E. Ta v drugem odstavku 24. člena določa, kdaj gre za vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe. Vzajemno neizpolnjena dvostranska pogodba je tista dvostranska pogodba, ki je bila sklenjena pred začetkom postopka zaradi insolventnosti in pri kateri do začetka postopka zaradi insolventnosti niti insolventni dolžnik niti nasprotna pogodbeni stranka nista izpolnila svoje obveznosti glede izpolnitvenega ravnanja na podlagi te pogodbe ali nobeden od njiju teh obveznosti ni izpolnil v celoti. Za medsebojne terjatve upnikov in stečajnega dolžnika na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe z začetkom stečajnega postopka ne nastanejo pravne posledice iz pododdelka 5.3.2. Stečajni dolžnik mora svojo obveznost do upnika na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe izpolniti v skladu s to pogodbo in po pravilih tega zakona o plačilu stroškov stečajnega postopka, razen če uresniči odstopno pravico v skladu z 267. členom zakona. Upnik svoje terjatve do stečajnega dolžnika na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe ne prijavi v stečajnem postopku in ima pravico do plačila te terjatve po pravilih tega zakona o plačilu stroškov stečajnega postopka (prvi, drugi in tretji odstavek 265. člena ZFPPIPP).

18. Aru je bila poravnana s kompenzacijo tako, da je bila terjatev tožene stranke za plačilo aru pobotana z nasprotno terjatvijo tožeče stranke za vrnitev posojila. Drži stališče revidentke, da je po razvezi pogodb na podlagi drugega odstavka 111. člena OZ tožeča stranka pridobila nazaj terjatev za vrnitev posojila. Vendar pa tožena stranka pri tem spregleda, da je tožeča stranka od pogodb odstopila po začetku stečajnih postopkov nad obema pravnima strankama. Kot sta pravilno pojasnili sodišči prve in druge stopnje, je tako njen povračilni zahtevek nastal po začetku stečajnega postopka, saj pred tem terjatev tožeče stranke za vrnitev posojila ni obstajala (prenehala je s kompenzacijo). To pomeni, da tožeči stranki terjatve za vrnitev posojila ni bilo treba prijaviti v stečajni postopek, ki je tekkel nad toženo stranko. Za ta zahtevek se prav tako uporabljajo pravila ZFPPIPP o plačilu stroškov stečajnega

postopka. Kljub odstopu tožeče stranke od pogodb obveznost tožene stranke, ki je zaradi odstopa „oživila“, izvira iz vzajemno neizpoljenih dvostranskih pogodb, zato zanjo veljajo pravila iz 265. člena ZFPPIPP. Ravno zaradi razveze vzajemno neizpoljenih dvostranskih pogodb (prodajnih pogodb) je namreč tožeča stranka po začetku stečajnega postopka ponovno pridobila terjatev iz posojilne pogodbe.

19. Tožeča stranka zahteva plačilo 931.560,74 EUR. Četudi je to zahtevek, ki temelji na posojilni pogodbi, se zanj uporabljajo enaka pravila o plačilu stroškov stečajnega postopka. Stališče revidentke, da je oživela le terjatev tožeče stranke in da zato nima zahtevka za plačilo, ni utemeljen in tudi ni logičen. Na podlagi zapadle terjatve tožeča stranka lahko zahteva njeno plačilo. Ravno plačilo pa uveljavlja z zahtevkom v tem postopku. Prav tako ne drži revizijski očitke, da tožeča stranka ni podala dovolj trditve v zvezi z njeno terjatvijo po posojilni pogodbi, zato naj bi bil zahtevek za plačilo vtoževanega zneska, ki bi temeljilo na ponovno „oživeli“ terjatvi za vrnitev posojila, neutemeljen. Med strankama ni bilo sporno, da je bila terjatev za plačilo are pobotana z nasprotno terjatvijo za vračilo posojila v enakem znesku. Dejstvu, da je terjatev tožeče stranke za vrnitev posojila obstajala ter da je znašala 931.560,74 EUR, tožena stranka ni ugovarjala, zato v reviziji ne more uspeti s trditvami, da ni bilo dokazano, da naj bi tožena stranka karkoli dolgovala tožeči stranki po posojilni pogodbi.

20. Držijo revizijske trditve, da v obravnavanem primeru ne pride v poštev določba 268. člena ZFPPIPP, ki ureja položaj strank po odstopu stečajnega dolžnika od pogodbe, saj od pogodb ni odstopil stečajni dolžnik skladno s 267. členom ZFPPIPP, temveč je tožeča stranka odstop utemeljila na podlagi določbe 106. člena OZ. Vendar pa to odločitve ne spreminja. Kot je bilo že pojasnjeno, je kljub temu namreč tožena stranka dolžna vtoževan znesek poravnati po pravilih o plačilu stroškov stečajnega postopka na podlagi določbe 265. člena ZFPPIPP.

24.a člen (kvalificirana finančna pogodba in dogovor o izravnavi)

24.b člen (druga kvalificirana pogodba)

25. člen (pooblaščenec ocenjevalec)

26. člen (agencija)

27. člen (uporaba 2. poglavja)

28. člen (temeljne obveznosti posloводства)

29. člen (temeljne obveznosti članov nadzornega sveta)

30. člen (upravljanje tveganj)

31. člen (upravljanje likvidnostnega tveganja)

32. člen (spremljanje in zagotavljanje kapitalske ustreznosti)

33. člen (uporaba oddelka 2.2)

34. člen (obveznost enakega obravnavanja upnikov)

- ◆ Četrti odstavek 34. člena ZFPPIPP zgolj primeroma našteva ravnanja dolžnika, ki lahko pomenijo neenako obravnavo upnikov, in ne gre za taksativno navedene primere. Neenako obravnavanje upnikov lahko pomeni tudi ravnanje, kakršnega zatrjuje upnik, to pa je, da je dolžnik ob bistveno enakih okoliščinah terjatve določenih upnikov priznal ter jih vključil v svoj program prestrukturiranja, medtem ko upnikove terjatve ni upošteval.

VSL Sklep Cst 294/2018, 19. 6. 2018

35. člen (poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja)

36. člen (sklic skupščine)

37. člen (vpis in vplačilo novih delnic)

38. člen (obveznost posloводства vložiti predlog za začetek stečajnega postopka)

39. člen (obveznosti posloводства glede postopka prisilne poravnave)

40. člen (obveznosti posloводства po potrditvi prisilne poravnave)

41. člen (računovodska obravnava učinkov potrjene prisilne poravnave)

42. člen (odškodninska odgovornost članov posloводства)

43. člen (odškodninska odgovornost članov nadzornega sveta)

44. člen (omejitev, izključitev in uveljavitev odškodninske odgovornosti)

44.a člen (taksna oprostitev)

44.b člen (dolžnik v postopku preventivnega prestrukturiranja; uporaba pravil o postopkih zaradi insolventnosti)

44.c člen (namen postopka preventivnega prestrukturiranja; sporazum o finančnem prestrukturiranju)

44.d člen (razlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.e člen (upniki kot stranke glavnega postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.f člen (upravičeni predlagatelj)

44.g člen (procesne ovire za vodenje postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.h člen (predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.i člen (sklep o dopolnitvi nepopolnega predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.j člen (odločanje o predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.k člen (vpliv uvedbe postopka preventivnega prestrukturiranja na postopek prisilne poravnave in stečajni postopek)

44.l člen (nastanek in trajanje pravnih posledic postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.m člen (vpliv začetka postopka preventivnega prestrukturiranja na izvršilne postopke in postopke zavarovanja)

44.n člen (zadržanje zastaranja in dospelosti terjatev)

44.o člen (pogoji za uveljavitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.p člen (sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju in notarska hramba)

44.r člen (zahteva za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.s člen (sklep o dopolnitvi nepopolne zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.t člen (odločanje o zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.u člen (ustavitev postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.v člen (pravni učinki potrditve sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.z člen (posebna prednost pri plačilu finančnih terjatev, ki nastanejo med postopkom preventivnega prestrukturiranja, in izključitev izpodbojnosti)

45. člen (uporaba 3. poglavja)

46. člen (načelo enakega obravnavanja upnikov)

47. člen (načelo zagotavljanja najboljših pogojev za plačilo upnikov)

48. člen (načelo hitrosti postopka)

1. Instrukcijski roki

2. Prekinitev postopka

- ◆ Čeprav načeloma lahko sodišče v predhodnem stečajnem postopku odloča tudi o predhodnih vprašanjih, za katera je sicer matičen pravdni postopek, pa to vendarle ni neomejeno. Tu pa bi se kot o predhodnem

vprašanju odločalo o veljavnosti (ničnosti) neposredno izvršljivega notarskega zapisa, torej listine, ki predstavlja izvršilni naslov, o tem pa po oceni višjega sodišča ni primerno odločanje kot o predhodnem vprašanju. Gre za močnejše učinkovanje listine, katere veljavnost je zato treba izpodbijati s tožbo, kar je dolžnik tudi storil. Ob tem pa se lahko izkaže, da je poroštvena izjava dolžnika resnično nična, posledic postopka osebnega stečaja nad dolžnikom pa ne bi bilo mogoče več odpraviti. V tem konkretnem primeru in ob upoštevanju vseh okoliščin, ki jih je upoštevalo že sodišče prve stopnje, dodatno pa jih je podalo še višje sodišče, ni mogoče trditi, da bi naj načelo hitrosti stečajnega postopka prevladalo na račun zakonitosti in pravilnosti sodnega varstva.

VSL Sklep Cst 179/2018, 24. 4. 2018

3. Nadzor upravitelja

4. Razno

48.a člen (obvezna mediacija v postopkih zaradi insolventnosti)

48.b člen (sporazumna mediacija pred vložitvijo tožbe)

49. člen (predhodni in glavni postopek zaradi insolventnosti)

50. člen (razlog za začetek postopka zaradi insolventnosti)

51. člen (stvarna pristojnost sodišča)

52. člen (krajevna pristojnost sodišča)

53. člen (sestava sodišča)

54. člen (predlagatelj postopka)

55. člen (stranke predhodnega postopka)

56. člen (stranke glavnega postopka)

- ◆ Družbenik stečajnega dolžnika ima pravico do razdelitve preostanka razdelitvene mase po poplačilu vseh nezavarovanih terjatev v sorazmerju z njegovim poslovnim deležem v stečajnem dolžniku in mu take terjatve ni treba prijaviti v stečajnem postopku. V tem svojstvu in v taki situaciji razume pritožbeno sodišče pritožnikovo predstavljanje kot "zadnjega upnika", torej za primer, če bo prišlo do uspešne izvedbe stečajnega postopka s 100%-nim poplačilom vseh upnikov stečajnega dolžnika iz drugega do petega odstavka 59. člena ZFPPIPP in do preostanka stečajne mase. Kot družbenik pa pritožnik ni upnik s terjatvijo do stečajnega dolžnika, nastalo iz pravno poslovnih razmerij s stečajnim dolžnikom, torej do stečajnega dolžnika nima obligacijskih pravic. Kot družbenik stečajnega dolžnika ima po uspešno izvedenem stečajnem postopku le korporacijsko pravico, torej premoženjsko pravico do ustreznega dela preostalega premoženja po izvedbi stečajnega postopka, zato ni upnik stečajnega dolžnika, katerega premoženjske pravice bi bilo treba v stečajnem postopku varovati tako kot upnike iz obligacijskih razmerij s stečajnim dolžnikom. Stečajni postopek se vodi zaradi varovanja in uresničitve interesov upnikov stečajnega dolžnika s ciljem doseči najugodnejše pogoje glede višine in rokov poplačila upniških terjatev. Zato tudi le njim (razen v redkih izjemah, v katerih pa ni drugih oseb s statusom, kot ga zatrjuje v tem postopku pritožnik) zakon priznava možnost vpliva na tek stečajnega postopka z možnostjo sodelovanja v upniškem odboru kot organu upnikov v skladu s pristojnostmi iz 87. člena ZFPPIPP in z možnostjo vlaganja pravnih sredstev upnikov zoper odločitve sodišča, ki vodi stečajni postopek.

VSL Sklep Cst 81/2018, 28. 2. 2018

57. člen (pridobitev procesne legitimacije upnika)

1. Splošno

- ◆ Družbenik stečajnega dolžnika ima pravico do razdelitve preostanka razdelitvene mase po poplačilu vseh nezavarovanih terjatev v sorazmerju z njegovim poslovnim deležem v stečajnem dolžniku in mu take terjatve ni treba prijaviti v stečajnem postopku. V tem svojstvu in v taki situaciji razume pritožbeno sodišče pritožnikovo predstavljanje kot "zadnjega upnika", torej za primer, če bo prišlo do uspešne izvedbe stečajnega postopka s 100%-nim poplačilom vseh upnikov stečajnega dolžnika iz drugega do petega odstavka 59. člena ZFPPIPP in do preostanka stečajne mase. Kot družbenik pa pritožnik ni upnik s terjatvijo do stečajnega dolžnika, nastalo iz pravno poslovnih razmerij s stečajnim dolžnikom, torej do stečajnega dolžnika nima obligacijskih pravic. Kot družbenik stečajnega dolžnika ima po uspešno izvedenem stečajnem postopku le korporacijsko pravico, torej premoženjsko pravico do ustreznega dela preostalega premoženja po izvedbi stečajnega postopka, zato ni upnik stečajnega dolžnika, katerega premoženjske pravice bi bilo treba v stečajnem postopku varovati tako kot upnike iz obligacijskih razmerij s stečajnim dolžnikom. Stečajni postopek se vodi zaradi varovanja in uresničitve interesov upnikov stečajnega dolžnika s ciljem doseči najugodnejše pogoje glede višine in rokov poplačila upniških terjatev. Zato tudi le njim (razen v redkih izjemah, v katerih pa ni drugih oseb s statusom, kot ga zatrjuje v tem postopku pritožnik) zakon priznava možnost vpliva na tek stečajnega postopka z možnostjo sodelovanja v upniškem odboru kot organu upnikov v skladu s pristojnostmi iz 87. člena ZFPPIPP in z možnostjo vlaganja pravnih sredstev upnikov zoper odločitve sodišča, ki vodi stečajni postopek.

VSL Sklep Cst 81/2018, 28. 2. 2018

2. Prenos terjatve

58. člen (prenehanje procesne legitimacije upnika)

59. člen (rok za prijavo terjatve)

- 1. Splošno**
- 2. Naknadne prijave**

60. člen (vsebina prijave terjatve)

- 1. Popolnost prijave**
- 2. Prednostne terjatve**
- 3. Obresti po začetku postopka zaradi insolventnosti**

4. Dolžnost prijave pravnih stroškov

- ◆ Pritožbeno sodišče se pridružuje mnenju, da terjatev iz naslova pravnih stroškov nastane z izdajo sodne odločbe, ki odloči o tej terjatvi in njenemu zavezancu. Gre za terjatev v pravdi, ki je bila začeta pred uvedbo stečajnega postopka, a o njej še ni bilo odločeno s sodno odločbo. To torej ni takšna terjatev, za katero drugi odstavek 60. člena ZFPPIPP določa, da jo je treba prijaviti, ker bi sicer prenehala.

VSL Sklep I Cp 129/2018, 6. 6. 2018

- ◆ Za dolžnost prijave terjatve iz naslova stroškov postopka je odločilen trenutek njihovega nastanka in ne šele trenutek nastanka terjatve na njihovo povračilo. Povedano drugače: ni bistveno, kdaj sodišče stroške odmeri, temveč kdaj so stroški nastali. Tožeči stranki so stroški postopka nastali pred začetkom stečajnega postopka nad toženko, negotovo je bilo le, kakšna bo odmera stroškov s strani sodišča. Zato predstavlja sporna stroškovna terjatev pogojno terjatev, ki bi jo morala tožeča stranka v stečajnem postopku nad toženo stranko prijaviti kot pogojno terjatev v splošnem roku za prijavo terjatve, saj ne gre za strošek, ki bi se plačeval po pravilih, ki veljajo za stroške stečajnega postopka. Ker tožeča stranka že nastale, vendar še ne prisojene pravdne stroške ni prijavila v stečajnem postopku, je njena stroškovna terjatev prenehala.

VSL Sklep I Cpg 590/2018, 19. 7. 2018

5. Stroški po umiku tožbe zaradi priznanja terjatve

6. Povračilo stroškov po četrtem odstavku

- ◆ Če stranka deloma zmaga v pravdi, lahko sodišče ob upoštevanju vseh okoliščin primera naloži eni stranki, naj povrne drugi stranki ustrezen del stroškov. Po takem pravilu je postopalo tudi sodišče prve stopnje. Kot posebne okoliščine primera, ki so narekovale nepriznanje stroškov tožeči stranki za delen

uspeh v pravdi, je upoštevalo, da tožeča stranka kot upnica v stečajnem postopku nad stečajno dolžnico v prijavi terjatve ni natančno navedla datuma in višine posameznih plačil, katerih povrnitev je zahtevala od tožene stranke. Dejstev v zvezi s temi okoliščinami tožeča stranka s pritožbo ni uspela izpodbiti, zato je sodišče prve stopnje pravilno odločitev oprlo tudi na določbo četrtega odstavka 60. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep I Cpg 26/2018, 18. 7. 2018

7. Razno

61. člen (izjava upravitelja o prijavljenih terjativah; osnovni seznam preizkušenih terjatev)

- ◆ Ali je terjatev navadna ali prednostna, je pomembno šele ob razdelitvi stečajne mase. O delitvi in vseh vprašanjih v zvezi z njo, pa ne odloča pravdno sodišče, temveč je to izključno stvar stečajnega postopka, torej o njej odloča stečajno sodišče. Upravitelj se ob preizkusu terjatev niti ni dolžan opredeliti do tega, ali bo terjatev obravnaval kot prednostno ali ne, saj to po 61. členu ZFPPIPP ni del osnovnega seznama preizkušenih terjatev.

VSL sklep Cst 305/2018, 26. 6. 2018

62. člen (ugovor proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev)

63. člen (ugovor o prerekanju terjatve)

64. člen (ugovor insolventnega dolžnika o prerekanju terjatve)

65. člen (dopoljnjeni seznam preizkušenih terjatev)

66. člen (ugovor proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev)

- ◆ Pritožba ni dovoljena, če pritožnik ni imel pravnega interesa zanjo. Pravni interes mora obstajati ves čas pritožbenega postopka, do odločitve o pritožbi. Glede na izrecno vztrajanje pritožnika le pri uveljavljanju ločitvene pravice v obsegu, kot mu je le-ta že priznana, se izkaže, da pravnega interesa za pritožbo zoper sklep o zavrnitvi njegovega ugovora zoper dopolnjen seznam preizkušenih terjatev pritožnik nima več.

VSL Sklep Cst 232/2018, 30. 5. 2018

67. člen (priznana in prerekana terjatev)

68. člen (verjetno izkazana terjatev)

69. člen (sklep o preizkusu terjatev)

- ♦ Ali je terjatev navadna ali prednostna, je pomembno šele ob razdelitvi stečajne mase. O delitvi in vseh vprašanjih v zvezi z njo, pa ne odloča pravdno sodišče, temveč je to izključno stvar stečajnega postopka, torej o njej odloča stečajno sodišče. Upravitelj se ob preizkusu terjatev niti ni dolžan opredeliti do tega, ali bo terjatev obravnaval kot prednostno ali ne, saj to po 61. členu ZFPPIPP ni del osnovnega seznama preizkušanih terjatev.

VSL sklep Cst 305/2018, 26. 6. 2018

70. člen (končni seznam preizkušanih terjatev)

71. člen (poznejši preizkus terjatev)

72. člen (posodabljanje končnega seznama preizkušanih terjatev)

73. člen (terjatve upnika za izračun deleža njegovih glasovalnih pravic)

74. člen (osnova za izračun deleža glasovalnih pravic)

75. člen (procesna dejanja, o katerih odločajo upniki z glasovanjem)

76. člen (upniški odbor kot organ upnikov)

77. člen (oblikovanje upniškega odbora)

78. člen (člani upniškega odbora)

79. člen (število članov upniškega odbora)

80. člen (imenovanje članov upniškega odbora)

81. člen (razrešitev imenovanih članov upniškega odbora)

82. člen (zahteva upnikov za oblikovanje upniškega odbora v stečajnem postopku)

83. člen (volitve članov upniškega odbora)

84. člen (sklep o izvolitvi upniškega odbora)

85. člen (prenehanje položaja člana upniškega odbora)

86. člen (razrešitev izvoljenih članov upniškega odbora in nadomestne volitve)

87. člen (pristojnosti upniškega odbora)

88. člen (postopek v zvezi z mnenjem ali soglasjem upniškega odbora)

89. člen (postopek v zvezi z obravnavo poročil in mnenj upravitelja na upniškem odboru)

90. člen (odločanje upniškega odbora)

91. člen (predsednik upniškega odbora)

92. člen (zastopanje člana upniškega odbora)

93. člen (udeležba na sejah upniškega odbora)

94. člen (sklic seje upniškega odbora)

95. člen (mesto zasedanja upniškega odbora)

96. člen (potek seje upniškega odbora)

96.a člen (dopisna seja upniškega odbora)

97. člen (položaj in pristojnosti upravitelja)

98. člen (obveznosti upravitelja)

99. člen (redna poročila upravitelja)

100. člen (izredna poročila upravitelja)

101. člen (navodila sodišča upravitelju)

102. člen (odškodninska odgovornost upravitelja)

103. člen (nagrada upravitelja)

1. **Predpis, ki se uporabi za odmero nadomestila**
2. **Nagrada upravitelja v postopku prisilne poravnave**
3. **Nadomestilo za izdelavo otvoritvenega poročila**
4. **Nadomestilo za preizkus terjatev**

- ◆ Ločitveni upnik, ki bo edini poplačan iz posebne stečajne mase, ni predlagatelj tega stečajnega postopka. Zato bi bilo zmotno razlagati 226. člen ZFPPIPP tako, da mora on trpeti stroške preizkusa terjatev. Pritožnik je vodil izvršilni postopek, izvajal aktivnosti, s katerimi je zmanjševal stroške unovčenja zastavljenega premoženja, pa mu je bilo to preprečeno s predlogom za začetek stečajnega postopka, ki ga je v tem primeru vložila dolžnica. Poleg tega, ko sodišče prve stopnje navaja, da se poplača sorazmerni del nadomestila za preizkus terjatev, višje sodišče ugotavlja, da je sodišče prve stopnje dopustilo poplačilo celotnega nadomestila za preizkus terjatev. V breme ločitvenega upnika tudi ni dopustno poplačati nadomestila upravitelja za izvajanje dodatnih nalog v postopku odpusta obveznosti.

VSL sklep Cst 239/2018, 26. 6. 2018

5. **Nadomestilo za unovčenje in razdelitev stečajne mase**

Pri sklepu VSL Cst 60/2018 **je treba dodati opombo:**

Opomba: Ta sklep je bil razveljavljen s sklepom VSRS III Ips 53/2018 z dne 28. 8. 2018.

6. **Nadomestila, ki jih vključuje nagrada upravitelja**

7. Razno

104. člen (odmera in plačilo nagrade upravitelja)

1. Splošno

- ◆ Če sodišče začne v postopku osebnega stečaja postopek odpusta obveznosti, mora upraviteljevo redno poročilo vsebovati tudi dejanja upravitelja, ki se nanašajo na njegove dodatne naloge in pristojnosti v postopku odpusta obveznosti, česar upraviteljčina redna poročila v konkretnem primeru ne vsebujejo. Okoliščina, da upravitelj v svojem predlogu ni ponudil relevantnih trditev glede dejanskega obsega dela, utemeljuje pravilnost odločitve o zavrnitvi predloga nad predpisanim minimalnim zneskom nadomestila.
VSL Sklep Cst 151/2018, 5. 4. 2018

2. Razrešitev upravitelja

105. člen (stroški upravitelja)

106. člen (pristojnost za nadzor nad upravitelji)

107. člen (komisija)

108. člen (dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja)

109. člen (odvzem in prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja)

110. člen (seznam upraviteljev)

111. člen (izbira sodišča, pri katerem upravitelj opravlja funkcijo upravitelja)

112. člen (začasna ustavitev imenovanja za upravitelja v novih zadevah)

- ◆ Element kaznivih dejanj zoper premoženje in gospodarstvo je med drugim premoženjska korist, kar pa je tudi element kaznivega dejanja po tretjem odstavku 257. člena KZ-1, ki se očita tožnici, torej zasledovanje protipravne premoženjske koristi. Zato se tudi po mnenju sodišča za namen uporabe določb ZFPPIPP navedeno kaznivo dejanje presoja kot kaznivo dejanje zoper premoženje v smislu 2. točke drugega odstavka 112. člena navedenega zakona. Z izpodbijano določbo je zakonodajalec nastop pravne posledice v primeru začasnega suspenza vezal na pravnomočno obtožnico, če je ta vložena brez predhodne preiskave, oziroma na pravnomočno uvedeno preiskavo. Sporna določba se tako bistveno razlikuje od določbe, ki je bila predmet ustavne presoje, saj za ustavitev imenovanj stečajnega upravitelja v novih zadevah ne zadošča zgolj uvedba kazenskega postopka (kot je to urejala sporna določba, na katero se nanaša ustavna odločba), temveč zahteva višji dokazni standard, to je pravnomočnost obtožnice oziroma pravnomočnost sklepa o uvedbi preiskave. Prav tako se določba nanaša na začasen suspenz stečajnega upravitelja, ne pa na vprašanje pogojev za pridobitev dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja in pogojev za odvzem in prenehanje dovoljenja.

UPRS Sodba II U 411/2017-14, 4. 7. 2018

113. člen (vodenje seznama upraviteljev)

114. člen (predpisi o upraviteljih)

115. člen (pogoji za imenovanje za upravitelja)

116. člen (postopek imenovanja upravitelja)

117. člen (položaj upravitelja)

118. člen (razlogi za razrešitev upravitelja)

- ◆ Ne drži, da je zahteva po takojšnjem predlogu za izločitev upravitelja v stečajnem postopku prestroga. Bistvo takšne ureditve (da mora stranka zahtevati izločitev brž, ko izve, da je podan razlog za izločitev) je v tem, da se preprečijo nepotrebni zastoji v postopku, pa tudi v preprečitvi morebitnega špekulativnega odlašanja s predlogom. Če je predlagateljica zahteve za izločitev menila, da bi moral biti upravitelj v tem postopku izločen, potem s svojim predlogom ni smela odlašati več kot mesec in pol. Nerazumljivo odlašanje s predlogom za izločitev, pri čemer je predlagatelju razlog za izločitev znan že ves čas, lahko v skrajnem primeru pomeni celo zlorabo procesne pravice.

Višje sodišče ugotavlja, da niti navedbe v predlagateljičinem predlogu za izločitev niti v pritožbi ne govorijo v prid morebitni razrešitvi upravitelja. Sodišče prve stopnje je v celoti in prepričljivo zavrnilo očitke pritožnice, s katerimi utemeljuje predlog za izločitev upravitelja, to pa je, da je upravitelj zaradi nesodelovanja zakonite zastopnice družbe A. d.o.o. - v stečaju, ki poslovne dokumentacije ni hotela prostovoljno izročiti, zoper njo

sprožil postopke za pridobitev dokumentacije ter v kazenskem postopku, ki se zoper predlagateljico vodi zaradi očitka poslovne goljufije, sodeloval kot priča, zaradi česar naj bi po zatrjevanju predlagateljice bil podan dvom v upraviteljevo nepristranskost. Zaključkov izpodbijanega sklepa pritožnica v tem delu niti ne izpodbija, zaradi česar se višje sodišče do posameznih navedb izpodbijanega sklepa posebej ne opredeljuje. Opozarja zgolj na to, da tudi sicer nestrinjanje dolžnice s posameznimi odločitvami oziroma ravnanjem stečajnega upravitelja ne morejo biti razlog niti za njegovo izločitev niti za njegovo razrešitev, še manj pa drži pritožbena navedba, da dejstvo, da je bil isti upravitelj imenovan tudi v stečajnem postopku nad družbo A. d.o.o., že samo po sebi predstavlja utemeljen dvom v njegovo nepristranskost, kot to zgrešeno navaja pritožba.

VSL Sklep Cst 375/2018, 1. 8. 2018

119. člen (odločanje o razrešitvi upravitelja)

119.a člen (razrešitev imenovanega upravitelja in imenovanje novega upravitelja na podlagi odločitve večine upnikov)

120. člen (pravne posledice razrešitve upravitelja)

120.a člen (zbornica upraviteljev)

120.b člen (pristojnosti in naloge zbornice)

120.c člen (način opravljanja nadzora zbornice nad upravitelji)

120.d člen (nadzor nad zbornico)

120.e člen (položaj člana zbornice)

120.f člen (organi zbornice)

120.g člen (statut in drugi splošni akti zbornice)

120.h člen (disciplinska odgovornost upraviteljev)

120.i člen (disciplinski ukrepi)

120.j člen (disciplinska evidenca)

120.k člen (organi disciplinskega postopka)

120.l člen (uvedba disciplinskega postopka)

120.m člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo prve stopnje)

120.n člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo druge stopnje)

120.o člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo druge stopnje)

120.p člen (zastaranje pregona disciplinskih kršitev in izvršitev disciplinskega ukrepa)

121. člen (podrejena uporaba pravil pravnega postopka)

1. Smiselna uporaba pravil ZPP

- ◆ Čeprav načeloma lahko sodišče v predhodnem stečajnem postopku odloča tudi o predhodnih vprašanjih, za katera je sicer matičen pravdni postopek, pa to vendarle ni neomejeno. Tu pa bi se kot o predhodnem vprašanju odločalo o veljavnosti (ničnosti) neposredno izvršljivega notarskega zapisa, torej listine, ki predstavlja izvršilni naslov, o tem pa po oceni višjega sodišča ni primerno odločanje kot o predhodnem vprašanju. Gre za močnejše učinkovanje listine, katere veljavnost je zato treba izpodbijati s tožbo, kar je dolžnik tudi storil. Ob tem pa se lahko izkaže, da je poroštvena izjava dolžnika resnično nična, posledic postopka osebnega stečaja nad dolžnikom pa ne bi bilo mogoče več odpraviti. V tem konkretnem primeru in ob upoštevanju vseh okoliščin, ki jih je upoštevalo že sodišče prve stopnje, dodatno pa jih je podalo še višje sodišče, ni mogoče trditi, da bi naj načelo hitrosti stečajnega postopka prevladalo na račun zakonitosti in pravilnosti sodnega varstva.

VSL Sklep Cst 179/2018, 24. 4. 2018

- ◆ Ne drži, da je zahteva po takojšnjem predlogu za izločitev upravitelja v stečajnem postopku prestroga. Bistvo takšne ureditve (da mora stranka zahtevati izločitev brž, ko izve, da je podan razlog za izločitev) je v tem, da se preprečijo nepotrebni zastoji v postopku, pa tudi v preprečitvi morebitnega špekulativnega odlašanja s predlogom. Če je predlagateljica zahteve za izločitev menila, da bi moral biti upravitelj v tem postopku izločen, potem s svojim predlogom ni smela odlašati več kot mesec in pol. Nerazumljivo odlašanje s predlogom za izločitev, pri čemer je predlagatelju razlog za izločitev znan že ves čas, lahko v skrajnem primeru pomeni celo zlorabo procesne pravice.

VSL Sklep Cst 375/2018, 1. 8. 2018

- ◆ Smiselna uporaba določb posameznega zakona pomeni uporabo teh določb v obsegu in na način, ki ustreza naravi (vsebini) pravnega razmerja, ki naj se z uporabo teh določb uredi. Sodišče prve stopnje je pri izdaji izpodbijanega sklepa pravilno upoštevalo (tudi) vsebino odločanja v tej zadevi. Sodišče prve stopnje je utemeljeno zavrglo pritožbo upnikov, saj zoper sklep, s katerim sodišče nalaga stranki, da dopolni pomanjkljiv predlog, ni pritožbe (šesti odstavek 81. člena ZPP). Tega ne more spremeniti niti napačni pravni pouk, da je pravno sredstvo dovoljeno, saj se na tak način ne more vzpostaviti pravice, ki je zakon ne daje. Vendar se z izpodbijanim sklepom položaj pritožnikov v postopku v resnici ni poslabšal (oziroma se je to zgodilo le navidezno), saj imajo možnost zavarovati svoje interese na drug način. Čeprav zoper izpodbijani sklep ni pritožbe, ga bo (oziroma njegove učinke) mogoče izpodbijati s pritožbo zoper sklep o končni razdelitvi. V tej pritožbi bo stranka lahko uveljavljala do sedaj zatrjevane kršitve, o njih pa bo odločalo višje sodišče.

VSL Sklep Cst 374/2018, 1. 8. 2018

- ◆ S sklepom o potrditvi prisilne poravnave sodišče odloči, da se potrdi prisilna poravnava, ugotovi vsebino potrjene prisilne poravnave, odloči o terjatvah, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, in naloži dolžniku, da upnikom plača te terjatve v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi (prvi odstavek 210. člena ZFPPIPP). To pomeni, da tudi v primeru sklepa o potrditvi prisilne poravnave ne gre le za sklep procesno-tehnične narave, ampak za meritorni sklep, zato je treba v pritožbenem postopku v celoti upoštevati načelo kontradiktornosti, iz katerega izhaja tudi pravica dolžnika, da odgovori na vložene pritožbe upnikov oziroma delničarjev.

VSRS Sklep III Ips 54/2016, 13. 6. 2018

Iz obrazložitve:

9. Očitek zahteve, da sodišče druge stopnje dolžniku stroškov sestave odgovora na pritožbo zoper sklep ne bi smelo priznati, ker odgovor na pritožbo zoper sklep zakonsko ni predviden (366. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 121. člena ZFPPIPP), ni utemeljen. Ustavno sodišče je v odločbi Up-653/15-176 z dne 5. 11. 2015 prepričljivo pojasnilo (v 17. točki obrazložitve), da se določbe ZPP o odgovoru na pritožbo, zaradi smiselne in zatorej ne le dobesedne uporabe po določbi 121. člena ZFPPIPP, uporabljajo za vse vsebinske (meritorne) odločitve o kakšni pritožnikovi pravici ali obveznosti v insolvenčnih postopkih in ne le v primerih, ki so naštetih v drugem odstavku 366. člena ZPP. S tako razlago se udejanja pravica do enakega varstva pravic (22. člen Ustave), iz katere izvira tudi pravica do kontradiktornega postopka oziroma pravica do izjave v postopku. Med sklepe, ki niso le procesno-tehnične narave, je v postopkih zaradi insolventnosti Ustavno sodišče štelo tudi sklep o začetku stečajnega postopka, s katerim je vsebinsko odločeno o tem, ali so izpolnjeni z zakonom določeni pogoji za začetek stečajnega postopka. S sklepom o potrditvi prisilne poravnave sodišče odloči, da se potrdi prisilna poravnava, ugotovi vsebino potrjene prisilne poravnave, odloči o terjatvah, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, in naloži dolžniku, da upnikom plača te terjatve v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi (prvi odstavek 210. člena ZFPPIPP). To pomeni, da tudi v primeru sklepa o potrditvi prisilne poravnave ne gre le za sklep procesno-

tehnične narave, ampak za meritorni sklep, zato je treba v pritožbenem postopku v celoti upoštevati načelo kontradiktornosti, iz katerega izhaja tudi pravica dolžnika, da odgovori na vložene pritožbe upnikov oziroma delničarjev.

...

12. ZOdvT v prvem odstavku 28. člena določa, da se nagrade za zastopanje dolžnika po tarifnih številkah 3431, 3432 in 3435 odmerijo po vsoti zneskov, ki so bili uporabljeni ali so na razpolago za poravnavo dolgov stečajne mase oziroma po vsoti zneskov, s katerimi je bila dosežena prisilna poravnava. Enako je določeno tudi za odmero nagrad za zastopanje dolžnika v postopku o pritožbi zoper sklep o začetku insolvenčnega postopka po tarifnih številkah 3220 in 3222. ZOdvT pa ne vsebuje posebne določbe o nagradi za pritožbeni postopek zoper sklep o potrditvi prisilne poravnave. Zato je treba uporabiti splošno pravilo o odmeri nagrade v pritožbenem postopku zoper odločbo v glavni stvari, kar sklep o potrditvi prisilne poravnave nedvomno je. Za tak primer je določena nagrada v tar. št. 3210. Opredeljena je s količnikom 1,6.

13. Če se odvetniške nagrade odmerjajo po vrednosti, tako kot po tar. št. 3210, se vrednost predmeta za njihovo odmero ugotavlja na način, določen v zakonu, ki ureja sodne takse, če z ZOdvT ni določeno drugače (prvi odstavek 21. člena ZOdvT). Ker za tar. št. 3210 ni določeno drugače, je torej treba uporabiti določbe ZST-1. Vrednosti predmetov postopka, določene v določbah 19. do 32. člena ZST-1, so navzgor omeje z določbami 21. člena ZST-1.

14. Ustavno sodišče je z odločbo št. U-I-46/15-15 z dne 25. 4. 2018 odločilo, da se prvi odstavek 21. člena v zvezi s tabelo iz 16. člena ZST-1 razveljavi v delu, ki določa višino sodnih taks pri vrednosti spornega predmeta nad 500.000,00 EUR. Odredilo je, da se do drugačne zakonske ureditve odločitev izvrši tako, da sodišče odmeri sodno takso v višini, predpisani za vrednost spornega predmeta 500.000,00 EUR, kadar odmerja sodno takso pri vrednosti spornega predmeta nad 500.000,00 EUR na podlagi prvega odstavka 21. člena v zvezi s tabelo iz 16. člena ZST-1.

15. Stroške odgovora na pritožbo je zato treba v predmetni zadevi odmeriti od vrednosti 500.000,00 EUR. Z upoštevanjem količnika 1,6 po tarifni številki 3210 po Odvetniški tarifi znaša nagrada odvetnika za odgovor na pritožbo 3.160,00 EUR. Skupaj s pavšalnim zneskom v višini 20,00 EUR in DDV znašajo dolžnikovi pravilno odmerjeni stroški 3.879,00 EUR.

2. Vrnitev v prejšnje stanje, revizija in obnova postopka

3. Zamuda roka ali izostanek z naroka

122. člen (spletne strani za objave v postopkih zaradi insolventnosti)

122.a člen (vodenje in posredovanje podatkov v postopkih zaradi insolventnosti)

123. člen (vročitve)

123.a člen (elektronsko vlaganje pisanj in elektronsko vročanje)

- ◆ Večinska sodna praksa je zavzela stališče, da posebna ureditev za vlaganje vlog, vloženi po pooblaščenču, ki je odvetnik, ni protiustavna, ker temelji na informacijskem sistemu za podporo elektronskemu poslovanju v postopkih zaradi insolventnosti, iz katerega so izključene le tiste stranke postopka, ki jih v postopku ne zastopa odvetnik in so s tem pozitivno diskriminirane.

VSL Sklep Cst 342/2018, 11. 7. 2018

124. člen (odločbe)

125. člen (pritožba proti sklepu)

126. člen (procesna legitimacija za vložitev pritožbe)

1. Upnik

2. Upravitelj

3. Dolžnik

4. Druga oseba

- ◆ Družbenik stečajnega dolžnika ima pravico do razdelitve preostanka razdelitvene mase po poplačilu vseh nezavarovanih terjatev v sorazmerju z njegovim poslovnim deležem v stečajnem dolžniku in mu take terjatve ni treba prijaviti v stečajnem postopku. V tem svojstvu in v taki situaciji razume pritožbeno sodišče pritožnikovo predstavljanje kot "zadnjega upnika", torej za primer, če bo prišlo do uspešne izvedbe stečajnega postopka s 100%-nim poplačilom vseh upnikov stečajnega dolžnika iz drugega do petega odstavka 59. člena ZFPPIPP in do preostanka stečajne mase. Kot družbenik pa pritožnik ni upnik s terjatvijo do stečajnega dolžnika, nastalo iz pravno poslovnih razmerij s stečajnim dolžnikom, torej do stečajnega dolžnika nima obligacijskih pravic. Kot družbenik stečajnega dolžnika ima po uspešno izvedenem stečajnem postopku le korporacijsko pravico, torej premoženjsko pravico do ustreznega dela preostalega premoženja po izvedbi stečajnega postopka, zato ni upnik stečajnega dolžnika, katerega premoženjske pravice bi bilo treba v stečajnem postopku varovati tako kot upnike iz obligacijskih razmerij s stečajnim dolžnikom. Stečajni postopek se vodi zaradi varovanja in uresničitve interesov upnikov stečajnega dolžnika s ciljem doseči najugodnejše pogoje glede višine in rokov poplačila upniških terjatev. Zato tudi le njim (razen v redkih izjemah, v katerih pa ni drugih oseb s statusom, kot ga zatrjuje v tem postopku pritožnik) zakon priznava možnost vpliva na tek stečajnega postopka z možnostjo sodelovanja v upniškem odboru kot organu upnikov v skladu s pristojnostmi iz 87. člena ZFPPIPP in z možnostjo vlaganja pravnih sredstev upnikov zoper odločitev sodišča, ki vodi stečajni postopek.

VSL Sklep Cst 81/2018, 28. 2. 2018

- ◆ Ker pritožnik ni stranka stečajnega postopka, zakon pa ne daje družbeniku družbe pravice do pritožbe zoper sklep o razdelitvi posebne stečajne mase, pomeni, da njegova pritožba ni dovoljena. Nedovoljeno pritožbo zavrže sodišče prve stopnje. Ker nedovoljene pritožbe ni zavrglo že sodišče prve stopnje, pač pa je spis predložilo v reševanje višjemu sodišču, da odloči o pritožbi, je nedovoljeno pritožbo zavrglo višje sodišče.

VSL Sklep Cst 306/2018, 20. 6. 2018

- ◆ V stečajnem postopku lahko predkupni upravičenec uveljavi svojo pravico do nakupa premoženja stečajnega dolžnika v primeru prodaje premoženja z javnim zbiranjem ponudb ali na javni dražbi. Samo v primeru prodaje stvari ali drugih premoženjskih pravic, ki so predmet predkupne pravice, pridobi predkupni upravičenec pravico od predkupnega zavezanca zahtevati, da z njim sklene pogodbo o prodaji te stvari oziroma druge premoženjske pravice za to ceno, torej za enako ceno, po kateri bi jo sicer

prodajalec prodal tretjemu. Izpodbijani sklep pa se ne nanaša na prisilno prodajo premoženja, pri katerem bi lahko predkupna upravičenka uveljavljala predkupno pravico, pač pa na prenos premoženja, ki ga ni mogoče unovčiti. Po oceni pritožbenega sodišča niti določb OZ o predkupni pravici, niti posebnih pravil o uveljavitvi predkupne pravice iz 347. člena ZFPPIPP ni mogoče razumeti tako, da bi imela predkupna upravičenka kot oseba, ki ni stranka stečajnega postopka, pravico vložiti pritožbo proti sklepu o končni razdelitvi. ZFPPIPP ne daje podlage za prenos premoženja na predkupno upravičenko pod enakimi pogoji, kot je predmet prenosa prenesen na ločitvenega upnika.

VSL Sklep Cst 357/2018, 25. 7. 2018

5. Prisilna poravnava

6. Poenostavljena prisilna poravnava

7. Prisilna likvidacija

8. Razno

127. člen (rok za pritožbo)

128. člen (odločanje o pritožbi)

- ♦ Ker pritožnik ni stranka stečajnega postopka, zakon pa ne daje družbeniku družbe pravice do pritožbe zoper sklep o razdelitvi posebne stečajne mase, pomeni, da njegova pritožba ni dovoljena. Nedovoljeno pritožbo zavrže sodišče prve stopnje. Ker nedovoljene pritožbe ni zavrglo že sodišče prve stopnje, pač pa je spis predložilo v reševanje višjemu sodišču, da odloči o pritožbi, je nedovoljeno pritožbo zavrglo višje sodišče.

VSL Sklep Cst 306/2018, 20. 6. 2018

128.a člen (ugovor zaradi kršitve pravice do enakega obravnavanja upnikov)

129. člen (stroški upnika)

- ♦ S sklepom o potrditvi prisilne poravnave sodišče odloči, da se potrdi prisilna poravnava, ugotovi vsebino potrjene prisilne poravnave, odloči o terjatvah, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, in naloži dolžniku, da upnikom plača te terjatve v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi (prvi odstavek 210. člena ZFPPIPP). To pomeni, da tudi v primeru sklepa o potrditvi prisilne poravnave ne gre le za sklep procesno-tehnične narave, ampak za meritorni sklep, zato je treba v pritožbenem postopku v celoti upoštevati načelo kontradiktornosti, iz katerega izhaja tudi pravica dolžnika, da odgovori na vložene pritožbe upnikov oziroma delničarjev.

VSRS Sklep III Ips 54/2016, 13. 6. 2018

Iz obrazložitve:

9. Očitek zahteve, da sodišče druge stopnje dolžniku stroškov sestave odgovora na pritožbo zoper sklep ne bi smelo priznati, ker odgovor na pritožbo zoper sklep zakonsko ni predviden (366. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 121. člena ZFPPIPP), ni utemeljen. Ustavno sodišče je v odločbi Up-653/15-176 z dne 5. 11. 2015 prepričljivo pojasnilo (v 17. točki obrazložitve), da se določbe ZPP o odgovoru na pritožbo, zaradi smiselne in zatoj ne le dobesedne uporabe po določbi 121. člena ZFPPIPP, uporabljajo za vse vsebinske (meritorne) odločitve o kakšni pritožnikovi pravici ali obveznosti v insolvenčnih postopkih in ne le v primerih, ki so naštetih v drugem odstavku 366. člena ZPP. S tako razlago se udejanja pravica do enakega varstva pravic (22. člen Ustave), iz katere izvira tudi pravica do kontradiktornega postopka oziroma pravica do izjave v postopku. Med sklepe, ki niso le procesno-tehnične narave, je v postopkih zaradi insolventnosti Ustavno sodišče štelo tudi sklep o začetku stečajnega postopka, s katerim je vsebinsko odločeno o tem, ali so izpolnjeni z zakonom določeni pogoji za začetek stečajnega postopka. S sklepom o potrditvi prisilne poravnave sodišče odloči, da se potrdi prisilna poravnava, ugotovi vsebino potrjene prisilne poravnave, odloči o terjatvah, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, in naloži dolžniku, da upnikom plača te terjatve v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi (prvi odstavek 210. člena ZFPPIPP). To pomeni, da tudi v primeru sklepa o potrditvi prisilne poravnave ne gre le za sklep procesno-tehnične narave, ampak za meritorni sklep, zato je treba v pritožbenem postopku v celoti upoštevati načelo kontradiktornosti, iz katerega izhaja tudi pravica dolžnika, da odgovori na vložene pritožbe upnikov oziroma delničarjev.

...

12. ZOdvT v prvem odstavku 28. člena določa, da se nagrade za zastopanje dolžnika po tarifnih številkah 3431, 3432 in 3435 odmerijo po vsoti zneskov, ki so bili uporabljeni ali so na razpolago za poravnavo dolgov stečajne mase oziroma po vsoti zneskov, s katerimi je bila dosežena prisilna poravnava. Enako je določeno tudi za odmero nagrad za zastopanje dolžnika v postopku o pritožbi zoper sklep o začetku insolvenčnega postopka po tarifnih številkah 3220 in 3222. ZOdvT pa ne vsebuje posebne določbe o nagradi za pritožbeni postopek zoper sklep o potrditvi prisilne poravnave. Zato je treba uporabiti splošno pravilo o odmeri nagrade v pritožbenem postopku zoper odločbo v glavni stvari, kar sklep o potrditvi prisilne poravnave nedvomno je. Za tak primer je določena nagrada v tar. št. 3210. Opredeljena je s količnikom 1,6.

13. Če se odvetniške nagrade odmerjajo po vrednosti, tako kot po tar. št. 3210, se vrednost predmeta za njihovo odmero ugotavlja na način, določen v zakonu, ki ureja sodne takse, če z ZOdvT ni določeno drugače (prvi odstavek 21. člena ZOdvT). Ker za tar. št. 3210 ni določeno drugače, je torej treba uporabiti določbe ZST-1. Vrednosti predmetov postopka, določene v določbah 19. do 32. člena ZST-1, so navzgor omeje z določbami 21. člena ZST-1.

14. Ustavno sodišče je z odločbo št. U-I-46/15-15 z dne 25. 4. 2018 odločilo, da se prvi odstavek 21. člena v zvezi s tabelo iz 16. člena ZST-1 razveljavi v delu, ki določa višino sodnih taks pri vrednosti spornega predmeta nad 500.000,00 EUR. Odredilo je, da se do drugačne zakonske ureditve odločitev izvrši tako, da sodišče odmeri sodno takso v višini, predpisani za vrednost spornega predmeta 500.000,00 EUR, kadar odmerja sodno takso pri vrednosti spornega predmeta nad 500.000,00 EUR na podlagi prvega odstavka 21. člena v zvezi s tabelo iz 16. člena ZST-1.

15. Stroške odgovora na pritožbo je zato treba v predmetni zadevi odmeriti od vrednosti 500.000,00 EUR. Z upoštevanjem količnika 1,6 po tarifni številki 3210 po Odvetniški tarifi znaša nagrada odvetnika za odgovor na pritožbo 3.160,00 EUR. Skupaj s pavšalnim zneskom v višini 20,00 EUR in DDV znašajo dolžnikovi pravilno odmerjeni stroški 3.879,00 EUR.

130. člen (uporaba oddelka 3.8)

131. člen (nedovoljenost izvršbe ali zavarovanja)

- ◆ Predznanba hipoteke, dovoljena na podlagi predhodne odredbe, se lahko opraviči samo na podlagi sklepa o izvršbi, ne pa na način, da upnik (po začetku stečajnega postopka nad dolžnikom; op. pritožbenega sodišča) izkaže, da so se stekli pogoji, na podlagi katerih bi lahko v 'rednih' razmerah izposloval sklep o izvršbi in s tem opravičil predznanbo hipoteke po ZZK-1 (npr. s predložitvijo izposlovanega izvršilnega naslova, ki je v svoji imperfektini obliki služil kot podlaga za izdajo predhodne odredbe v obliki predznanbe hipoteke). Vsak upnik sam presodi, ali bo vložil predlog za izdajo predhodne odredbe in poskušal še pred začetkom stečajnega to odredbo tudi upravičiti. Pri tem se mora zavedati negotovosti svojega položaja. Ne more pa se sklicevati na dolgotrajnost postopkov (ki jo - kot

navaja tožnica - povzročča vlaganje pravnih sredstev) in preferiranju določenih upnikov s strani bodočega stečajnega dolžnika.

VSL Sodba I Cpg 1105/2017, 9. 5. 2018

132. člen (vpliv začetka postopka zaradi insolventnosti na začete postopke izvršbe in zavarovanja)

1. Splošno

2. Razmerje med izvršilnim postopkom in poenostavljeno prisilno poravnavo ali prisilno poravnavo

- ♦ V zvezi z uvedbo postopka prisilne poravnave zoper povzročitelja obremenitve okolja ZVO-1 nima nobenih določb, po presoji sodišča pa glede na to, da je povzročitelj odgovoren za obremenjevanje okolja v primeru stečaja ali likvidacije, to (še toliko bolj) velja za povzročitelja obremenitve okolja, ki je v postopku prisilne poravnave. Namen postopka prisilne poravnave je namreč finančno prestrukturiranje dolžnikovega podjetja in se poslovanje dolžnikovega podjetja (oziroma njegovega rentabilnega dela) po opravljeni prisilni poravnavi nadaljuje (3. točka 136. člena ZVO-1). V predmetni zadevi ne gre za obveznost tožeče stranke do njenih upnikov, ampak za njeno obveznost kot inšpekcijskega zavezanca na podlagi določb ZVO-1. To pa pomeni, da ne gre za vprašanje obsega stečajne mase, ampak za inšpekcijski ukrep, izdan z namenom zagotovitve varstva okolja pred obremenjevanjem z odpadki. Iz tega razloga se tudi določba prvega odstavka 161. člena ZVO-1, ki določa, da se nederne terjatve do insolventnega dolžnika z začetkom postopka prisilne poravnave pretvorijo v denarno terjatev po tržni vrednosti ob začetku postopka prisilne poravnave, v predmetni zadevi ne uporabi.

UPRS Sodba II U 370/2016-14, 9. 5. 2018

Iz obrazložitve:

17. Sodišče pritrjuje stališču drugostopnega organa, da se v obravnavani zadevi postopek izvršbe z začetkom postopka prisilne poravnave ne prekine (kot sicer določa prvi odstavek 132. člena ZFPPIPP), ker gre za terjatev, ki ne vpliva na obseg stečajne mase (prim. sklep Vrhovnega sodišča RS št. II Ips 215/2011 z dne 23. 6. 2011). V predmetni zadevi ne gre za obveznost tožeče stranke do njenih upnikov, ampak za njeno obveznost kot inšpekcijskega zavezanca na podlagi določb ZVO-1. To pa pomeni, da ne gre za vprašanje obsega stečajne mase, ampak za inšpekcijski ukrep, izdan z namenom zagotovitve varstva okolja pred obremenjevanjem z odpadki. Iz tega razloga se tudi določba prvega odstavka 161. člena ZVO-1, ki določa, da se nederne terjatve do insolventnega dolžnika z začetkom postopka prisilne poravnave pretvorijo v denarno terjatev po tržni vrednosti ob začetku postopka prisilne poravnave, v predmetni zadevi ne uporabi (prim. sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. I Ip 5639/2013 z dne 26. 2. 2014).

3. Razmerje med izvršilnim postopkom in stečajnim postopkom

- ♦ Ker je pravna prednica tožnice v stečajno maso dolžnika plačala vtoževani znesek, je na njeni strani prišlo do prikrajšanja, na strani toženca, ki je znesek prejel po začetku stečaja nad dolžnikom, pa je prišlo do obogatitve. Ker sta prikrajšanje tožnice na eni in obogatitev toženca na drugi strani v vzročni zvezi, je kondicijski zahtevek utemeljen. Stečajna upraviteljica bi sicer lahko izbrala tudi drugo pot in znesek, za katerega je bila prikrajšana stečajna masa, zahtevala neposredno od toženca, vendar pa se ena in druga možnost ne izključujeta.

VSL Sodba I Cp 2435/2017, 21. 3. 2018

Iz obrazložitve:

14. Res je, da sklep z dne 20. 1. 2015, s katerim je bila dovoljena izvršba z novim izvršilnim sredstvom in na podlagi katerega je tožnica izvedla nakazilo tožencu, ni bil nikoli razveljavljen, a to v konkretnem primeru ne pomeni, da je za plačilo obstajala pravna podlaga. Toženec namreč zaradi posledic začetka stečajnega postopka nad dolžnikom do plačila (izven stečajnega postopka) ni bil več upravičen. Po začetku stečajnega postopka pravna prednica tožnice (kot ponudnik plačilnih storitev) ni smela več izvršiti nobenega plačila v breme denarnega

dobroimetja insolventnega dolžnika na podlagi (sicer pravnomočnega) sklepa o izvršbi, čeprav do dneva plačila še ni prejela sklepa izvršilnega sodišča o ustavitvi postopka izvršbe (glej četrti odstavek 246. člena ZFPPIPP). Izjemo bi lahko predstavljalo le plačilo do višine denarnega dobroimetja po stanju ob začetku stečajnega postopka, ki bi bilo izvedeno v skladu s 3. točko četrtega odstavka 132. člena ZFPPIPP, to je plačilo v primeru, če bi toženec kot upnik pred začetkom stečajnega postopka pridobil ločitveno pravico in če bi bil pravni prednici tožnice do začetka stečajnega postopka vročen sklep o rubežu. Do tega pa, kot izhaja iz ugotovitev sodišča prve stopnje, v konkretnem primeru ni prišlo.

4. Postopek zavarovanja z začasno ali predhodno odredbo

- ◆ Predznanba hipoteke, dovoljena na podlagi predhodne odredbe, se lahko opraviči samo na podlagi sklepa o izvršbi, ne pa na način, da upnik (po začetku stečajnega postopka nad dolžnikom; op. pritožbenega sodišča) izkaže, da so se stekli pogoji, na podlagi katerih bi lahko v 'rednih' razmerah izposloval sklep o izvršbi in s tem opravičil predznanbo hipoteke po ZZK-1 (npr. s predložitvijo izposlovanega izvršilnega naslova, ki je v svoji imperfektni obliki služil kot podlaga za izdajo predhodne odredbe v obliki predznanbe hipoteke). Vsak upnik sam presodi, ali bo vložil predlog za izdajo predhodne odredbe in poskušal še pred začetkom stečajnega to odredbo tudi upravičiti. Pri tem se mora zavedati negotovosti svojega položaja. Ne more pa se sklicevati na dolgotrajnost postopkov (ki jo - kot navaja tožnica - povzroča vlaganje pravnih sredstev) in preferiranju določenih upnikov s strani bodočega stečajnega dolžnika.

VSL Sodba I Cpg 1105/2017, 9. 5. 2018

Iz obrazložitve:

19. Začetek stečajnega postopka ima (med drugim) pravne posledice tudi za izvršilne postopke in postopke zavarovanja (ZFPPIPP je v odnosu do ZIZ torej lex specialis). Za postopke zavarovanja s predhodno odredbo je odločilen prvi odstavek 131. člena ZFPPIPP (in ne 2. točka tretjega odstavka 132. člena ZFPPIPP v zvezi z 280. členom ZFPPIPP) - predhodno odredbo je namreč treba upravičiti s sklepom o izvršbi, navedeni člen pa določa, da po začetku postopka zaradi insolventnosti proti insolventnemu dolžniku ni dovoljeno izdati sklepa o izvršbi ali zavarovanju. To pomeni, da kot pravna posledica začetka postopka zaradi insolventnosti nastane pravna ovira za dovolitev izvršbe ali zavarovanja.

133. člen (register, v katerem se opravi vpis)

134. člen (odločanje o vpisu v register)

135. člen (dolžnik v postopku prisilne poravnave)

136. člen (namen postopka prisilne poravnave)

137. člen (razkritje finančnega položaja in poslovanja dolžnika)

138. člen (vpisi v register v zvezi s postopkom prisilne poravnave)

139. člen (upravičeni predlagatelj)

140. člen (procesne ovire za vodenje postopka prisilne poravnave)

- 1. Splošno**
- 2. Nedovoljenost predloga zaradi zlorabe pravice**

141. člen (predlog za začetek postopka prisilne poravnave)

- 1. Listine, ki se priložijo predlogu**
- 2. Začetni predujem**

142. člen (poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika)

- ♦ Za terjatev, ki ni v celoti oziroma izrecno zajeta v posodobljenem seznamu terjatev, pravnomočno potrjena poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje. V skupnem znesku terjatev nekega upnika v posodobljenem seznamu terjatev morajo biti vsebovane tako vse njegove glavne kot tudi vse njegove stranske terjatve (stroški postopka, obresti), za katere naj bi učinkovala poenostavljena prisilna poravnava. Ker upnik v predlogu za izvršbo ni upošteval, da je bila nad dolžnikom s pravnomočnim sklepom potrjena poenostavljena prisilna poravnava, je sodišče ob odločanju o dolžnikovem ugovoru zoper sklep o izvršbi poleg upoštevanja načela formalne legalitete moralo ugotoviti tudi, ali in v kolikšnem obsegu je ta poenostavljena prisilna poravnava vplivala na konkretni izvršilni naslov - to je, ali in za kateri del izterjevane terjatve upniku še ostaja veljaven izvršilni naslov oziroma v katerem delu je bil ta izvršilni naslov spremenjen.

VSL Sklep II Ip 3029/2017, 17. 1. 2018

Iz obrazložitve:

14. Poleg tega ni mogoče pritrditi pritožbeni razlagi, da zakon (ZFPPIPP) nikjer ne določa, da mora dolžnik v posodobljenem seznamu terjatev označiti s seštevkom glavnico in vse stranske terjatve, temveč zahteva le, da dolžnik terjatev umesti v ta seznam. Iz določbe četrtega odstavka 221d. člena ZFPPIPP, ki predpisuje vsebino posodobljenega seznama terjatev, je razvidno, da dolžnik posodobljeni seznam terjatev sestavi z navedbo podatkov iz 3. točke prvega odstavka 142. člena ZFPPIPP, ki velja za navadno prisilno poravnavo (glej 2. alinejo navedene točke, po kateri je v seznamu za vsakega upnika vključen skupni znesek njegovih terjatev po stanju na bilančni presečni dan). Ker je sprejetje poenostavljene prisilne poravnave med drugim odvisno tudi od tega, katere terjatve katerih upnikov in v kolikšni višini so navedene v posodobljenem seznamu terjatev (glej prvi do vključno tretji odstavek 221e. člena ZFPPIPP), ter glede na pravilo, da poenostavljena prisilna poravnava učinkuje samo za

terjatve, ki so navedene v posodobljenem seznamu terjatev (četrti odstavek 221b. člena ZFPPIPP), pa višje sodišče ocenjuje, da morajo biti v skupnem znesku terjatev nekega upnika v posodobljenem seznamu terjatev vsebovane tako vse njegove glavne kot tudi vse njegove stranske terjatve (stroški postopka, obresti), za katere naj bi učinkovala poenostavljena prisilna poravnava.

143. člen (predlog prisilne poravnave z zmanjšanjem in odložitvijo zapadlosti terjatev)

144. člen (alternativni predlog prisilne poravnave s pretvorbo terjatev v deleže)

145. člen (načrt finančnega prestrukturiranja)

146. člen (poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja)

147. člen (sklep o dopolnitvi nepopolnega predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

148. člen (objava predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

149. člen (umik predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

150. člen (nastanek in trajanje pravnih posledic uvedbe postopka prisilne poravnave)

151. člen (omejitev dolžnikovih poslov)

151.a člen (omejitev pristojnosti organa nadzora in skupščine insolventnega dolžnika)

152. člen (prekinitev postopka odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

- ◆ Namen vodenja glavnega stečajnega postopka je v neposrednem nasprotju z namenom vodenja glavnega postopka tako redne kot tudi poenostavljene prisilne poravnave. Zato nad istim dolžnikom ne moreta teči oba postopka hkrati. Pritožbeno sodišče zato nima pomislekov v pravilnost odločitve prvostopenjskega sodišča o prekinitvi postopka. Pritožbeno sodišče ne soglaša s prvostopenjskim sodiščem, da se razreši upravitelja pred odločitvijo o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka, saj je treba zaradi izostanka kvatel, ki sicer v postopku redne prisilne poravnave varujejo položaj upnika, zaradi uravnoteženosti položaja obeh strank zagotoviti nadzor nad dolžnikovim poslovanjem.

VSL sklep Cst 270/2018, 30. 5. 2018

153. člen (odločanje o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave)

1. Predujem za kritje stroškov postopka prisilne poravnave
2. Pritožba proti sklepu o začetku postopka prisilne poravnave

154. člen (rok za odločitev o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave)

155. člen (oklic o začetku postopka prisilne poravnave)

156. člen (posledica neplačila predujma za kritje stroškov postopka prisilne poravnave)

157. člen (nastanek pravnih posledic začetka postopka prisilne poravnave)

158. člen (dovoljena plačila v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

159. člen (ureditev plačil v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

160. člen (terjatve upnikov, za katere učinkuje začetek postopka prisilne poravnave)

161. člen (pretvorba nedennarnih terjatev v denarne)

162. člen (pretvorba občasnih dajatvenih terjatev)

163. člen (pretvorba terjatev, izraženih v tuji valuti)

164. člen (pobot terjatev ob začetku postopka prisilne poravnave)

- ◆ Pravilno je stališče, da je v obravnavanem primeru do zakonite cesije na podlagi 631. člena OZ prišlo že z jasno in nedvoumno zahtevo za neposredno plačilo po 631. členu OZ tožeče stranke z dne 10.1.2011 in posledično ob začetku postopka prisilne poravnave nad S. d.d. dne 25.1.2011 terjatev do tožene stranke na podlagi 46. začasne situacije S. d.d. ni bila več v premoženjski sferi glavnega izvajalca, zato do pobota (v višini 94.814,94 EUR, priloga B62 spisa) na podlagi 164. člena ZFPPIPP ni moglo priti.
VSL Sodba I Cpg 1245/2016, 13. 6. 2018

164.a člen (posebna pravila za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb)

165. člen (izjeme za terjatve na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

1. Splošno
2. Terjatve na podlagi zavarovalne pogodbe

166. člen (pravica insolventnega dolžnika odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

167. člen (pravne posledice odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

168. člen (redna poročila insolventnega dolžnika)

169. člen (druga pravila o poročilih insolventnega dolžnika)

170. člen (mnenje upravitelja o poročilih insolventnega dolžnika)

171. člen (nadzor upravitelja)

172. člen (razlogi za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave)

173. člen (roki za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave)

174. člen (posebna pravila, če dolžnik spremeni načrt finančnega prestrukturiranja)

175. člen (postopek z ugovorom proti vodenju postopka prisilne poravnave)

176. člen (izjava insolventnega dolžnika o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave)

177. člen (narok za obravnavo ugovora proti vodenju postopka prisilne poravnave)

178. člen (rok za odločitev o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave)

179. člen (odločanje o ugovoru)

180. člen (vsebina spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

181. člen (poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja o pregledu spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja)

182. člen (zahteva za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

183. člen (sklep o dopolnitvi nepopolne zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

184. člen (odločanje o zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

185. člen (objava spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

185.a člen (izpolnitev dodatnih pogojev za uspešno finančno prestrukturiranje)

186. člen (uporaba pododdelka 4.4.4)

187. člen (smiselna uporaba pododdelka za družbo z omejeno odgovornostjo)

188. člen (uporaba pravil ZGD-1 o spremembi osnovnega kapitala)

189. člen (sklic skupščine)

190. člen (terjatev upnikov, ki so lahko predmet stvarnega vložka pri povečanju osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

191. člen (sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

192. člen (rok za sprejetje sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

193. člen (poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic)

194. člen (objava poziva upnikom za vpis in vplačilo novih delnic)

195. člen (izjava upnika o vpisu in vplačilu novih delnic)

196. člen (postopek z izjavo upnika o vpisu in vplačilu novih delnic)

197. člen (poročilo upravitelja o vpisu in vplačilu novih delnic)

198. člen (pravne posledice neuspešnega postopka vpisa in vplačila novih delnic)

199. člen (vpis spremembe osnovnega kapitala v sodni register)

199.a člen (posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki)

199.b člen (posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki)

199.c člen (prenos vodenja poslov insolventnega dolžnika na vplačnika novih delnic)

199.d člen (posebna pravila za poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala)

200. člen (odločanje upnikov o sprejetju prisilne poravnave)

201. člen (izračun deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave)

202. člen (poziv upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave)

203. člen (objava poziva upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave)

204. člen (glasovnica o glasovanju o sprejetju prisilne poravnave)

205. člen (večina, potrebna za sprejetje prisilne poravnave)

206. člen (poročilo upravitelja o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave)

207. člen (posebna pravila, če je proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba)

208. člen (odločanje sodišča, če prisilna poravnava ni sprejeta)

209. člen (sklep o potrditvi prisilne poravnave)

210. člen (vsebina sklepa o potrditvi prisilne poravnave)

- ◆ S sklepom o potrditvi prisilne poravnave sodišče odloči, da se potrdi prisilna poravnava, ugotovi vsebino potrjene prisilne poravnave, odloči o terjatvah, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, in naloži dolžniku, da upnikom plača te terjatve v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi (prvi odstavek 210. člena ZFPPIPP). To pomeni, da tudi v primeru sklepa o potrditvi prisilne poravnave ne gre le za sklep procesno-tehnične narave, ampak za meritorni sklep, zato je treba v pritožbenem postopku v celoti upoštevati načelo kontradiktornosti, iz katerega izhaja tudi pravica dolžnika, da odgovori na vložene pritožbe upnikov oziroma delničarjev.

VSRS Sklep III Ips 54/2016, 13. 6. 2018

211. člen (terjatve, ugotovljene v postopku prisilne poravnave)

212. člen (terjatve, za katere učinkuje potrjena prisilna poravnava)

1. Splošno

- ◆ Za terjatev, ki ni v celoti oziroma izrecno zajeta v posodobljenem seznamu terjatev, pravnomočno potrjena poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje. V skupnem znesku terjatev nekega upnika v posodobljenem seznamu terjatev morajo biti vsebovane tako vse njegove glavne kot tudi vse njegove stranske terjatve (stroški postopka, obresti), za katere naj bi učinkovala poenostavljena prisilna poravnava. Ker upnik v predlogu za izvršbo ni upošteval, da je bila nad dolžnikom s pravnomočnim sklepom potrjena poenostavljena prisilna poravnava, je sodišče ob odločanju o dolžnikovem ugovoru zoper sklep o izvršbi poleg upoštevanja načela formalne legalitete moralo ugotoviti tudi, ali in v kolikšnem obsegu je ta poenostavljena prisilna poravnava vplivala na konkretni izvršilni naslov - to je, ali in za kateri del izterjevane terjatve upniku še ostaja veljaven izvršilni naslov oziroma v katerem delu je bil ta izvršilni naslov spremenjen.

VSL Sklep II Ip 3029/2017, 17. 1. 2018

Iz obrazložitve:

12. Določba četrtega odstavka 212. člena ZFPPIPP glede obsega terjatve, na katero učinkuje pravnomočno potrjena prisilna poravnava, v primeru poenostavljene prisilne poravnave niti v zvezi z drugim odstavkom 221b. člena ZFPPIPP ni neposredno uporabljiva, saj dolžnik v posodobljenem seznamu terjatev sam navede in obljubi poplačilo izrecno določenih terjatev v točno določenem obsegu (glej četrti odstavek 221b. člena in četrti odstavek 221d. člena ZFPPIPP; znižanja (drugih) terjatev v večjem obsegu dolžnik očitno za odpravo svojih likvidnostnih težav ne potrebuje). Zato za terjatev, ki ni v celoti oziroma izrecno zajeta v posodobljenem seznamu terjatev, pravnomočno potrjena poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje, oziroma se poenostavljena prisilna poravnava po obsegu

učinkovanja na terjatve razlikuje od (navadne) prisilne poravnave (primerjaj četrti odstavek 212. člena ter prvi in drugi odstavek 214. člena ZFPPIPP; glej tudi prvi do vključno tretji odstavek 221e. člena ZFPPIPP).

- ◆ Določba četrtega odstavka 212. člena ZFPPIPP glede obsega terjatve, na katero učinkuje pravno močno potrjena prisilna poravnava, v primeru poenostavljene prisilne poravnave niti v zvezi z drugim odstavkom 221.b člena ZFPPIPP ni neposredno uporabljiva, saj dolžnik v posodobljenem seznamu terjatev sam navede in obljubi poplačilo izrecno določenih terjatev v točno določenem obsegu (glej četrti odstavek 221.b člena in četrti odstavek 221.d člena ZFPPIPP; znižanja (drugih) terjatev v večjem obsegu dolžnik očitno za odpravo svojih likvidnostnih težav ne potrebuje). Zato za terjatev, ki ni v celoti oziroma izrecno zajeta v posodobljenem seznamu terjatev, pravno močno potrjena poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje, oziroma se poenostavljena prisilna poravnava po obsegu učinkovanja na terjatve razlikuje od (navadne) prisilne poravnave (primerjaj četrti odstavek 212. člena ter prvi in drugi odstavek 214. člena ZFPPIPP; glej tudi prvi do vključno tretji odstavek 221.e člena ZFPPIPP). Ker je sprejetje poenostavljene prisilne poravnave med drugim odvisno tudi od tega, katere terjatve katerih upnikov in v kolikšni višini so navedene v posodobljenem seznamu terjatev (glej prvi do vključno tretji odstavek 221.e člena ZFPPIPP), ter glede na pravilo, da poenostavljena prisilna poravnava učinkuje samo za terjatve, ki so navedene v posodobljenem seznamu terjatev (četrti odstavek 221b. člena ZFPPIPP), morajo biti v skupnem znesku terjatev nekega upnika v posodobljenem seznamu terjatev vsebovane tako vse njegove glavne kot tudi vse njegove stranske terjatve (stroški postopka, obresti), za katere naj bi učinkovala poenostavljena prisilna poravnava.

VSL Sklep II Ip 7/2018, 6. 4. 2018

2. Terjatve, povezane z odložnim pogojem

213. člen (terjatve, za katere ne učinkuje potrjena prisilna poravnava)

1. Zavarovane terjatve

2. Preostale terjatve

- ◆ Druga toženka se je s Pogodbo o poravnavi, pristopu k dolgu in poroštvu poleg jamčevanja za izpolnitev obveznosti L., d.o.o., iz te pogodbe, zavezala jamčiti kot porok tudi za izpolnitev obveznosti glavne dolžnice. Tega, da bi se ob sklenjeni Pogodbi glavna dolžnica in tožeča stranka dogovorili, da bo glavna dolžnica dolg poravnala z izvedbo storitev, druga toženka ni trdila. Ker je imela glavna dolžnica do tožeče stranke denarno obveznost, je bila tudi s Pogodbo prevzeta poroštvena obveznost druge toženke za dolg glavne dolžnice denarna (prvi odstavek 1012. člena OZ).

VSRS Sodba in sklep III Ips 17/2014, 19. 5. 2015

214. člen (učinek potrjene prisilne poravnave za navadne in podrejene terjatve)

- ◆ Za terjatev, ki ni v celoti oziroma izrecno zajeta v posodobljenem seznamu terjatev, pravno močno potrjena poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje. V skupnem znesku terjatev nekega upnika v posodobljenem seznamu terjatev morajo biti vsebovane tako vse njegove glavne kot tudi vse njegove stranske terjatve (stroški postopka, obresti), za katere naj bi učinkovala poenostavljena prisilna poravnava. Ker upnik v predlogu za izvršbo ni upošteval, da je bila nad dolžnikom s pravno močnim sklepom potrjena poenostavljena prisilna poravnava, je sodišče ob odločanju o dolžnikovem ugovoru zoper sklep o izvršbi poleg upoštevanja načela formalne legalitete moralo ugotoviti tudi, ali in v kolikšnem obsegu je ta poenostavljena prisilna poravnava vplivala na konkretni izvršilni naslov - to je, ali in za kateri del izterjevane terjatve upniku še ostaja veljaven izvršilni naslov oziroma v katerem delu je bil ta izvršilni naslov spremenjen.

VSL Sklep II Ip 3029/2017, 17. 1. 2018

- ◆ Določba četrtega odstavka 212. člena ZFPPIPP glede obsega terjatve, na katero učinkuje pravnomočno potrjena prisilna poravnava, v primeru poenostavljene prisilne poravnave niti v zvezi z drugim odstavkom 221.b člena ZFPPIPP ni neposredno uporabljiva, saj dolžnik v posodobljenem seznamu terjatev sam navede in obljubi poplačilo izrecno določenih terjatev v točno določenem obsegu (glej četrti odstavek 221.b člena in četrti odstavek 221.d člena ZFPPIPP; znižanja (drugih) terjatev v večjem obsegu dolžnik očitno za odpravo svojih likvidnostnih težav ne potrebuje). Zato za terjatev, ki ni v celoti oziroma izrecno zajeta v posodobljenem seznamu terjatev, pravnomočno potrjena poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje, oziroma se poenostavljena prisilna poravnava po obsegu učinkovanja na terjatve razlikuje od (navadne) prisilne poravnave (primerjaj četrti odstavek 212. člena ter prvi in drugi odstavek 214. člena ZFPPIPP; glej tudi prvi do vključno tretji odstavek 221.e člena ZFPPIPP). Ker je sprejetje poenostavljene prisilne poravnave med drugim odvisno tudi od tega, katere terjatve katerih upnikov in v kolikšni višini so navedene v posodobljenem seznamu terjatev (glej prvi do vključno tretji odstavek 221.e člena ZFPPIPP), ter glede na pravilo, da poenostavljena prisilna poravnava učinkuje samo za terjatve, ki so navedene v posodobljenem seznamu terjatev (četrti odstavek 221b. člena ZFPPIPP), morajo biti v skupnem znesku terjatev nekega upnika v posodobljenem seznamu terjatev vsebovane tako vse njegove glavne kot tudi vse njegove stranske terjatve (stroški postopka, obresti), za katere naj bi učinkovala poenostavljena prisilna poravnava.

VSL Sklep II Ip 7/2018, 6. 4. 2018

214.a člen (učinek potrjene prisilne poravnave, če je bila izvedena sprememba osnovnega kapitala)

215. člen (učinek potrjene prisilne poravnave za izvršilne naslove)

- ◆ Za terjatev, ki ni v celoti oziroma izrecno zajeta v posodobljenem seznamu terjatev, pravnomočno potrjena poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje. V skupnem znesku terjatev nekega upnika v posodobljenem seznamu terjatev morajo biti vsebovane tako vse njegove glavne kot tudi vse njegove stranske terjatve (stroški postopka, obresti), za katere naj bi učinkovala poenostavljena prisilna poravnava. Ker upnik v predlogu za izvršbo ni upošteval, da je bila nad dolžnikom s pravnomočnim sklepom potrjena poenostavljena prisilna poravnava, je sodišče ob odločanju o dolžnikovem ugovoru zoper sklep o izvršbi poleg upoštevanja načela formalne legalitete moralo ugotoviti tudi, ali in v kolikšnem obsegu je ta poenostavljena prisilna poravnava vplivala na konkretni izvršilni naslov - to je, ali in za kateri del izterjevane terjatve upniku še ostaja veljaven izvršilni naslov oziroma v katerem delu je bil ta izvršilni naslov spremenjen.

VSL Sklep II Ip 3029/2017, 17. 1. 2018

- ◆ Določba četrtega odstavka 212. člena ZFPPIPP glede obsega terjatve, na katero učinkuje pravnomočno potrjena prisilna poravnava, v primeru poenostavljene prisilne poravnave niti v zvezi z drugim odstavkom 221.b člena ZFPPIPP ni neposredno uporabljiva, saj dolžnik v posodobljenem seznamu terjatev sam navede in obljubi poplačilo izrecno določenih terjatev v točno določenem obsegu (glej četrti odstavek 221.b člena in četrti odstavek 221.d člena ZFPPIPP; znižanja (drugih) terjatev v večjem obsegu dolžnik očitno za odpravo svojih likvidnostnih težav ne potrebuje). Zato za terjatev, ki ni v celoti oziroma izrecno zajeta v posodobljenem seznamu terjatev, pravnomočno potrjena poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje, oziroma se poenostavljena prisilna poravnava po obsegu učinkovanja na terjatve razlikuje od (navadne) prisilne poravnave (primerjaj četrti odstavek 212. člena ter prvi in drugi odstavek 214. člena ZFPPIPP; glej tudi prvi do vključno tretji odstavek 221.e člena ZFPPIPP). Ker je sprejetje poenostavljene prisilne poravnave med drugim odvisno tudi od tega, katere terjatve katerih upnikov in v kolikšni višini so navedene v posodobljenem seznamu terjatev (glej prvi do vključno tretji odstavek 221.e člena ZFPPIPP), ter glede na pravilo, da poenostavljena prisilna poravnava učinkuje samo za terjatve, ki so navedene v posodobljenem seznamu terjatev (četrti odstavek 221b. člena ZFPPIPP), morajo biti v skupnem znesku terjatev nekega upnika v posodobljenem seznamu terjatev vsebovane tako vse njegove

glavne kot tudi vse njegove stranske terjatve (stroški postopka, obresti), za katere naj bi učinkovala poenostavljena prisilna poravnava.

VSL Sklep II Ip 7/2018, 6. 4. 2018

- ◆ V predmetni zadevi je upnik umaknil predlog za izvršbo pred vložitvijo ugovora, vendar to ni razlog, ki bi preprečeval meritorno odločitev o ugovoru. Izterjevana terjatev je bila poplačana z izvršbo pred pravnomočnostjo sklepa o izvršbi. Umik predloga v takšnem primeru niti ni potreben niti ne more učinkovati enako, kot če dolžnik med postopkom terjatev prostovoljno poravna. Dolžnik ima pravni interes za vsebinsko odločitev o ugovoru, saj lahko v primeru uspeha predlaga nasprotno izvršbo. Ni zakonske podlage za razlago, da pravnomočni sklep o potrditvi (poenostavljene) prisilne poravnave, ki je sicer izvršilni naslov, razveljavlja prej izdani izvršilni naslov - sodbo in izniči njen učinek glede višine ugotovljene terjatve, ki je nižja od določene v potrjeni prisilni poravnavi. V takšnem primeru lahko učinkuje le glede drugih pogojev - rok za plačilo in obresti. Upnik za isto terjatev ne more imeti dveh izvršilnih naslovov in če je glede terjatev po danih sodnih odločbah podana istovetnost, (iste) terjatve ni dopustno izterjati dvakrat.

VSL Sklep I Ip 1903/2018, 6. 8. 2018

216. člen (nadaljevanje prekinjenih izvršilnih postopkov)

- 1. Nadaljevanje prekinjenih izvršilnih postopkov**
- 2. Nadaljevanje postopkov izvršbe na podlagi verodostojne listine**
- 3. Ustavitev postopkov zavarovanja**

217. člen (odločanje o terjativah po potrditvi prisilne poravnave)

- ◆ Za terjatev, ki ni v celoti oziroma izrecno zajeta v posodobljenem seznamu terjatev, pravnomočno potrjena poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje. V skupnem znesku terjatev nekega upnika v posodobljenem seznamu terjatev morajo biti vsebovane tako vse njegove glavne kot tudi vse njegove stranske terjatve (stroški postopka, obresti), za katere naj bi učinkovala poenostavljena prisilna poravnava. Ker upnik v predlogu za izvršbo ni upošteval, da je bila nad dolžnikom s pravnomočnim sklepom potrjena poenostavljena prisilna poravnava, je sodišče ob odločanju o dolžnikovem ugovoru zoper sklep o izvršbi poleg upoštevanja načela formalne legalitete moralo ugotoviti tudi, ali in v kolikšnem obsegu je ta poenostavljena prisilna poravnava vplivala na konkretni izvršilni naslov - to je, ali in za kateri del izterjevane terjatve upniku še ostaja veljaven izvršilni naslov oziroma v katerem delu je bil ta izvršilni naslov spremenjen.

VSL Sklep II Ip 3029/2017, 17. 1. 2018

Iz obrazložitve:

23. Ker sam začetek postopka (poenostavljene) prisilne poravnave nad dolžnikom na obstoj in višino njegovih obveznosti do upnikov nima nobenega vpliva, ne predstavlja dejstva, ki bi bilo pravno pomembno za odločitev glede obstoja upnikove terjatve do dolžnika v pravnem postopku. Pa tudi sicer se je v konkretnem primeru postopek poenostavljene prisilne poravnave nad dolžnikom začel šele po končani glavni obravnavi v pravnem postopku pred sodiščem prve stopnje (3. 12. 2015), na ta trenutek pa so vezane časovne meje pravnomočnosti sodne odločbe. Glede na navedeno ni mogoče pritrditi upnikovemu pritožbenemu vztrajanju pri stališču, da bi se dolžnik že med pravnim postopkom, v katerem je bil izdan konkretni izvršilni naslov, moral sklicevati na dejstvo, da je bil zoper njega uveden postopek poenostavljene prisilne poravnave. Ne gre za novo pravno pomembno dejstvo, ki

bi ga dolžnik v ugovornem postopku uveljavil prepozno, ker bi bilo nastalo šele po izdaji sodbe sodišča prve stopnje, obenem pa v času, ko bi bil dolžnik to dejstvo lahko uveljavljal v postopku, iz katerega izvira izvršilni naslov (primerjaj 8. točko prvega odstavka 55. člena ZIZ). Za pravno pomembno dejstvo, ki bi ga bil dolžnik v ugovornem postopku uveljavil prepozno, bi šlo v primeru, če bi bil sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave, ki bi učinkoval tudi na predmetno terjatev, postal pravnomočen še pred koncem glavne obravnave v pravnem postopku in dolžnik kot tožena stranka na to dejstvo ne bi pravočasno opozoril že v pravnem postopku (v konkretnem primeru pa je sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave postal pravnomočen devet mesecev po koncu glavne obravnave v pravnem postopku pred sodiščem prve stopnje - to je 9. 8. 2016) - primerjaj prvi in drugi odstavek 214. člena ter 217. člen ZFPPIPP, oba v zvezi s četrtem odstavkom 221b. člena ZFPPIPP.

218. člen (učinek izpolnitve obveznosti na podlagi potrjene prisilne poravnave v poznejšem stečajnem postopku)

219. člen (izpodbijanje potrjene prisilne poravnave)

220. člen (odločanje o razveljavitvi potrjene prisilne poravnave)

221. člen (delno izpodbijanje potrjene prisilne poravnave)

221.a člen (dolžnik v postopku poenostavljene prisilne poravnave)

221.b člen (uporaba pravil o prisilni poravnavi)

- 1. Upnik kot stranka postopka poenostavljene prisilne poravnave**
- 2. Uporaba pravil o prekinitvi odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka**
- 3. Uporaba pravil o prekinitvi izvršilnih postopkov in nedovoljenosti izvršbe**
- 4. Ne uporabljajo se pravila o ugovoru proti vodenju postopka poravnave**
- 5. Ne uporabljajo se pravila o ponovni prisilni poravnavi**

6. Ne uporabljajo se pravila o prisilnem prestrukturiranju zavarovanih terjatev

7. Razno

- ◆ Za terjatev, ki ni v celoti oziroma izrecno zajeta v posodobljenem seznamu terjatev, pravnomočno potrjena poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje. V skupnem znesku terjatev nekega upnika v posodobljenem seznamu terjatev morajo biti vsebovane tako vse njegove glavne kot tudi vse njegove stranske terjatve (stroški postopka, obresti), za katere naj bi učinkovala poenostavljena prisilna poravnava. Ker upnik v predlogu za izvršbo ni upošteval, da je bila nad dolžnikom s pravnomočnim sklepom potrjena poenostavljena prisilna poravnava, je sodišče ob odločanju o dolžnikovem ugovoru zoper sklep o izvršbi poleg upoštevanja načela formalne legalitete moralo ugotoviti tudi, ali in v kolikšnem obsegu je ta poenostavljena prisilna poravnava vplivala na konkretni izvršilni naslov - to je, ali in za kateri del izterjevane terjatve upniku še ostaja veljaven izvršilni naslov oziroma v katerem delu je bil ta izvršilni naslov spremenjen.

VSL Sklep II Ip 3029/2017, 17. 1. 2018

- ◆ Določba četrtega odstavka 212. člena ZFPPIPP glede obsega terjatve, na katero učinkuje pravnomočno potrjena prisilna poravnava, v primeru poenostavljene prisilne poravnave niti v zvezi z drugim odstavkom 221.b člena ZFPPIPP ni neposredno uporabljiva, saj dolžnik v posodobljenem seznamu terjatev sam navede in obljubi poplačilo izrecno določenih terjatev v točno določenem obsegu (glej četrti odstavek 221.b člena in četrti odstavek 221.d člena ZFPPIPP; znižanja (drugih) terjatev v večjem obsegu dolžnik očitno za odpravo svojih likvidnostnih težav ne potrebuje). Zato za terjatev, ki ni v celoti oziroma izrecno zajeta v posodobljenem seznamu terjatev, pravnomočno potrjena poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje, oziroma se poenostavljena prisilna poravnava po obsegu učinkovanja na terjatve razlikuje od (navadne) prisilne poravnave (primerjaj četrti odstavek 212. člena ter prvi in drugi odstavek 214. člena ZFPPIPP; glej tudi prvi do vključno tretji odstavek 221.e člena ZFPPIPP). Ker je sprejetje poenostavljene prisilne poravnave med drugim odvisno tudi od tega, katere terjatve katerih upnikov in v kolikšni višini so navedene v posodobljenem seznamu terjatev (glej prvi do vključno tretji odstavek 221.e člena ZFPPIPP), ter glede na pravilo, da poenostavljena prisilna poravnava učinkuje samo za terjatve, ki so navedene v posodobljenem seznamu terjatev (četrti odstavek 221.b člena ZFPPIPP), morajo biti v skupnem znesku terjatev nekega upnika v posodobljenem seznamu terjatev vsebovane tako vse njegove glavne kot tudi vse njegove stranske terjatve (stroški postopka, obresti), za katere naj bi učinkovala poenostavljena prisilna poravnava.

VSL Sklep II Ip 7/2018, 6. 4. 2018

- ◆ V sodni praksi se je izoblikovalo stališče, da sodi v trditveno in dokazno breme dolžnika, nad katerim se vodi postopek poenostavljene prisilne poravnave, da je vtoževana terjatev sploh vsebovana v posodobljenem seznamu terjatev, ki ga je vložil v postopku prisilne poravnave. Toženka izhaja iz zmotnega materialnopravnega izhodišča, da poenostavljena prisilna poravnava učinkuje za vse terjatve, ki so nastale do sklepa o uvedbi tega postopka zaradi insolventnosti.

VSL Sodba I Cp 495/2018, 18. 7. 2018

221.c člen (procesne ovire za vodenje postopka poenostavljene prisilne poravnave)

221.d člen (odločanje o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave; posodobljeni seznam terjatev)

1. Odločanje o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave

- ◆ Namen postopka (poenostavljene) prisilne poravnave je izvedba finančnega prestrukturiranja insolventnega dolžnika zaradi ohranitve njegovega podjetja (vsaj rentabilnega dela), pri čemer pa je

treba upnikom zagotoviti ugodnejše pogoje plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek. Vložitev predloga za poenostavljeno prisilno poravnavo, na podlagi katerega ni mogoče utemeljeno pričakovati, da bo odpravljena dolžnikova insolventnost, je lahko v nasprotju z načelom dobre vere in poštenja in zato ne more uživati pravnega varstva, saj lahko pomeni zlorabo pravic (prim. VSL sklep Cst 315/2015, VSL sklep Cst 796/2016, VSL sklep Cst 4/2017 in drugi). V fazi odločanja o začetku postopka (praviloma) še ni vzpostavljena kontradiktornost postopka z drugimi udeleženci (upniki), na katere bi poenostavljena prisilna poravnava lahko vplivala. Sodišče zato o predlogu za poenostavljeno prisilno poravnavo odloča na podlagi formalnega preizkusa, ali so izpolnjene procesne predpostavke iz prvega odstavka 221.d člena ZFPPIPP. Čeprav je v postopku poenostavljene prisilne poravnave nadzorna funkcija sodišča omejena, je potrebno zagotoviti učinkovito pravno varstvo upnikom, ki nasprotujejo postopku prisilne poravnave z utemeljevanjem, da naj bi dolžnik z vložitvijo predloga za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave zgolj zlorabljal svoje pravice. Za utemeljitev takšnega ugovora zlorabe pravice je trditveno in dokazno breme na tistemu, ki zlorabo zatrjuje.

VSL Sklep Cst 245/2018, 17. 5. 2018

2. Nedovoljenost predloga zaradi zlorabe procesnih pravic

- ◆ Sodišče zato o predlogu za poenostavljeno prisilno poravnavo odloča na podlagi formalnega preizkusa, ali so izpolnjene procesne predpostavke iz prvega odstavka 221.d člena ZFPPIPP. Čeprav je v postopku poenostavljene prisilne poravnave nadzorna funkcija sodišča omejena, je potrebno zagotoviti učinkovito pravno varstvo upnikom, ki nasprotujejo postopku prisilne poravnave z utemeljevanjem, da naj bi dolžnik z vložitvijo predloga za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave zgolj zlorabljal svoje pravice. Za utemeljitev takšnega ugovora zlorabe pravice je trditveno in dokazno breme na tistemu, ki zlorabo zatrjuje.

VSL Sklep Cst 245/2018, 17. 5. 2018

3. Posodobljeni seznam terjatev

- ◆ Za terjatev, ki ni v celoti oziroma izrecno zajeta v posodobljenem seznamu terjatev, pravomočno potrjena poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje. V skupnem znesku terjatev nekega upnika v posodobljenem seznamu terjatev morajo biti vsebovane tako vse njegove glavne kot tudi vse njegove stranske terjatve (stroški postopka, obresti), za katere naj bi učinkovala poenostavljena prisilna poravnava.

VSL Sklep II Ip 3029/2017, 17. 1. 2018

- ◆ Določba četrtega odstavka 212. člena ZFPPIPP glede obsega terjatve, na katero učinkuje pravomočno potrjena prisilna poravnava, v primeru poenostavljene prisilne poravnave niti v zvezi z drugim odstavkom 221.b člena ZFPPIPP ni neposredno uporabljiva, saj dolžnik v posodobljenem seznamu terjatev sam navede in obljubi poplačilo izrecno določenih terjatev v točno določenem obsegu (glej četrti odstavek 221.b člena in četrti odstavek 221.d člena ZFPPIPP; znižanja (drugih) terjatev v večjem obsegu dolžnik očitno za odpravo svojih likvidnostnih težav ne potrebuje). Zato za terjatev, ki ni v celoti oziroma izrecno zajeta v posodobljenem seznamu terjatev, pravomočno potrjena poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje, oziroma se poenostavljena prisilna poravnava po obsegu učinkovanja na terjatve razlikuje od (navadne) prisilne poravnave (primerjaj četrti odstavek 212. člena ter prvi in drugi odstavek 214. člena ZFPPIPP; glej tudi prvi do vključno tretji odstavek 221.e člena ZFPPIPP). Ker je sprejetje poenostavljene prisilne poravnave med drugim odvisno tudi od tega, katere terjatve katerih upnikov in v kolikšni višini so navedene v posodobljenem seznamu terjatev (glej prvi do vključno tretji odstavek 221.e člena ZFPPIPP), ter glede na pravilo, da poenostavljena prisilna poravnava učinkuje samo za terjatve, ki so navedene v posodobljenem seznamu terjatev (četrti odstavek 221.b člena ZFPPIPP), morajo biti v skupnem znesku terjatev nekega upnika v posodobljenem seznamu terjatev vsebovane tako vse njegove glavne kot tudi vse njegove stranske terjatve (stroški postopka, obresti), za katere naj bi učinkovala poenostavljena prisilna poravnava.

VSL Sklep II Ip 7/2018, 6. 4. 2018

221.e člen (večina, potrebna za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave)

- ◆ Ker je sprejetje poenostavljene prisilne poravnave med drugim odvisno tudi od tega, katere terjatve katerih upnikov in v kolikšni višini so navedene v posodobljenem seznamu terjatev (glej prvi do vključno tretji odstavek 221.e člena ZFPPIPP), ter glede na pravilo, da poenostavljena prisilna poravnava učinkuje samo za terjatve, ki so navedene v posodobljenem seznamu terjatev (četrti odstavek 221b. člena ZFPPIPP), morajo biti v skupnem znesku terjatev nekega upnika v posodobljenem seznamu terjatev vsebovane tako vse njegove glavne kot tudi vse njegove stranske terjatve (stroški postopka, obresti), za katere naj bi učinkovala poenostavljena prisilna poravnava.

VSL Sklep II Ip 7/2018, 6. 4. 2018

221.f člen (zahteva za potrditev poenostavljene prisilne poravnave)

1. Vsebina zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave in listine, ki se ji priložijo
2. Procesne ovire za vodenje postopka poenostavljene prisilne poravnave
3. Zavrnitev predloga za poenostavljeno prisilno poravnavo

221.g člen (sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave)

221.h člen (uporaba oddelka 4.8)

221.i člen (prenos pooblastila za vodenje poslov dolžnika na upnike)

221.j člen (upniki kot upravičeni predlagatelji za začetek postopka prisilne poravnave)

221.k člen (naknadni predlog prisilne poravnave)

221.l člen (dodatne obveznosti posloводства in druga posebna pravila)

221.m člen (predlog prisilne poravnave, omejen na prestrukturiranje navadnih finančnih terjatev)

221.n člen (predlog prisilne poravnave s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev)

221.o člen (predlog prisilne poravnave s prestrukturiranjem z izčlenitvijo)

221.p člen (posebna pravila o prijavi in preizkusu terjatev)

221.r člen (preizkus ocene vrednosti zavarovanja)

221.s člen (potrditev in učinki prisilne poravnave, ki je omejena na prestrukturiranje finančnih terjatev)

221.t člen (potrditev in učinki prisilne poravnave s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev)

221.u člen (potrditev in učinki prisilne poravnave s prestrukturiranjem z izčlenitvijo)

221.v člen (predlog za ponovno prisilno poravnavo)

221.z člen (posebna pravila za ponovno prisilno poravnavo)

222. člen (uporaba 5. poglavja)

223. člen (stečajni dolžnik)

224. člen (stečajna masa)

225. člen (splošna in posebna stečajna masa)

226. člen (razdelitvena masa)

Pri sodbi: VSL sodba in sklep I Cpg 325/2016 je **treba dodati opombo:**

Opomba: Revizija zoper to odločbo je bila zavrnjena s sodbo VSRS III Ips 113/2016 z dne 24. 4. 2018.

- ◆ Ločitveni upnik, ki bo edini poplačan iz posebne stečajne mase, ni predlagatelj tega stečajnega postopka. Zato bi bilo zmotno razlagati 226. člen ZFPPIPP tako, da mora on trpeti stroške preizkusa terjatev. Pritožnik je vodil izvršilni postopek, izvajal aktivnosti, s katerimi je zmanjševal stroške unovčenja zastavljenega premoženja, pa mu je bilo to preprečeno s predlogom za začetek stečajnega postopka, ki ga je v tem primeru vložila dolžnica. Poleg tega, ko sodišče prve stopnje navaja, da se poplača sorazmerni del nadomestila za preizkus terjatev, višje sodišče ugotavlja, da je sodišče prve stopnje dopustilo poplačilo celotnega nadomestila za preizkus terjatev. V breme ločitvenega upnika tudi ni dopustno poplačati nadomestila upravitelja za izvajanje dodatnih nalog v postopku odpusta obveznosti.

VSL sklep Cst 239/2018, 26. 6. 2018

- ◆ Ločitveni upnik si je pri zunajsodni prodaji premoženja dolžan prizadevati doseči najugodnejše unovčenje. Najugodnejše unovčenje ne pomeni le najvišje kupnine, temveč tudi najnižje stroške prodaje predmeta, na katerem ima upnik ločitveno pravico. Bistveno za odločitev je, kakšno ravnanje je pri prodaji delnic skrbno ravnanje. Šele nato je mogoče odgovoriti na vprašanje, ali način prodaje ustreza takšnemu ravnanju in ali je tožena stranka ravnala skrbno. Skrbnost ravnanja se presoja glede na podatke, ki so ločitvenemu upniku znani ali bi mu morali biti znani v trenutku zunajsodne prodaje. Ravnati mora tako, kot bi ravnal povprečen, razumen ločitveni upnik pri prodaji predmeta ločitvene pravice. Pri tem je pomembno tudi dejstvo, da prodaja delnic sodi v profesionalno dejavnost tožene stranke. Za presojo skrbnosti ravnanja tožene stranke je ključna pričakovana višina kupnine, ki jo lahko dobi s prodajo delnic, v povezavi s stroški prodaje. Za tožečo stranko bi bila najugodnejša tista prodaja, v kateri bi bil dosežen višji izkupiček po odštetju stroškov prodaje od dosežene kupnine. Takšno prodajo bi morala zasledovati tožena stranka v okviru skrbnosti in v tej smeri bi morala podati trditve v okviru njenega trditvenega bremena. Teh trditvev pa ni podala.

VSRS Sodba III Ips 113/2016, 24. 4. 2018

227. člen (načelo koncentracije)

228. člen (načelo omejevanja tveganj)

229. člen (vpisi v register v zvezi s stečajnim postopkom)

230. člen (splošno pravilo)

231. člen (upravičeni predlagatelj)

232. člen (predlog za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno

2. Umik

233. člen (predujem za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka)

1. Dopolnitev nepopolnega predloga

2. Višina sredstev, izplačanih iz proračuna sodišča

3. Oprostitev plačila predujma

4. Vračilo založenega predujma

5. Razno

234. člen (postopek z dolžnikovim predlogom za začetek stečajnega postopka)

235. člen (postopek z upnikovim predlogom za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno
2. Izbira pravnega sredstva – ugovor ali zahteva za odložitev odločanja
3. Domneva insolventnosti iz tretjega odstavka

236. člen (zahteva za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno
2. Dopolnitev zahteve
3. Izbira pravnega sredstva – ugovor ali zahteva za odložitev odločanja
4. Uporaba določb za poenostavljeno prisilno poravnavo

237. člen (odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

237.a člen (poslovanje dolžnika v obdobju odložitve odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

- ◆ Namen vodenja glavnega stečajnega postopka je v neposrednem nasprotju z namenom vodenja glavnega postopka tako redne kot tudi poenostavljene prisilne poravnave. Zato nad istim dolžnikom ne moreta teči oba postopka hkrati. Pritožbeno sodišče zato nima pomislekov v pravilnost odločitve prvostopenjskega sodišča o prekinitvi postopka. Pritožbeno sodišče ne soglaša s prvostopenjskim sodiščem, da se razreši upravitelja pred odločitvijo o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka, saj je treba zaradi izostanka kvatel, ki sicer v postopku redne prisilne poravnave varujejo položaj upnika, zaradi uravnoteženosti položaja obeh strank zagotoviti nadzor nad dolžnikovim poslovanjem.

VSL sklep Cst 270/2018, 30. 5. 2018

- ◆ Četrty odstavek 34. člena ZFPPIPP zgolj primeroma našteva ravnanja dolžnika, ki lahko pomenijo neenako obravnavo upnikov, in ne gre za taksativno navedene primere. Neenako obravnavanje upnikov lahko pomeni tudi ravnanje, kakršnega zatrjuje upnik, to pa je, da je dolžnik ob bistveno enakih okoliščinah terjatve določenih upnikov priznal ter jih vključil v svoj program prestrukturiranja, medtem ko upnikove terjatve ni upošteval.

VSL Sklep Cst 294/2018, 19. 6. 2018

238. člen (opravičitev zahteve za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

239. člen (odločanje o začetku stečajnega postopka)

240. člen (začasna odredba proti stečajnemu dolžniku)

- ◆ Začasno odredbo po 240. členu ZFPPIPP je mogoče izdati le v predhodnem stečajnem postopku. To potrjujeta tako namenska kot sistematična razlaga te določbe. 240. člen ZFPPIPP je umeščen med določbe, ki urejajo postopek do izdaje sklepa o začetku stečajnega postopka. Že iz same vsebine besedila tretjega odstavka 240. člena ZFPPIPP izhaja, da je začasna odredba po 240. členu ZFPPIPP dovoljena le v predhodnem postopku ter da je namen te začasne odredbe, da se v obdobju od vložitve predloga za začetek stečajnega postopka pa do odločitve o njem dolžniku onemogočijo takšna ravnanja, s katerimi bi lahko oškodoval vse svoje upnike, torej v zavarovanje denarnih terjatev vseh upnikov do dolžnika. Pritožbeno sodišče ugotavlja, da predlagana začasna odredba, s katero naj bi se dolžniku prepovedala odtujitev ali obremenitev spornih nepremičnin, ne meri na zavarovanje upničine denarne terjatve za plačilo zneska, doseženega s prodajo spornih nepremičnin, saj prodajo preprečuje. Predlagana začasna odredba zato ni primerna za zavarovanje upničine denarne terjatve po petem odstavku 299. člena ZFPPIPP. V kolikor je prodaja nepremičnine, ki je predmet izločitvene pravice, že opravljena, začasna odredba v zavarovanje zahtevka upnika za uveljavitev izločitvene pravice ni več mogoča.

VSL sklep Cst 162/2018, 18. 4. 2018

241. člen (rok za odločitev o začetku stečajnega postopka)

242. člen (sklep o začetku stečajnega postopka)

243. člen (oklic o začetku stečajnega postopka)

244. člen (nastanek pravnih posledic začetka stečajnega postopka)

245. člen (prenos pooblastil na upravitelja)

- ◆ Ker je v primeru omejene poslovne sposobnosti stečajni dolžnik pravdno sposoben le v mejah svoje poslovne sposobnosti (drugi odstavek 77. člena ZPP), je od odgovora na vprašanje, ali je predmet spora premoženje, ki spada v stečajno maso, odvisno, ali lahko stečajni dolžnik pravdna dejanja opravlja samostojno. Ker že iz trditev v predlogu za izdajo plačilnega naloga izhaja, da gre pri predmetni terjatvi za stroške stečajnega postopka, je v konkretni fazi postopka možen le zaključek, da terjatev, v zvezi s

katero je predlagana izdaja plačilnega naloga, lahko vpliva na obseg stečajne mase. Z začetkom stečajnega postopka upravitelj pridobi pooblastila za zastopanje stečajnega dolžnika in vodenje njegovih poslov iz drugega odstavka 97. člena ZFPPIPP (drugi odstavek 245. člena ZFPPIPP). Ob navedenem ter glede na trditveno podlago predloga za izdajo plačilnega naloga pritožbeno sodišče zaključuje, da je sodišče prve stopnje plačilni nalog napačno vročalo stečajnemu dolžniku neposredno. Da bo predlog pravilno obravnavalo, bo moralo plačilni nalog vročiti stečajnemu upravitelju, ki vodi osebni stečaj nad toženo stranko

VSC Sklep I Cp 652/2017, 14. 3. 2018

- ◆ Pri odločanju o soglasju k plačilu stroškov sodišče ne presoja, ali so bili ti stroški potrebni in koristni. Pomembno je le, ali je stečajni upravitelj te storitve naročil pri odvetniku in ali jih je ta opravil. Upravitelj je storitve naročil, s čimer je zavezal stečajnega dolžnika.

VSL sklep Cst 244/2018, 5. 6. 2018

246. člen (prenehanje veljavnosti dolžnikovih nalogov in druga plačila v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

- ◆ Ker je pravna prednica tožnice plačilo v korist toženca izvršila v nasprotju z 246. členom ZFPPIPP v zvezi z prvo točko tretjega odstavka 132. člena ZFPPIPP, je ravnala pravilno, ko je znesek, za katerega je oškodovala stečajno maso, na poziv stečajne upraviteljice vrnila stečajnemu dolžniku. Ker je pravna prednica tožnice v stečajno maso dolžnika plačala vtoževani znesek, je na njeni strani prišlo do prikrajšanja, na strani toženca, ki je znesek prejel po začetku stečaja nad dolžnikom, pa je prišlo do obogatitve. Ker sta prikrajšanje tožnice na eni in obogatitev toženca na drugi strani v vzročni zvezi, je kondikcijski zahtevek utemeljen. Stečajna upraviteljica bi sicer lahko izbrala tudi drugo pot in znesek, za katerega je bila prikrajšana stečajna masa, zahtevala neposredno od toženca, vendar pa se ena in druga možnost ne izključujeta.

VSL Sodba I Cp 2435/2017, 21. 3. 2018

247. člen (prenehanje veljavnosti dolžnikovih ponudb)

248. člen (odpoved najemnih in zakupnih pogodb)

249. člen (zadržanje zastaranja terjatev stečajnega dolžnika)

250. člen (zasledovalna pravica)

251. člen (vročanje pisanj upravitelju v sodnih in drugih postopkih)

252. člen (terjatve upnikov, za katere učinkuje začetek stečajnega postopka)

- ◆ Za rešitev spora je pomembno vprašanje, kdaj je tožnikova terjatev iz naslova pravnih stroškov nastala, pred ali po začetku stečajnega postopka. Odgovora na to vprašanje ni mogoče najti v ZFPPIPP, ga pa daje ZPP v 163. členu, ki določa, da o povrnitvi stroškov odloči sodišče. Zato ni nobenega dvoma, da je terjatev tožnika nastala šele po začetku stečajnega postopka nad toženko.

VDSS Sklep Pdp 48/2018, 30. 5. 2018

- ◆ Naknadno vpisana hipoteka predstavlja pravno napako. Dolžnosti prodajalca, ki izvirajo iz pravne napake, če in ko kupec postavi v tej zvezi ustrezne zahtevke, pa ne predstavljajo neizpolnitve pogodbe v smeri prevzetih pogodbenih obveznosti. Za (delno) neizpolnitev pogodbe v primeru vpisane hipoteke bi šlo npr. v situaciji, ko bi bila ob sklenitvi prodajne pogodbe predmetna nepremičnina obremenjena (to bi bilo zavedeno v pogodbi) in bi prodajalec sprejel izrecno pogodbeno zavezo poskrbeti za izbris bremen, pa tega ne bi storil. V primeru, kot je obravnavani, torej ko stečajni dolžnik v celoti izpolni svojo pogodbeno obveznost, obveznost nasprotne pogodbene stranke pa zapade v plačilo po začetku stečajnega postopka, nasprotna pogodbeno stranka ohrani pravico zahtevati razvezo pogodbe zaradi spremenjenih okoliščin v skladu z določili 112. člena OZ. Ob odsotnosti izrecne zakonske podlage, ki bi določala nasprotno, ni namreč videti prav nobenega sprejemljivega argumenta za razlago, da zgolj zaradi uvedbe stečajnega postopka nad eno pogodbeno stranko nasprotna pogodbeno stranka izgubi pravico, ki ji gre po splošnih določilih obligacijskega prava. Zakonska ureditev klavzule "rebus sic stantibus" po oceni pritožbenega sodišča narekuje celovito obravnavo vseh zatrjevanih spremenjenih okoliščin ter njihovo medsebojno povezanost predvsem z vidika vzrokov in posledic, saj je le na tak način mogoče pravilno presoditi, ali je podana situacija, ko je potrebno pogodbo razvezati.

VSM Sklep I Cpg 181/2018, 5. 7. 2018

Iz obrazložitve:

13. V tem kontekstu pritožbeno sodišče tudi ne pritrjuje izhodišču pritožbe (13. točka njene obrazložitve), da ima tožnica tožbeni zahtevek na razvezo pogodbe po 112. členu OZ zgolj pod pogojem, da je prodajno pogodbo opredeliti kot vzajemno neizpolnjeno dvostransko pogodbo (ob začetku stečaja nad toženko). Bistveno v tej zvezi je namreč zgolj vprašanje, kdaj je terjatev na razvezo pogodbe na citirani pravni podlagi nastala, kajti zgolj od tega je odvisno, ali za njo nastopijo pravne posledice začetka stečajnega postopka ali ne. V skladu z določbo 252. člena ZFPPIPP namreč pravne posledice začetka stečaja (pretvorba nedenarnih terjatev v denarne, občasnih v enkratne, itd.) nastanejo zgolj za tiste terjatve upnikov stečajnega dolžnika, ki so nastale do začetka stečajnega postopka.

14. V tem postopku obravnavana terjatev je glede na trditve tožnice o nastopu spremenjenih okoliščin nedvomno nastala po začetku stečajnega postopka nad toženko. Pri tem ni odločilno, da je prva spremenjena okoliščina (vpis hipoteke pri predmetnih nepremičninah) nastopila pred začetkom stečaja, saj ta okoliščina sama zase ni bila povod za tožbo tožnice. Ta okoliščina je namreč po trditvah tožnice (zaradi teka časa za odpravo pravne napake) zgolj privedla do situacije, ko so v obdobju do zapadlosti preostalih obrokov kupnine (15. 3. 2013) nastopile nadaljnje spremenjene okoliščine, t.j. drastičen padec cen predmetnih nepremičnin in bistvena sprememba pogojev financiranja, ob tem da je tožnica izgubila že zagotovljen vir financiranja predmetnih nepremičnin. Ker je do navedenega prišlo po začetku stečajnega postopka, je šele takrat nastala vtoževana terjatev. Zato je tožnica ni bila dolžna prijaviti v stečajnem postopku (prim. prvi odstavek 296. člena ZFPPIPP), prav tako pa njena terjatev zaradi neprijave ni prenehala po določbi petega odstavka 296. člena ZFPPIPP. K doslej navedenemu pritožbeno sodišče dodaja, da v primeru, kot je obravnavani, torej ko stečajni dolžnik v celoti izpolni svojo pogodbeno obveznost, obveznost nasprotne pogodbene stranke pa zapade v plačilo po začetku stečajnega postopka, nasprotna pogodbeno stranka ohrani pravico zahtevati razvezo pogodbe zaradi spremenjenih okoliščin v skladu z določili 112. člena OZ. Ob odsotnosti izrecne zakonske podlage, ki bi določala nasprotno, ni namreč videti prav nobenega sprejemljivega argumenta za razlago, da zgolj zaradi uvedbe stečajnega postopka nad eno pogodbeno stranko nasprotna pogodbeno stranka izgubi pravico, ki ji gre po splošnih določilih obligacijskega prava.

253. člen (pretvorba nedenarnih terjatev v denarne)

254. člen (pretvorba občasnih dajatvenih terjatev)

255. člen (pretvorba terjatev, izraženih v tuji valuti)

256. člen (obrestovanje terjatev)

257. člen (pravica stečajnega dolžnika do predčasnega plačila)

258. člen (pretrganje zastaranja terjatev)

259. člen (terjatve, povezane z odložnim pogojem)

260. člen (terjatve, povezane z razveznim pogojem)

261. člen (pobot terjatev ob začetku stečajnega postopka)

1. Dopustnost pobota
2. Obvestilo o pobotu in povračilo stroškov
3. Razno

262. člen (pobot pogojnih terjatev)

263. člen (nedovoljeni pobot terjatev ob začetku stečajnega postopka)

- ◆ Terjatev dolžnika je nastala pred začetkom stečajnega postopka, do povratne cesije je prišlo šele po začetem stečaju, kar prepoveduje 263. člen ZFPPIPP. Namen tega posebnega pravila je preprečiti, da bi posamezni upniki zlorabili privilegij, ki ga omogoča splošno pravilo o nedovoljenosti pobota v stečaju. VSC Sklep II Ip 118/2018, 30. 5. 2018

264. člen (prepoved pobota terjatev stečajnega dolžnika, nastalih po začetku stečajnega postopka)

264.a člen (posebna pravila za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb)

Pri sodbi VSL I Cpg 103/2016 je treba na koncu dodati opombo:

Opomba: Revizija zoper to sodbo je bila zavrnjena s sodbo VSRS III Ips 90/2016 z dne 24. 4. 2018.

- ◆ Dogovor o ari je realni kontrakt. Navedeno izhaja iz določbe prvega odstavka 64. člena OZ, ki določa, da je pogodba sklenjena, ko je ara dana, razen če ni dogovorjeno kaj drugega. Vendar pa to ne pomeni, da je pogodba veljavno sklenjena le, če je ara plačana z izročitvijo denarnega zneska. Pomeni le, da zgolj obljuba, da bo ara dana, ne zadošča. Obveznost plačila are mora biti dejansko izpolnjena. Dejstvo, da je bila ara poravnana s kompenzacijo, ne vpliva na veljavnost prodajnih pogodb.

VSRS Sodba III Ips 90/2016, 24. 4. 2018

Iz obrazložitve:

9. Sodišči prve in druge stopnje sta presodili, da so imele prodajne pogodbe naravo vzajemno neizpolnjenih dvostranskih pogodb v smislu 24. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (v nadaljevanju ZFPPIPP). Prodajne pogodbe so tako ostale veljavne kljub stečajnim postopkom nad obema pravnima strankama. Presodili sta, da je tožeča stranka na podlagi 106. člena OZ imela pravico odstopiti od prodajnih pogodb brez naknadnega roka ter da so nastopile posledice iz drugega odstavka 111. člena OZ, po katerem ima stranka, ki je popolnoma ali deloma izpolnila pogodbo, pravico do vrnitve tistega, kar je dala. Pojasnili sta, da je do plačila upravičena po pravilih, ki veljajo za stroške stečajnega postopka.

10. V obravnavani zadevi se uporabljajo določbe ZFPPIPP pred novelo ZFPPIPP-E. Ta v drugem odstavku 24. člena določa, kdaj gre za vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe. Vzajemno neizpolnjena dvostranska pogodba je tista dvostranska pogodba, ki je bila sklenjena pred začetkom postopka zaradi insolventnosti in pri kateri do začetka postopka zaradi insolventnosti niti insolventni dolžnik niti nasprotna pogodbeni stranka nista izpolnila svoje obveznosti glede izpolnitvenega ravnanja na podlagi te pogodbe ali nobeden od njiju teh obveznosti ni izpolnil v celoti. Za medsebojne terjatve upnikov in stečajnega dolžnika na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe z začetkom stečajnega postopka ne nastanejo pravne posledice iz pododdelka 5.3.2. Stečajni dolžnik mora svojo obveznost do upnika na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe izpolniti v skladu s to pogodbo in po pravilih tega zakona o plačilu stroškov stečajnega postopka, razen če uresniči odstopno pravico v skladu z 267. členom zakona. Upnik svoje terjatve do stečajnega dolžnika na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe ne prijavi v stečajnem postopku in ima pravico do plačila te terjatve po pravilih tega zakona o plačilu stroškov stečajnega postopka (prvi, drugi in tretji odstavek 265. člena ZFPPIPP).

...

18. Ara je bila poravnana s kompenzacijo tako, da je bila terjatev tožene stranke za plačilo are pobotana z nasprotno terjatvijo tožeče stranke za vrnitev posojila. Drži stališče revidentke, da je po razvezi pogodb na podlagi drugega odstavka 111. člena OZ tožeča stranka pridobila nazaj terjatev za vrnitev posojila. Vendar pa tožena stranka pri tem spregleda, da je tožeča stranka od pogodb odstopila po začetku stečajnih postopkov nad obema pravnima strankama. Kot sta pravilno pojasnili sodišči prve in druge stopnje, je tako njen povračilni zahtevek nastal po začetku stečajnega postopka, saj pred tem terjatev tožeče stranke za vrnitev posojila ni obstajala (prenehala je s kompenzacijo). To pomeni, da tožeči stranki terjatve za vrnitev posojila ni bilo treba prijaviti v stečajni postopek, ki je tekel nad toženo stranko. Za ta zahtevek se prav tako uporabljajo pravila ZFPPIPP o plačilu stroškov stečajnega postopka. Kljub odstopu tožeče stranke od pogodb obveznost tožene stranke, ki je zaradi odstopa „oživila“, izvira iz vzajemno neizpolnjenih dvostranskih pogodb, zato zanjo veljajo pravila iz 265. člena ZFPPIPP. Ravno zaradi razveze vzajemno neizpolnjenih dvostranskih pogodb (prodajnih pogodb) je namreč tožeča stranka po začetku stečajnega postopka ponovno pridobila terjatev iz posojilne pogodbe.

19. Tožeča stranka zahteva plačilo 931.560,74 EUR. Četudi je to zahtevek, ki temelji na posojilni pogodbi, se zanj uporabljajo enaka pravila o plačilu stroškov stečajnega postopka. Stališče revidentke, da je oživila le terjatev tožeče stranke in da zato nima zahtevka za plačilo, ni utemeljen in tudi ni logičen. Na podlagi zapadle terjatve tožeča stranka lahko zahteva njeno plačilo. Ravno plačilo pa uveljavlja z zahtevkom v tem postopku. Prav tako ne drži

revizijski očitke, da tožeča stranka ni podala dovolj trditve v zvezi z njeno terjatvijo po posojilni pogodbi, zato naj bi bil zahtevek za plačilo vtoževanega zneska, ki bi temeljilo na ponovno „oživeli“ terjatvi za vrnitev posojila, neutemeljen. Med strankama ni bilo sporno, da je bila terjatev za plačilo are pobotana z nasprotno terjatvijo za vračilo posojila v enakem znesku. Dejstvu, da je terjatev tožeče stranke za vrnitev posojila obstajala ter da je znašala 931.560,74 EUR, tožena stranka ni ugovarjala, zato v reviziji ne more uspeti s trditvami, da ni bilo dokazano, da naj bi tožena stranka karkoli dolgovala tožeči stranki po posojilni pogodbi.

20. Držijo revizijske trditve, da v obravnavanem primeru ne pride v poštev določba 268. člena ZFPPIPP, ki ureja položaj strank po odstopu stečajnega dolžnika od pogodbe, saj od pogodb ni odstopil stečajni dolžnik skladno s 267. členom ZFPPIPP, temveč je tožeča stranka odstop utemeljila na podlagi določbe 106. člena OZ. Vendar pa to odločitve ne spreminja. Kot je bilo že pojasnjeno, je kljub temu namreč tožena stranka dolžna vtoževan znesek poravnati po pravilih o plačilu stroškov stečajnega postopka na podlagi določbe 265. člena ZFPPIPP.

265. člen (izjeme za terjatve na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

266. člen (posebna pravila za vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

267. člen (pravica stečajnega dolžnika odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

268. člen (pravne posledice odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

269. člen (obdobje izpodbojnosti)

270. člen (prenehanje izpodbojne pravice po splošnih pravilih obligacijskega prava)

271. člen (izpodbojna pravna dejanja)

- 1. Objektivni element – zmanjšanje čiste vrednosti premoženja**
- 2. Objektivni pogoj – pridobitev ugodnejših pogojev za plačilo**
- 3. Subjektivni element**

4. **Objektivni in subjektivni element**
5. **Nadomestna izpolnitev**
6. **Nujna plačila po 34. členu ZFPPIPP ter objektivni ali subjektivni element**
7. **Opustitev pravnega dejanja**
8. **Razno**

272. člen (domneve o obstoju pogojev za izpodbijanje)

1. **Objektivni element izpodbojnosti**
2. **Subjektivni element izpodbojnosti**
3. **Objektivni in subjektivni element izpodbojnosti**

273. člen (pravna dejanja, ki jih ni mogoče izpodbijati)

274. člen (izpodbojnost pravnih dejanj, za katera obstaja izvršilni naslov)

275. člen (vsebina in način uveljavitve izpodbojnega zahtevka)

276. člen (legitimacija za uveljavljanje izpodbojnega zahtevka)

277. člen (rok za uveljavitev izpodbojnega zahtevka)

1. Rok za vložitev tožbe
2. Sprememba tožbe zaradi poteka roka ni mogoča
3. Rok pri napotitvi
4. Ugovor izpodbojnosti
5. Dolžnost postavitve povračilnega zahtevka

278. člen (pravne posledice uspešne uveljavitve izpodbojnega zahtevka)

1. Splošno
2. Plačilo denarnega nadomestila
3. Tek zamudnih obresti

279. člen (splošno pravilo)

280. člen (ločitvene pravice, pridobljene z izvršbo, ki z začetkom stečajnega postopka prenehajo)

281. člen (ločitvene pravice, pridobljene z izvršbo, ki z začetkom stečajnega postopka ne prenehajo)

282. člen (posebna pravila za ločitvene pravice, ki se lahko uveljavijo zunajsodno)

Pri sodbi: VSL sodba in sklep I Cpg 325/2016 je treba **dodati opombo:**

Opomba: Revizija zoper to odločbo je bila zavrnjena s sodbo VSRS III Ips 113/2016 z dne 24. 4. 2018.

- ◆ Ločitveni upnik si je pri zunajsodni prodaji premoženja dolžan prizadevati doseči najugodnejše unovčenje. Najugodnejše unovčenje ne pomeni le najvišje kupnine, temveč tudi najnižje stroške prodaje predmeta, na katerem ima upnik ločitveno pravico. Bistveno za odločitev je, kakšno ravnanje je pri prodaji delnic skrbno ravnanje. Šele nato je mogoče odgovoriti na vprašanje, ali način prodaje ustreza takšnemu ravnanju in ali je tožena stranka ravnala skrbno. Skrbnost ravnanja se presoja glede na podatke, ki so ločitvenemu upniku znani ali bi mu morali biti znani v trenutku zunajsodne prodaje. Ravnati mora tako, kot bi ravnal povprečen, razumen ločitveni upnik pri prodaji predmeta ločitvene pravice. Pri tem je pomembno tudi dejstvo, da prodaja delnic sodi v profesionalno dejavnost tožene stranke. Za presojo skrbnosti ravnanja tožene stranke je ključna pričakovana višina kupnine, ki jo lahko dobi s prodajo delnic, v povezavi s stroški prodaje. Za tožečo stranko bi bila najugodnejša tista prodaja, v kateri bi bil dosežen višji izkupiček po odštetju stroškov prodaje od dosežene kupnine. Takšno prodajo bi morala zasledovati tožena stranka v okviru skrbnosti in v tej smeri bi morala podati trditve v okviru njenega trditvenega bremena. Teh trditvev pa ni podala.

VSRS Sodba III Ips 113/2016, 24. 4. 2018

283. člen (razveljavitev in izbris vrednostnih papirjev)

284. člen (terjatve, vsebovane v razveljavljenih vrednostnih papirjih)

285. člen (uporaba pododdelka 5.3.7)

286. člen (posebno pravilo o nedovoljenem pobotu terjatev ob začetku stečajnega postopka)

287. člen (posebna pravila o izpodbojnosti dolžnikovih pravnih poslov)

289. člen (posebni pravili o prijavi in plačilu terjatev)

290. člen (uporaba pravil o poslovnih knjigah in računovodskih izkazih)

291. člen (računovodski izkazi do začetka stečajnega postopka in otvoritvena bilanca)

292. člen (predaja in prevzem prostorov, premoženja in poslov stečajnega dolžnika)

293. člen (pomoč policije)

294. člen (otvoritveno poročilo upravitelja)

295. člen (vsebina rednega poročila upravitelja)

296. člen (terjatve, ki jih je treba prijaviti v stečajnem postopku)

1. Terjatve, ki jih je treba prijaviti

- ◆ Za rešitev spora je pomembno vprašanje, kdaj je tožnikova terjatev iz naslova pravnih stroškov nastala, pred ali po začetku stečajnega postopka. Odgovora na to vprašanje ni mogoče najti v ZFPPIPP, ga pa daje ZPP v 163. členu, ki določa, da o povrnitvi stroškov odloči sodišče. Zato ni nobenega dvoma, da je terjatev tožnika nastala šele po začetku stečajnega postopka nad toženko.

VDSS Sklep Pdp 48/2018, 30. 5. 2018

- ◆ Pritožbeno sodišče se pridružuje mnenju, da terjatev iz naslova pravnih stroškov nastane z izdajo sodne odločbe, ki odloči o tej terjatvi in njenemu zavezancu. Gre za terjatev v pravdi, ki je bila začeta pred uvedbo stečajnega postopka, a o njej še ni bilo odločeno s sodno odločbo. To torej ni takšna terjatev, za katero drugi odstavek 60. člena ZFPPIPP določa, da jo je treba prijaviti, ker bi sicer prenehala.

VSL Sklep I Cp 129/2018, 6. 6. 2018

- ◆ Odločitev sodišča prve stopnje o zavrnitvi zahtevka zoper toženko (ki je pravna oseba), nad katero je bil med pravdo začel stečajni postopek, tožeča stranka pa svoje terjatve do nje v stečajno maso ni prijavila, je materialnopravno pravilna.

VSL Sodba I Cp 501/2018, 26. 6. 2018

- ◆ Za dolžnost prijave terjatve iz naslova stroškov postopka je odločilen trenutek njihovega nastanka in ne šele trenutek nastanka terjatve na njihovo povračilo. Povedano drugače: ni bistveno, kdaj sodišče stroške odmeri, temveč kdaj so stroški nastali. Tožeči stranki so stroški postopka nastali pred začetkom stečajnega postopka nad toženko, negotovo je bilo le, kakšna bo odmera stroškov s strani sodišča. Zato predstavlja sporna stroškovna terjatev pogojno terjatev, ki bi jo morala tožeča stranka v stečajnem postopku nad toženo stranko prijaviti kot pogojno terjatev v splošnem roku za prijavo terjatve, saj ne gre za strošek, ki bi se plačeval po pravilih, ki veljajo za stroške stečajnega postopka. Ker tožeča stranka že nastale, vendar še ne prisojene pravdne stroške ni prijavila v stečajnem postopku, je njena stroškovna terjatev prenehala.

VSL Sklep I Cpg 590/2018, 19. 7. 2018

2. Posledice zamude roka za prijavo terjatev

3. Razno

- ◆ Naknadno vpisana hipoteka predstavlja pravno napako. Dolžnosti prodajalca, ki izvirajo iz pravne napake, če in ko kupec postavi v tej zvezi ustrezne zahteve, pa ne predstavljajo neizpolnitve pogodbe v smeri prevzetih pogodbenih obveznosti. Za (delno) neizpolnitev pogodbe v primeru vpisane hipoteke bi šlo npr. v situaciji, ko bi bila ob sklenitvi prodajne pogodbe predmetna nepremičnina obremenjena (to bi bilo zavedeno v pogodbi) in bi prodajalec sprejel izrecno pogodbeno zavezo poskrbeti za izbris bremen, pa tega ne bi storil. V primeru, kot je obravnavani, torej ko stečajni dolžnik v celoti izpolni svojo pogodbeno obveznost, obveznost nasprotne pogodbene stranke pa zapade v plačilo po začetku stečajnega postopka, nasprotna pogodbeno stranka ohrani pravico zahtevati razvezo pogodbe zaradi spremenjenih okoliščin v skladu z določili 112. člena OZ. Ob odsotnosti izrecne zakonske podlage, ki bi določala nasprotno, ni namreč videti prav nobenega sprejemljivega argumenta za razlago, da zgolj zaradi uvedbe stečajnega postopka nad eno pogodbeno stranko nasprotna pogodbeno stranka izgubi pravico, ki ji gre po splošnih določilih obligacijskega prava. Zakonska ureditev klavzule "rebus sic stantibus" po oceni pritožbenega sodišča narekuje celovito obravnavo vseh zatrjevanih spremenjenih okoliščin ter njihovo medsebojno povezanost predvsem z vidika vzrokov in posledic, saj je le na tak način mogoče pravilno presoditi, ali je podana situacija, ko je potrebno pogodbo razvezati.

VSM Sklep I Cpg 181/2018, 5. 7. 2018

Iz obrazložitve:

13. V tem kontekstu pritožbeno sodišče tudi ne pritrjuje izhodišču pritožbe (13. točka njene obrazložitve), da ima tožnica tožbeni zahtevek na razvezo pogodbe po 112. členu OZ zgolj pod pogojem, da je prodajno pogodbo opredelili kot vzajemno neizpolnjeno dvostransko pogodbo (ob začetku stečaja nad toženko). Bistveno v tej zvezi je namreč zgolj vprašanje, kdaj je terjatev na razvezo pogodbe na citirani pravni podlagi nastala, kajti zgolj od tega je odvisno, ali za njo nastopijo pravne posledice začetka stečajnega postopka ali ne. V skladu z določbo 252. člena ZFPPIPP namreč pravne posledice začetka stečaja (pretvorba nedenarnih terjatev v denarne, občasne v enkratne, itd.) nastanejo zgolj za tiste terjatve upnikov stečajnega dolžnika, ki so nastale do začetka stečajnega postopka.

14. V tem postopku obravnavana terjatev je glede na trditve tožnice o nastopu spremenjenih okoliščin nedvomno nastala po začetku stečajnega postopka nad toženko. Pri tem ni odločilno, da je prva spremenjena okoliščina (vpis hipoteke pri predmetnih nepremičninah) nastopila pred začetkom stečaja, saj ta okoliščina sama zase ni bila povod za tožbo tožnice. Ta okoliščina je namreč po trditvah tožnice (zaradi teka časa za odpravo pravne napake) zgolj privedla do situacije, ko so v obdobju do zapadlosti preostalih obrokov kupnine (15. 3. 2013) nastopile nadaljnje spremenjene okoliščine, t.j. drastičen padec cen predmetnih nepremičnin in bistvena sprememba pogojev financiranja, ob tem da je tožnica izgubila že zagotovljen vir financiranja predmetnih nepremičnin. Ker je do navedenega prišlo po začetku stečajnega postopka, je šele takrat nastala vtoževana terjatev. Zato je tožnica ni bila dolžna prijaviti v stečajnem postopku (prim. prvi odstavek 296. člena ZFPPIPP), prav tako pa njena terjatev zaradi neprijave ni prenehala po določbi petega odstavka 296. člena ZFPPIPP. K doslej navedenemu pritožbeno sodišče dodaja, da v primeru, kot je obravnavani, torej ko stečajni dolžnik v celoti izpolni svojo pogodbeno obveznost, obveznost nasprotne pogodbene stranke pa zapade v plačilo po začetku stečajnega postopka, nasprotna pogodbeno stranka ohrani pravico zahtevati razvezo pogodbe zaradi spremenjenih okoliščin v skladu z določili 112. člena OZ. Ob odsotnosti izrecne zakonske podlage, ki bi določala nasprotno, ni namreč videti prav nobenega sprejemljivega argumenta za razlago, da zgolj zaradi uvedbe stečajnega postopka nad eno pogodbeno stranko nasprotna pogodbeno stranka izgubi pravico, ki ji gre po splošnih določilih obligacijskega prava.

297. člen (prijava nezavarovane terjatve)

298. člen (prijava zavarovane terjatve in ločitvene pravice)

1. Ob poteku roka za prijavo še ne gre za premoženje stečajnega dolžnika - pravočasnost prijave

2. Določen opis premoženja, ki je predmet ločitvene pravice

3. Uveljavljanje prijave v pravnem postopku

4. Razno

- ◆ Da ločitvene pravice na premoženju, ki je predmet prodaje, ni prijavil, je upnik sam navedel v pritožbi. Zato je skladno z določilom petega odstavka 298. člena ZFPPIPP njegova ločitvena pravica na tem premoženju prenehala. Okoliščina, da je iz končnega seznama preizkušenih terjatev z dne 31. 1. 2018 (PD 46) razvidno, da mu je pod zap. št. 18 tega seznama priznana ločitvena pravica na posameznih nepremičninah, na drugačno odločitev ne more vplivati. Pravilo iz 298.a člena ZFPPIPP, da mora stečajni upravitelj v seznam preizkušenih terjatev vključiti hipoteko in terjatev, zavarovano s to hipoteko tudi takrat, kadar je upnik ni prijavil, velja le za nepremičnine, pri katerih je hipoteka razvidna iz zemljiške knjige. To pravilo pa za zastavne pravice na ostalem premoženju stečajnega dolžnika, ki varujejo terjatve upnikov, ne velja. Zmotno (ali pa pomotno) povzemanje končnega seznama preizkušenih terjatev s strani izvršilnega sodišča pa na drugačno odločitev ne more imeti vpliva.

VSL Sklep Cst 321/2018, 5. 7. 2018

298.a člen (posebna pravila za prijavo in preizkus hipoteke in terjatve, zavarovane s hipoteko ali maksimalno hipoteko)

- ◆ Pravilo iz 298.a člena ZFPPIPP, da mora stečajni upravitelj v seznam preizkušenih terjatev vključiti hipoteko in terjatev, zavarovano s to hipoteko tudi takrat, kadar je upnik ni prijavil, velja le za nepremičnine, pri katerih je hipoteka razvidna iz zemljiške knjige. To pravilo pa za zastavne pravice na ostalem premoženju stečajnega dolžnika, ki varujejo terjatve upnikov, ne velja. Zmotno (ali pa pomotno) povzemanje končnega seznama preizkušenih terjatev s strani izvršilnega sodišča pa na drugačno odločitev ne more imeti vpliva.

VSL Sklep Cst 321/2018, 5. 7. 2018

299. člen (prijava izločitvenih pravic)

1. Preizkus pozneje prijavljenih izločitvenih pravic

2. Vpliv prijave na prodajo premoženja

3. Stroški prodaje

4. Stečajni postopek nad pozneje najdenim premoženjem

5. Razno

- ◆ Začasno odredbo po 240. členu ZFPPIPP je mogoče izdati le v predhodnem stečajnem postopku. To potrjujeta tako namenska kot sistematična razlaga te določbe. 240. člen ZFPPIPP je umeščen med določbe, ki urejajo postopek do izdaje sklepa o začetku stečajnega postopka. Že iz same vsebine besedila tretjega odstavka 240. člena ZFPPIPP izhaja, da je začasna odredba po 240. členu ZFPPIPP dovoljena le

v predhodnem postopku ter da je namen tečasne odredbe, da se v obdobju od vložitve predloga za začetek stečajnega postopka pa do odločitve o njem dolžniku onemogočijo takšna ravnanja, s katerimi bi lahko oškodoval vse svoje upnike, torej v zavarovanje denarnih terjatev vseh upnikov do dolžnika. Pritožbeno sodišče ugotavlja, da predlagana začasna odredba, s katero naj bi se dolžniku prepovedala odtujitev ali obremenitev spornih nepremičnin, ne meri na zavarovanje upničine denarne terjatve za plačilo zneska, doseženega s prodajo spornih nepremičnin, saj prodajo preprečuje. Predlagana začasna odredba zato ni primerna za zavarovanje upničine denarne terjatve po petem odstavku 299. člena ZFPPIPP. V kolikor je prodaja nepremičnine, ki je predmet izločitvene pravice, že opravljena, začasna odredba v zavarovanje zahtevka upnika za uveljavitev izločitvene pravice ni več mogoča.

VSL sklep Cst 162/2018, 18. 4. 2018

299.a člen (posebna pravila za prijavo in preizkus izločitvene pravice glede nepremičnin)

300. člen (ugotovitev obstoja prerekanе terjatve v pravdi)

301. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev terjatve)

1. Nadaljevanje postopka

2. Zavrženje tožbe

3. Priznanje terjatve in pravdni stroški

4. Le še ugotovitveni zahtevk

5. Pravni interes za pravno sredstvo

6. Razno

- ◆ V stečajnem postopku priglašena terjatev iz naslova stroškov je bila prerekanā, o njej je bilo odločeno šele z uvodoma navedeno odločbo sodišča prve stopnje, zato ni utemeljena pritožbena trditev, da je ta terjatev nastala do začetka stečajnega postopka. Ta terjatev je zato obveznost prvega toženca, ki je nastala po začetku stečajnega postopka (med potekom stečajnega postopka), pravilo četrtega odstavka 301. člena ZFPPIPP, da se uveljavljani dajatveni zahtevk za plačilo terjatve spremeni v zahtevk za ugotovitev obstoja terjatve, pa se uporablja za uveljavitve terjatve v pravnem postopku, ki se je začel pred začetkom stečajnega postopka. Pred začetkom stečajnega postopka pa je tožnik v pravdi uveljavljal (določno) le terjatev v okviru glavnega zahtevka.

VSC Sklep Cp 45/2018, 6. 6. 2018

302. člen (ugotovitev neobstoja prerekane terjatve, ki temelji na izvršilnem naslovu)

303. člen (uporaba pravil o preizkusu terjatev za preizkus ločitvenih in izločitvenih pravic)

304. člen (pravne posledice, če sta priznani zavarovana terjatev in ločitvena pravica)

305. člen (uveljavitev prerekane zavarovane terjatve ali ločitvene pravice v pravdi)

1. Napotitev

2. Vsebina zahtevka

3. Prenehanje ločitvene pravice

4. Razno

- ◆ Ugotovitev ničnosti zavezovalnega posla, sklenjenega med toženo stranko in družbo K. d.o.o., zgolj kot predhodnega vprašanja, brez ustreznega tožbenega zahtevka na razveljavitev razpolagalnega posla skupaj s kondicijskim zahtevkom, ki mora zajeti tudi drugo pogodbeno stranko, ne zagotavlja ponovnega prenosa stvarnopравnih upravičenj (lastninske pravice) na toženo stranko. Ker predmetnih premičnin ob začetku stečajnega postopka ni bilo v stečajni masi tožene stranke, je kljub temu, da je na teh tožeča stranka z rubežem v izvršilnem postopku veljavno pridobila zastavno pravico, prenehala njena ločitvena pravica, saj ločitvena pravica na premoženju, ki ni del stečajne mase, ne more obstajati. Bilanca stanja je javna listina, ki dokazuje resničnost tistega, kar se v njej potrjuje ali določa. Dolžnik v postopku izvršbe ne more uveljavljati ugovornega razloga, da predmet izvršbe ni v njegovi lasti.

VSL Sodba I Cpg 822/2017, 20. 6. 2018

306. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev ločitvene pravice)

- ◆ Priznanje ločitvene pravice (in terjatve) v stečajnem postopku je mogoče primerjati z institutom pripoznave tožbenega zahtevka v pravnem postopku, kar pomeni, da je bilo o navedeni ločitveni pravici že pravnomočno odločeno.

VSL Sklep I Cpg 444/2017, 22. 5. 2018

308. člen (izpodbijanje ločitvene pravice, ki je nastala z vpisom v zemljiško knjigo ali na podlagi izvršilnega naslova)

309. člen (pravne posledice, če je izločitvena pravica priznana)

- ◆ Po presoji pritožbenega sodišča bi morala tožeča stranka pridobitev lastninske pravice na opremi, ki je predmet spora, zatrjevati (in dokazati) za vsak kos opreme posebej, tožnica pa niti ni podala nobenih trditev glede tega kdaj, od koga in kateri inventar naj bi sploh kupila. Skladno s prvim odstavkom 310. člena ZFPPIPP mora izločitveni upnik, katerega izločitvena pravica je bila prerekana, v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev vložiti tožbo, s katero uveljavlja zahtevek iz prvega odstavka 309. člena tega zakona. Po tem členu pa sodišče naloži stečajnemu dolžniku, da upniku izroči premoženje, ki je predmet izločitvene pravice iz 1. točke prvega odstavka 22. člena ZFPPIPP. Izločitveni upnik mora tako oblikovati tožbeni zahtevek z enako vsebino kot bi bila vsebina odločitve (stečajnega) sodišča o priznanju izločitvene pravice, če ta ne bi bila prerekana. Tožeča stranka bi torej morala uveljavljati dajatveni tožbeni zahtevek (za izročitev individualno določenih premičnin), z ugotovitvenim tožbenim zahtevkom (da obstoji izločitvena pravica tožeče stranke ter da v stečajno maso ne sodi določena oprema) pa tudi iz tega razloga ne more uspeti.

VSL Sodba I Cpg 317/2018, 3. 7. 2018

310. člen (uveljavitev prerekane izločitvene pravice v pravdi)

- ◆ Po presoji pritožbenega sodišča bi morala tožeča stranka pridobitev lastninske pravice na opremi, ki je predmet spora, zatrjevati (in dokazati) za vsak kos opreme posebej, tožnica pa niti ni podala nobenih trditev glede tega, kdaj, od koga in kateri inventar naj bi sploh kupila. Skladno s prvim odstavkom 310. člena ZFPPIPP mora izločitveni upnik, katerega izločitvena pravica je bila prerekana, v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev vložiti tožbo, s katero uveljavlja zahtevek iz prvega odstavka 309. člena tega zakona. Po tem členu pa sodišče naloži stečajnemu dolžniku, da upniku izroči premoženje, ki je predmet izločitvene pravice iz 1. točke prvega odstavka 22. člena ZFPPIPP. Izločitveni upnik mora tako oblikovati tožbeni zahtevek z enako vsebino kot bi bila vsebina odločitve (stečajnega) sodišča o priznanju izločitvene pravice, če ta ne bi bila prerekana. Tožeča stranka bi torej morala uveljavljati dajatveni tožbeni zahtevek (za izročitev individualno določenih premičnin), z ugotovitvenim tožbenim zahtevkom (da obstoji izločitvena pravica tožeče stranke ter da v stečajno maso ne sodi določena oprema) pa tudi iz tega razloga ne more uspeti.

VSL Sodba I Cpg 317/2018, 3. 7. 2018

- ◆ Stališče sodišč, da prijavo izločitvene pravice na isti nepremičnini lahko upnik prijavi v stečajnem postopku zgolj enkrat, ker je bila prijava enkrat že pravnomočno preizkušena s sklepom o preizkusu terjatev, glede na to, da je za učinke pravnomočnosti v insolvenčnem postopku pomemben le predmet prijave in ne pravna ter dejanska podlaga zahtevka, ni očitno napačno. Ker so kršitve pravice do učinkovitega sodnega varstva, pravice do zasebne lastnine in pravice do doma utemeljene z enakimi očitki kot očitki o očitni napačnosti stališč sodišč, so tudi ti očitki neutemeljeni.

Up-273/17, U-I-47/17, 14. 6. 2018

311. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev izločitvene pravice)

312. člen (izpodbijanje izločitvene pravice, ki temelji na izvršilnem naslovu)

313. člen (smiselna uporaba pravil oddelka 5.6 za drug postopek)

314. člen (posebna pravila za nekatere upravne postopke)

314.a člen (posebno pravilo o začetku teka rokov, če je proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba)

315. člen (splošno pravilo o poslovanju v stečajnem postopku)

316. člen (končanje nujnih poslov)

317. člen (pogoji za nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika)

318. člen (posebna pravila pri nadaljevanju poslovanja stečajnega dolžnika)

319. člen (ustavitev nadaljnjega poslovanja stečajnega dolžnika)

320. člen (unovčenje stečajne mase)

321. člen (načrt poteka stečajnega postopka)

322. člen (upravljanje stečajne mase)

1. Oddaja v najem
2. Dejanja iz 3. točke prvega odstavka 322. člena ZFPPIPP
3. Soglasje sodišča ni potrebno
4. Razno

323. člen (oddaja premoženja stečajnega dolžnika v najem ali zakup)

324. člen (nalaganje denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika)

325. člen (uporaba pododdelka 5.8.2)

326. člen (priprave za prodajo)

327. člen (ocena vrednosti premoženja)

328. člen (zbiranje drugih informacij za presojo najugodnejših pogojev prodaje)

- ◆ Glede na to, da je od zadnjega postopka zbiranja ponudb za prodajo navedenih nepremičnin preteklo že precej časa, tudi pritožbeno sodišče ne vidi tehtnih razlogov, da prodaje ne bi bilo smiselno ponoviti z javno dražbo. Neutemeljene pa so trditve pritožnice, da bi upraviteljica po neuspelem nezavezujočem zbiranju ponudb nepremičnine že morala prenesti na lokalno skupnost.
VSL Sklep Cst 271/2018, 13. 6. 2018

329. člen (način prodaje)

330. člen (začetek prodaje)

331. člen (sklep o prodaji)

- ◆ Upravitelj je dolžan prodati premoženje, ki sodi v stečajno maso. Njegova naloga je unovčenje (prodaja) premoženja stečajnega dolžnika in poplačilo upnikov, unovčiti pa mora vse premoženje, tako da so upniki poplačani kar najhitreje in v kar največjem deležu svojih terjatev. Zaradi tega ni mogoče slediti pritožbenim navedbam, da bi bilo s predmetno prodajo potrebno počakati, dokler se ne proda nepremičnina v lasti B. V.
VSL sklep Cst 200/2018, 5. 8. 2018
- ◆ Vprašanje (pravilne) delitve kupnine med navadne oziroma ločitvene upnike se lahko pojavi šele pri razdelitvi. Ker premoženje še ni bilo prodano, do razdelitve, ter s tem do morebitnega oškodovanja upnikov, še ni moglo priti.
VSL sklep Cst 211/2018, 15. 5. 2018
- ◆ Glede na to, da je od zadnjega postopka zbiranja ponudb za prodajo navedenih nepremičnin preteklo že precej časa, tudi pritožbeno sodišče ne vidi tehtnih razlogov, da prodaje ne bi bilo smiselno ponoviti z javno dražbo. Neutemeljene pa so trditve pritožnice, da bi upraviteljica po neuspelem nezavezujočem zbiranju ponudb nepremičnine že morala prenesti na lokalno skupnost.
VSL Sklep Cst 271/2018, 13. 6. 2018
- ◆ Upravitelj je dolžan predlagati tak postopek prodaje, za katerega meni, da je v konkretnem primeru najbolj primeren in ustrezen, v skladu z zakonom in veljavnimi predpisi ter cenitvami v spisu. Upravitelj mora upoštevati relevantno dejansko stanje (višino ponujene cene, likvidacijske vrednosti, dotedanje neuspešne prodaje ...), in to ne glede na to, ali posamezni upnik šteje, da mu takšna prodaja ne ustreza. Toda v konkretnem primeru je upnik vnaprej napovedal, da se s predlagano prodajo ne bo strinjal, ter za svojo odločitev navedel tehtne argumente. Če upnik vnaprej odkloni soglasje k prodaji, potem takšna prodaja ne more biti v skladu z načelom ekonomičnosti.
VSL sklep Cst 308/2018, 26. 6. 2018

332. člen (izklicna ali izhodiščna cena)

333. člen (varščina)

334. člen (javna dražba)

335. člen (vabilo k dajanju ponudb)

336. člen (drugi pogoji prodaje)

337. člen (osebe, s katerimi ni dovoljeno skleniti pogodbe)

338. člen (ara)

339. člen (rok za plačilo kupnine in izročitev prodanega premoženja kupcu)

340. člen (izključitev odgovornosti za stvarne napake)

341. člen (soglasje k sklenitvi prodajne pogodbe)

- ◆ Zadošča, da se je upraviteljica pri presoji obstoja zakonite predkupne pravice oprla na podatke iz potrdil o namenski rabi. V stečajnem postopku je sodišče prve stopnje dolžno paziti na zakonitost izvedbe prodaje, med drugim je dolžno paziti tudi na to, da se morebitnemu predkupnemu upravičencu v postopku prodaje zagotovi možnost udeležbe na način, kot to določa 347. člen ZFPPIPP (na to je dolžno paziti, četudi ni izrecno omenjeno v sedmem odstavku 341. člena ZFPPIPP).

VSL sklep Cst 334/2018, 17. 7. 2018

342. člen (prenos lastninske ali druge premožensjske pravice na kupca in varstvo kupca)

1. Pritožbeni razlogi

2. Prenehanje pravic tretjih na premoženju

3. Prepoved uveljavljanja zahtevkov po petem odstavku

4. Razno

- ◆ Kupec z nakupom nepremičnine v stečajnem postopku izvorno (originarno) pridobi lastninsko pravico na nepremičnini, s tem pa preneha lastninska pravica prejšnjih imetnikov lastninske pravice na nepremičnini, pri čemer dejstvo, ali je bil kupec nepremičnine v stečajnem postopku ob nakupu dobroveren ali ne, ni odločilno. Ko gre za konkurenco pridobljene lastninske pravice na podlagi priposestevanja in lastninske pravice na podlagi nakupa v stečajnem postopku od stečajnega dolžnika, ima prednost slednja.

VSL Sodba I Cp 2616/2017, 9. 5. 2018

Komentar NP: Stališče sodišča je pravno zmotno. Sodišče ni navedlo razlogov in ustreznih pravnih pravil SPZ ali drugih zakonov, ki utemeljuje tak sklep. Glej [razdelek 10.11.15.1](#) komentarja k 342. členu.

- ◆ Ta postopek je namenjen poplačilu upnikov, morebitne kršitve dogovorov pa bo morala dolžnica uveljaviti s tožbo proti osebi, ki naj bi dogovor kršila. Sklep o prodaji, ki je določil izhodiščno ceno, je pravnomočen (kar pomeni, da se v višino izhodiščne cene sploh ne sme več posegati), ponujena cena je nad tem zneskom in kupnina je tudi plačana. To je edino pomembno v stečajnem postopku.
VSL sklep Cst 264/2018, 12. 6. 2018

343. člen (vstop kupca v pravni položaj stečajnega dolžnika pri prodaji premoženja, ki je poslovna celota)

- ◆ Sodišče prve stopnje tožnici ni odreklo pravno varstvo iz 23. člena Ustave RS. Zatrjevanega zaključka, da je uveljavljanje ničnosti v primeru prodaje poslovne celote nedopustno, kot to trdi pritožba, sodišče prve stopnje v izpodbijani sodbi ni napravilo. S sklicevanjem na 88. člen OZ, ki ureja vprašanje delne ničnosti, je le zaključilo, da je potrebno v obravnavanem primeru, ko je bila sklenjena pogodba za prodajo poslovne celote po 343. členu ZFPPIPP, predmet pogodbe obravnavati kot nedeljivo celoto, zaradi česar ni mogoče uveljavljati delne ničnosti oziroma ničnosti posameznih določil Pogodbe. Pri prodaji je šlo za Pogodbo za prodajo poslovne celote, kjer se oblikuje enotna cena, ki ni odvisna od vrednosti posameznih delov, ki sestavljajo poslovno celoto. Zato po prodaji ni mogoče uveljavljati, da posamezni del poslovne celote ni bil prodan po pravilni vrednosti oziroma pravilni količini, saj je potrebno predmet pogodbe obravnavati kot nedeljivo celoto.
VSM Sodba in sklep I Cpg 54/2018, 5. 7. 2018

344. člen (pritožba proti sklepom v zvezi s prodajo premoženja dolžnika)

- ◆ Družbenik stečajnega dolžnika ima pravico do razdelitve preostanka razdelitvene mase po poplačilu vseh nezavarovanih terjatev v sorazmerju z njegovim poslovnim deležem v stečajnem dolžniku in mu take terjatve ni treba prijaviti v stečajnem postopku. V tem svojstvu in v taki situaciji razume pritožbeno sodišče pritožnikovo predstavljanje kot "zadnjega upnika", torej za primer, če bo prišlo do uspešne izvedbe stečajnega postopka s 100%-nim poplačilom vseh upnikov stečajnega dolžnika iz drugega do petega odstavka 59. člena ZFPPIPP in do preostanka stečajne mase. Kot družbenik pa pritožnik ni upnik s terjatvijo do stečajnega dolžnika, nastalo iz pravno poslovnih razmerij s stečajnim dolžnikom, torej do stečajnega dolžnika nima obligacijskih pravic. Kot družbenik stečajnega dolžnika ima po uspešno izvedenem stečajnem postopku le korporacijsko pravico, torej premoženjsko pravico do ustreznega dela preostalega premoženja po izvedbi stečajnega postopka, zato ni upnik stečajnega dolžnika, katerega premoženjske pravice bi bilo treba v stečajnem postopku varovati tako kot upnike iz obligacijskih razmerij s stečajnim dolžnikom. Stečajni postopek se vodi zaradi varovanja in uresničitve interesov upnikov stečajnega dolžnika s ciljem doseči najugodnejše pogoje glede višine in rokov poplačila upniških terjatev. Zato tudi le njim (razen v redkih izjemah, v katerih pa ni drugih oseb s statusom, kot ga zatrjuje v tem postopku pritožnik) zakon priznava možnost vpliva na tek stečajnega postopka z možnostjo sodelovanja v upniškem odboru kot organu upnikov v skladu s pristojnostmi iz 87. člena ZFPPIPP in z možnostjo vlaganja pravnih sredstev upnikov zoper odločitve sodišča, ki vodi stečajni postopek.
VSL Sklep Cst 81/2018, 28. 2. 2018

345. člen (posebna pravila o prodaji premoženja, ki je predmet ločitvene pravice)

- ◆ Kadar kupnina v zvezi s prodajo premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, ne zadošča za celotno plačilo terjatve, zavarovane s to ločitveno pravico, mora sodišče pridobiti mnenje ločitvenega upnika za sklep o prodaji. Pravico do podaje takega mnenja oziroma soglasja pa ima, kot izhaja iz 1. točke prvega odstavka 345. člena istega zakona, le tisti ločitveni upnik, ki je pravočasno prijavil ločitveno pravico in mu je bila priznana.
VSL Sklep Cst 321/2018, 5. 7. 2018

346. člen (posebna pravila o prodaji določenega premoženja)

347. člen (posebna pravila o uveljavitvi predkupne pravice)

- ◆ Zadošča, da se je upraviteljica pri presoji obstoja zakonite predkupne pravice oprla na podatke iz potrdil o namenski rabi. V stečajnem postopku je sodišče prve stopnje dolžno paziti na zakonitost izvedbe prodaje, med drugim je dolžno paziti tudi na to, da se morebitnemu predkupnemu upravičencu v postopku prodaje zagotovi možnost udeležbe na način, kot to določa 347. člen ZFPPIPP (na to je dolžno paziti, četudi ni izrecno omenjeno v sedmem odstavku 341. člena ZFPPIPP).

VSL sklep Cst 334/2018, 17. 7. 2018

- ◆ V stečajnem postopku lahko predkupni upravičenec uveljavi svojo pravico do nakupa premoženja stečajnega dolžnika v primeru prodaje premoženja z javnim zbiranjem ponudb ali na javni dražbi. Samo v primeru prodaje stvari ali drugih premoženjskih pravic, ki so predmet predkupne pravice, pridobi predkupni upravičenec pravico od predkupnega zavezanca zahtevati, da z njim sklene pogodbo o prodaji te stvari oziroma druge premoženjske pravice za to ceno, torej za enako ceno, po kateri bi jo sicer prodajalec prodal tretjemu. Izpodbijani sklep pa se ne nanaša na prisilno prodajo premoženja, pri katerem bi lahko predkupna upravičenka uveljavljala predkupno pravico, pač pa na prenos premoženja, ki ga ni mogoče unovčiti. Po oceni pritožbenega sodišča niti določb OZ o predkupni pravici, niti posebnih pravil o uveljavitvi predkupne pravice iz 347. člena ZFPPIPP ni mogoče razumeti tako, da bi imela predkupna upravičenka kot oseba, ki ni stranka stečajnega postopka, pravico vložiti pritožbo proti sklepu o končni razdelitvi. ZFPPIPP ne daje podlage za prenos premoženja na predkupno upravičenko pod enakimi pogoji, kot je predmet prenosa prenesen na ločitvenega upnika.

VSL Sklep Cst 357/2018, 25. 7. 2018

348. člen (uporaba pododdelka 5.8.3)

349. člen (osebno odgovorni družbenik kot stranka glavnega stečajnega postopka)

350. člen (posebna pravila o stečajni masi)

351. člen (posebna pravila o postopkih izvršbe in zavarovanja proti osebno odgovornim družbenikom)

352. člen (učinek prenehanja terjatev do stečajnega dolžnika za terjatve do osebno odgovornih družbenikov)

353. člen (sklep sodišča kot pogoj za plačilo)

354. člen (stroški stečajnega postopka)

- 1. Plačilo pravnih stroškov kot stroškov stečajnega postopka**
- 2. Predpisana ali v poslovni praksi uveljavljena tarifa**
- 3. Plačilo sodnih taks**
- 4. Terjatve iz poslov, sklenjenih v postopku prisilne poravnave**
- 5. Stroški v postopku osebnega stečaja**

- ◆ Terjatev iz naslova povrnitve pravnih stroškov v razmerju med pravnima strankama nastane s stroškovno odločitvijo sodišča. Ker pravdni stroški ne predstavljajo terjatve, nastale do začetka stečajnega postopka nad toženko, podlago za poplačilo te terjatve predstavlja določba prvega odstavka 354. člena ZFPPIPP v zvezi s 6. točko drugega odstavka 355. člena in prvega odstavka 383. člena ZFPPIPP. V tem primeru terjatve iz naslova povrnitve stroškov tožeča stranka ni dolžna prijaviti v stečajnem postopku, torej v stečajno maso, pač pa gre za stroške stečajnega postopka. Ker je bila odločitev o stroških postopka izdana že med stečajnim postopkom nad toženko, je tudi njena obveznost, da tožeči stranki povrne pravne stroške, nastala po začetku stečajnega postopka. ZFPPIPP ne vsebuje določb o tem, da se pravdni stroški, ki so naloženi v plačilo stečajnemu dolžniku kot pravdni stranki, plačajo iz razdelitvene mase po pravilih o plačilu terjatev upnikov, zato terjatve iz tega naslova tožeča stranka ni dolžna na tej podlagi prijaviti v stečajno maso. K prijavi pravnih stroškov, ki upniku še niso prisojeni s sodno odločbo, zavezuje zakon le tiste, ki v postopku zaradi insolventnosti uveljavljajo poleg glavnice terjatve tudi stroške, ki so jim nastali z uveljavljanjem terjatve v sodnem ali drugem postopku pred začetkom postopka zaradi insolventnosti. V našem primeru pa je terjatev za povrnitev stroškov postopka nastala šele z izpodbijanim sklepom, in torej po začetku stečajnega postopka nad toženko.

VSM Sodba I Cp 545/2018, 5. 7. 2018

Komentar ML: V zadevi gre za izpraznitev stanovanja (zaradi neplačevanja najemnine) in zadeva sploh ni v zvezi s postopkom osebnega stečaja, zato je po mojem mnenju obrazložitev napačna (v izreku je očitno navedeno le, da mora toženka tožnici plačati stroške, ni pa je zastopal upravitelj) – ti stroški pravnega postopka se ne plačujejo iz stečajne mase. Sodba se tudi sklicuje na 6. točko 2. odst. 355. čl., ti stroški pa zagotovo niso pravdni stroški v postopkih iz oddelka 5.6 ZFPPIPP.

- 6. Razno**

355. člen (vrste stroškov stečajnega postopka)

- 1. Pravdni stroški**

2. Sodne takse

3. Stroški v osebnem stečaju

- ◆ Ker pravdni stroški ne predstavljajo terjatve, nastale do začetka stečajnega postopka nad toženko, podlago za poplačilo te terjatve predstavlja določba prvega odstavka 354. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (v nadaljevanju ZFPPIPP) v zvezi s 6. točko drugega odstavka 355. člena in prvega odstavka 383. člena ZFPPIPP.

VSM Sodba I Cp 545/2018, 5. 7. 2018

***Komentar ML:** V zadevi gre za izpraznitev stanovanja (zaradi neplačevanja najemnine) in zadeva sploh ni v zvezi s postopkom osebnega stečaja, zato je po mojem mnenju obrazložitev napačna (v izreku je očitno navedeno le, da mora toženka tožnici plačati stroške, ni pa je zastopal upravitelj) – ti stroški pravnega postopka se ne plačujejo iz stečajne mase. Sodba se tudi sklicuje na 6. točko 2. odst. 355. čl., ti stroški pa zagotovo niso pravdni stroški v postopkih iz oddelka 5.6 ZFPPIPP.*

4. Razno

356. člen (predračun stroškov stečajnega postopka)

1. Pritožba proti zavrnitvi predloga predračuna stroškov

2. Stroški cenitev

3. Sprememba predračuna stroškov

4. Razno

357. člen (sklep o soglasju k plačilu stroškov stečajnega postopka)

1. Kdaj je soglasje potrebno

- ◆ Stroški stečajnega postopka, o katerih je sodišče prve stopnje odločilo z izpodbijanim sklepom, so obveznost stečajnega dolžnika, ki nastanejo po začetku stečajnega postopka. Zakon kot stroške stečajnega postopka določa tudi pravdne stroške. Za plačilo teh obveznosti stečajni upravitelj potrebuje sklep sodišča o soglasju k plačilu stroškov. Pri odločanju o soglasju sodišče ne presoja, ali so bili stroški potrebni in koristni, odločilno je le, ali je upravitelj te storitve pri odvetniku naročil in ali jih je ta opravil.

VSL Sklep Cst 282/2018, 12. 6. 2018

- ◆ Na podlagi sklepa o razdelitvi posebne razdelitvene mase upravitelj še ni bil upravičen poplačati teh stroškov iz posebne stečajne mase. Sodišče šele s sklepom iz prvega odstavka 357. člena ZFPPIPP presodi potrebnost in utemeljenost izplačila stroškov stečajnega postopka.

VSL Sklep Cst 365/2018, 21. 8. 2018

2. Legitimacija za predlog in za pritožbo

3. Možnosti upnika stroškov ob nesoglasju k plačilu

4. Stroški cenitev

5. Razno

- ◆ Pri odločanju o soglasju k plačilu stroškov sodišče ne presoja, ali so bili ti stroški potrebni in koristni. Pomembno je le, ali je stečajni upravitelj te storitve naročil pri odvetniku in ali jih je ta opravil. Upravitelj je storitve naročil, s čimer je zavezal stečajnega dolžnika.

VSL sklep Cst 244/2018, 5. 6. 2018

358. člen (terjatve, ki se upoštevajo pri razdelitvi splošne razdelitvene mase)

359. člen (vrstni red plačila terjatev iz splošne razdelitvene mase)

- ◆ Ali je terjatev navadna ali prednostna, je pomembno šele ob razdelitvi stečajne mase. O delitvi in vseh vprašanjih v zvezi z njo, pa ne odloča pravdno sodišče, temveč je to izključno stvar stečajnega postopka, torej o njej odloča stečajno sodišče. Upravitelj se ob preizkusu terjatev niti ni dolžan opredeliti do tega, ali bo terjatev obravnaval kot prednostno ali ne, saj to po 61. členu ZFPPIPP ni del osnovnega seznama preizkušenih terjatev.

VSL sklep Cst 305/2018, 26. 6. 2018

360. člen (prednostna in splošna razdelitev)

361. člen (prva in poznejše razdelitve)

362. člen (terjatve, ki se plačajo iz splošne razdelitvene mase)

363. člen (načrt prve razdelitve)

364. člen (ugovor proti načrtu prve razdelitve)

- ◆ Ali je terjatev navadna ali prednostna, je pomembno šele ob razdelitvi stečajne mase. O delitvi in vseh vprašanjih v zvezi z njo, pa ne odloča pravdno sodišče, temveč je to izključno stvar stečajnega postopka,

torej o njej odloča stečajno sodišče. Upravitelj se ob preizkusu terjatev niti ni dolžan opredeliti do tega, ali bo terjatev obravnaval kot prednostno ali ne, saj to po 61. členu ZFPPIPP ni del osnovnega seznama preizkušanih terjatev.

VSL sklep Cst 305/2018, 26. 6. 2018

365. člen (sklep o prvi razdelitvi)

- ◆ Tisti del sklepa sodišča prve stopnje, s katerim sodišče odmeri upravitelju sorazmerni del nadomestila, je po vsebini poseben sklep in ni del vsebine sklepa o razdelitvi splošne razdelitvene mase. Zato upnik s tem, ko ni vložil ugovora zoper sklep o (prvi in končni) razdelitvi, ni izgubil pravice do pritožbe zoper sklep o odmeri sorazmernega dela nadomestila upravitelju.

VSRS Sklep III Ips 53/2018, 28. 8. 2018

366. člen (pritožba proti sklepu o prvi razdelitvi)

Pri sklepu VSL Cst 60/2018 je treba **dodati opombo**:

Opomba: Ta sklep je bil razveljavljen s sklepom VSRS III Ips 53/2018 z dne 28. 8. 2018.

-
- ◆ Tisti del sklepa sodišča prve stopnje, s katerim sodišče odmeri upravitelju sorazmerni del nadomestila, je po vsebini poseben sklep in ni del vsebine sklepa o razdelitvi splošne razdelitvene mase. Zato upnik s tem, ko ni vložil ugovora zoper sklep o (prvi in končni) razdelitvi, ni izgubil pravice do pritožbe zoper sklep o odmeri sorazmernega dela nadomestila upravitelju.

VSRS Sklep III Ips 53/2018, 28. 8. 2018

367. člen (končni načrt prve razdelitve)

368. člen (roki za plačilo na podlagi končnega načrta prve razdelitve)

369. člen (poznejša razdelitev)

370. člen (uporaba pododdelka 5.9.4)

371. člen (terjatve, ki se plačajo iz posebne razdelitvene mase)

- ◆ Tisti del sklepa sodišča prve stopnje, s katerim sodišče odmeri upravitelju sorazmerni del nadomestila, je po vsebini poseben sklep in ni del vsebine sklepa o razdelitvi splošne razdelitvene mase. Zato upnik s

tem, ko ni vložil ugovora zoper sklep o (prvi in končni) razdelitvi, ni izgubil pravice do pritožbe zoper sklep o odmeri sorazmernega dela nadomestila upravitelju.

VSRŠ Sklep III Ips 53/2018, 28. 8. 2018

372. člen (prenos iz posebne v splošno razdelitveno maso)

373. člen (končna razdelitev)

- ◆ Družbenik stečajnega dolžnika ima pravico do razdelitve preostanka razdelitvene mase po poplačilu vseh nezavarovanih terjatev v sorazmerju z njegovim poslovnim deležem v stečajnem dolžniku in mu take terjatve ni treba prijaviti v stečajnem postopku. V tem svojstvu in v taki situaciji razume pritožbeno sodišče pritožnikovo predstavljanje kot "zadnjega upnika", torej za primer, če bo prišlo do uspešne izvedbe stečajnega postopka s 100%-nim poplačilom vseh upnikov stečajnega dolžnika iz drugega do petega odstavka 59. člena ZFPPIPP in do preostanka stečajne mase. Kot družbenik pa pritožnik ni upnik s terjatvijo do stečajnega dolžnika, nastalo iz pravno poslovnih razmerij s stečajnim dolžnikom, torej do stečajnega dolžnika nima obligacijskih pravic. Kot družbenik stečajnega dolžnika ima po uspešno izvedenem stečajnem postopku le korporacijsko pravico, torej premoženjsko pravico do ustreznega dela preostalega premoženja po izvedbi stečajnega postopka, zato ni upnik stečajnega dolžnika, katerega premoženjske pravice bi bilo treba v stečajnem postopku varovati tako kot upnike iz obligacijskih razmerij s stečajnim dolžnikom. Stečajni postopek se vodi zaradi varovanja in uresničitve interesov upnikov stečajnega dolžnika s ciljem doseči najugodnejše pogoje glede višine in rokov poplačila upniških terjatev. Zato tudi le njim (razen v redkih izjemah, v katerih pa ni drugih oseb s statusom, kot ga zatrjuje v tem postopku pritožnik) zakon priznava možnost vpliva na tek stečajnega postopka z možnostjo sodelovanja v upniškem odboru kot organu upnikov v skladu s pristojnostmi iz 87. člena ZFPPIPP in z možnostjo vlaganja pravnih sredstev upnikov zoper odločitve sodišča, ki vodi stečajni postopek.

VSL Sklep Cst 81/2018, 28. 2. 2018

374. člen (prenos premoženja, ki ga ni mogoče unovčiti)

- ◆ S prvim pozivom je bila k prevzemu premoženja pozvana samo ločitvena upnica z najboljšim vrstnim redom, zato ni mogoče šteti, da so se drugi ločitveni upniki odpovedali uveljavljanju ločitvene pravice.
- ◆ V stečajnem postopku lahko predkupni upravičenec uveljavi svojo pravico do nakupa premoženja stečajnega dolžnika v primeru prodaje premoženja z javnim zbiranjem ponudb ali na javni dražbi. Samo v primeru prodaje stvari ali drugih premoženjskih pravic, ki so predmet predkupne pravice, pridobi predkupni upravičenec pravico od predkupnega zavezanca zahtevati, da z njim sklene pogodbo o prodaji te stvari oziroma druge premoženjske pravice za to ceno, torej za enako ceno, po kateri bi jo sicer prodajalec prodal tretjemu. Izpodbijani sklep pa se ne nanaša na prisilno prodajo premoženja, pri katerem bi lahko predkupna upravičenka uveljavljala predkupno pravico, pač pa na prenos premoženja, ki ga ni mogoče unovčiti. Po oceni pritožbenega sodišča niti določb OZ o predkupni pravici, niti posebnih pravil o uveljavitvi predkupne pravice iz 347. člena ZFPPIPP ni mogoče razumeti tako, da bi imela predkupna upravičenka kot oseba, ki ni stranka stečajnega postopka, pravico vložiti pritožbo proti sklepu o končni razdelitvi. ZFPPIPP ne daje podlage za prenos premoženja na predkupno upravičenko pod enakimi pogoji, kot je predmet prenosa prenesen na ločitvenega upnika.

VSL Sklep Cst 357/2018, 25. 7. 2018

375. člen (končno poročilo upravitelja)

376. člen (sklep o končanju stečajnega postopka)

377. člen (izbris stečajnega dolžnika iz registra)

378. člen (končanje stečajnega postopka brez razdelitve upnikom)

- ◆ Čeprav je stranski učinek zaključenega postopka osebnega stečaja tudi v tem, da upniki pridobijo izvršilni naslov za v stečajnem postopku neplačani del priznanih terjatev, pa vendarle to ni glavni namen tega postopka.

VSL Sklep Cst 281/2018, 12. 6. 2018

379. člen (ugovor proti sklepu o končanju stečajnega postopka brez razdelitve upnikom)

380. člen (pozneje najdeno premoženje)

381. člen (fizična oseba kot stečajni dolžnik)

382. člen (namen postopka osebnega stečaja)

- ◆ V primeru, ko je iz podatkov kazenske evidence v trenutku odločanja mogoč zaključek, da bo obsodba dolžniku izbrisana kasneje kot v petih letih, sodišče predlog za odpust obveznosti zavrne. Če sodišče ugotovi, da premoženje ne zadošča niti za stroške postopka in da ni nobenih možnosti za poplačilo upnikov, po ustaljeni sodni praksi zavrže predlog za začetek stečajnega postopka.

VSL Sklep Cst 390/2018, 21. 8. 2018

- ◆ Čeprav je stranski učinek zaključenega postopka osebnega stečaja tudi v tem, da upniki pridobijo izvršilni naslov za v stečajnem postopku neplačani del priznanih terjatev, pa vendarle to ni glavni namen tega postopka.

VSL Sklep Cst 281/2018, 12. 6. 2018

383. člen (uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo)

1. Uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo v postopku osebnega stečaja

- ◆ Ker pravnici stroški ne predstavljajo terjatve, nastale do začetka stečajnega postopka nad toženko, podlago za poplačilo te terjatve predstavlja določba prvega odstavka 354. člena Zakona o finančnem

poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (v nadaljevanju ZFPPIPP) v zvezi s 6. točko drugega odstavka 355. člena in prvega odstavka 383. člena ZFPPIPP.

VSM Sodba I Cp 545/2018, 5. 7. 2018

- ◆ Nobenega utemeljenega razloga ni, da bi moralo sodišče v sklepu o nadaljevanju postopka odločiti tudi o usodi tožbe oziroma utemeljenosti tožbenega zahtevka. O slednjem lahko sodišče odloča s posebno odločbo, ko je že izdan sklep o nadaljevanju pravnega postopka, ki je bil prekinjen zaradi postopka osebnega stečaja. Pri presoji, ali so podani pogoji za nadaljevanje pravnega postopka, ki je bil prekinjen zaradi uvedbe osebnega stečaja nad toženko, niso bistveni njeni ugovori, ki se nanašajo na utemeljenost tožbenega zahtevka, saj sodišče o tem odloči v nadaljevanju postopka. Prvostopenjsko sodišče zaradi prekinitve postopka ne bi smelo izdati sodbe z dne 8. 4. 2016. Kljub temu pa to samo po sebi še ne pomeni, da sodba nima pravnega učinka. Upošteva se diktirano tretjega odstavka 207. člena ZPP je v času prekinitve pravni učinek odvzet procesnim dejanjem strank, kar pa ne velja za procesna dejanja sodišča.

VSL Sklep I Cp 1061/2018, 22. 8. 2018

Iz obrazložitve:

Sodišče prve stopnje je izdalo sklep o nadaljevanju pravnega postopka z dnem 12. 12. 2017, ki je bil zaradi začetka postopka osebnega stečaja nad toženko prekinjen od 25. 2. 2015 dalje. Podlago za svojo odločitev je našlo v določbah 378., 383. in 398. člena ZFPPIPP. Iz končnega poročila stečajnega upravitelja izhaja, da ni stečajne mase; iz popisa procesnih dejanj pa je razvidna neizdaja sklepa, da se preizkus terjatev ne opravi. Sklep o odpustu obveznosti St ... z dne 24. 11. 2017 je postal pravnomočen 12. 12. 2017, zato je sodišče ob smiselni uporabi in na podlagi določbe 5. točke šestega odstavka 383. člena ZFPPIPP odločilo, da se prekinjeni pravni postopek nadaljuje z istim dnem.

2. Presoja dolžnikove insolventnosti

3. Preizkus terjatev

- ◆ Čeprav je stranski učinek zaključenega postopka osebnega stečaja tudi v tem, da upniki pridobijo izvršilni naslov za v stečajnem postopku neplačani del priznanih terjatev, pa vendarle to ni glavni namen tega postopka.

VSL Sklep Cst 281/2018, 12. 6. 2018

Iz obrazložitve:

Če naknadno prijavljena upnikova terjatev ni bila preizkušena, to ni ovira za končanje stečajnega postopka, saj bi bili sicer postopki osebnega stečaja ob neaktivnih upnikih, ki bi svoje terjatve priglašali izven predvidenega roka, v nedogled odprti, nastajali bi le stroški, ki so povezani s preizkusom terjatev, kar pa ni namen stečajnega postopka, tudi postopka osebnega stečaja ne. Čeprav je stranski učinek zaključenega postopka osebnega stečaja tudi v tem, da upniki pridobijo izvršilni naslov za v stečajnem postopku neplačani del priznanih terjatev (4. odstavek 396. člena ZFPPIPP), pa vendarle to ni glavni namen tega postopka; je le podrejen končnemu namenu – poplačilu upnikov (in odpustu obveznosti pri osebnem stečaju), ki pa v tem postopku ne bo uresničen. Stečajni postopek se konča, ko upravitelj po opravljeni končni razdelitvi predloži sodišču končno poročilo. Kadar stečajne mase ni, se uporablja določba 378. člena ZFPPIPP, ki omogoča končanje stečajnega postopka brez razdelitve upnikom. Niti določba 396. člena ZFPPIPP, ki določa vsebino sklepa o končanju postopka osebnega stečaja, niti določba 383. člena ZFPPIPP ne izključujeta smiselne uporabe 378. člena ZFPPIPP. Zato je sodišče pravilno uporabilo določbo 376. člena v zvezi z 396. členom ZFPPIPP oziroma 378. členom ZFPPIPP.

- ◆ Ker je z zadostno stopnjo izkazano, da niso pravilne navedbe upraviteljice, da dolžnik nima nobenega premoženja, se izkaže, da tudi še ni mogoče sprejeti zaključka, da bi bil utemeljen sklep o neopravi preizkusa terjatev.

VSL sklep Cst 276/2018, 12. 6. 2018

383.a člen (vložitve predloga za začetek postopka osebnega stečaja na zapisnik pri sodišču)

383.b člen (dosegljivost dolžnika sodišču in upravitelju)

384. člen (ugotovitev stanja dolžnikovega premoženja)

1. Splošno

- ◆ Dolžnik mora v postopku osebnega stečaja v poročilu o stanju svojega premoženja dati popis svojega premoženja. Popis premoženja zajema seznam njegovega premoženja, tako zasebnega premoženja kot tistega, ki zajema podjetniško premoženje. Sem spadajo tudi deleži v tujih gospodarskih družbah.

VSL sklep Cst 210/2018, 15. 5. 2018

- ◆ Sodišče prve stopnje je odločitev utemeljilo na kršitvi 384. člena ZFPPIPP, ker pritožnica upravitelju in sodišču ni dala popolnega poročila o svojem premoženju in poslih, izvedenih v petih letih pred uvedbo stečajnega postopka. Kršitev izhaja iz ugotovitve, da je pritožnica leto dni pred uvedbo postopka osebnega stečaja (ki je bil uveden na pritožničin predlog) prejela 28.000 EUR. Iz nadaljevanja bo tudi razvidno, da je odveč vsakršno pritožbeno izvajanje v smeri odsotnosti razlogov o tehtanju med kršitvijo in težo posledice.

VSL Sklep Cst 225/2018, 15. 5. 2018

- ◆ Pravdni stranki sta zakonca, ki sta v zakonski zvezi pridobila stanovanje, ki je po podatkih zemljiške knjige v celoti last toženca. Tožnica je v postopku osebnega stečaja, upraviteljica pa je v zvezi z dolžnostjo, da ugotovi stanje tožničinega premoženja, vložila tožbo, s katero od sodišča zahteva ugotovitev, da stanovanje sodi v skupno premoženje pravnih strank, z deležem vsakega od njiju do 1/2. Na nastanek skupnega premoženja in na delež na skupnem premoženju ne vpliva dejstvo, kdo od zakoncev je najel posojilo v zvezi s skupnim premoženjem, niti ne, kdo ga je odplačeval. Morebitna terjatev iz tega naslova je lahko predmet obligacijskega zahtevka. Stanovanje je bilo nedvomno pridobljeno z delom obeh zakoncev v času trajanja zakonske zveze, zato ne gre za posebno premoženje toženca.

VSL Sodba I Cp 824/2018, 6. 6. 2018

2. Obveznosti dolžnika med postopkom

- ◆ Pritožnica v času preizkusnega obdobja upravitelja ni obvestila o tem, da je bila v tem času v Avstriji zaposlena (s prekinitvami). Pritožnica je s tem kršila obveznost iz 1. točke šestega odstavka 384. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 251/2018, 29. 5. 2018

- ◆ Ravnanje dolžnika, ki brez soglasja sodišča opravlja funkcijo zakonitega zastopnika dveh družb neodplačno, ni niti vestno niti pošteno ravnanje.

VSL Sklep Cst 396/2018, 21. 8. 2018

385. člen (stranke glavnega postopka osebnega stečaja)

386. člen (omejitev poslovne sposobnosti stečajnega dolžnika)

- ◆ Ker je v primeru omejene poslovne sposobnosti stečajni dolžnik pravdno sposoben le v mejah svoje poslovne sposobnosti (drugi odstavek 77. člena ZPP), je od odgovora na vprašanje, ali je predmet spora premoženje, ki spada v stečajno maso, odvisno, ali lahko stečajni dolžnik pravdna dejanja opravlja samostojno. Ker že iz trditev v predlogu za izdajo plačilnega naloga izhaja, da gre pri predmetni terjatvi za stroške stečajnega postopka (vpogled v l. št. 1 in 2 spisa), je v konkretni fazi postopka možen le zaključek, da terjatev, v zvezi s katero je predlagana izdaja plačilnega naloga, lahko vpliva na obseg stečajne mase.

VSC Sklep I Cp 652/2017, 14. 3. 2018

- ◆ Stečajni upravitelj postane zakoniti zastopnik stečajnega dolžnika (druge toženke) le glede razpolaganja z njegovim premoženjem. Ker gre v našem primeru za zahtevek, ki je nedenarni (izpraznitev in izročitev nepremičnin), druga toženka glede takšnega zahtevka ni izgubila poslovne sposobnosti, niti le-ta ni omejena, kar pomeni, da bi se druga toženka v postopku lahko zastopala sama oziroma je imela pravico v postopku pooblastiti za zastopanje odvetnika.

VSM Sodba in sklep I Cp 473/2018, 5. 6. 2018

- ◆ Z začetkom postopka osebnega stečaja je bila pritožnikova poslovna sposobnost omejena tako, da ni mogel sklepati pogodb in opravljati drugih pravnih poslov ali dejanj, katerih predmet je razpolaganje s premoženjem, ki spada v stečajno maso. Že zato, ker je s stečajno maso razpolagal (natančneje: razpolagal je z lastninsko pravico na nepremičnini tako, da je del le-te prenesel na tretjega), čeprav je to prepovedano, je bil ugovor utemeljen. Ne drži pritožbeno stališče, da je imel upravitelj v zvezi s tem (dolžnikovim pozivom za odobritev sklenjenega notarskega zapisa) kakršne koli obveznosti. Ravno nasprotno. Dolžnik se je bil primoran vzdrževati vsakršnega razpolaganja s premoženjem, ki spada v stečajno maso.

VSL sklep Cst 307/2018, 26. 6. 2018

387. člen (posebno pravilo o pravnih posledicah začetka osebnega stečaja nad podjetnikom ali zasebnikom)

388. člen (fiduciarni denarni račun upravitelja)

389. člen (posebna pravila o stečajni masi)

389.a člen (pogoji za poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

- ◆ Ob ugotovitvi, da dolžnica dejavnosti čiščenja ne opravlja, je pravilna ocena sodišča prve stopnje, da navedeni osebni avtomobil dolžnici ne predstavlja (več) nujno potrebne stvari za opravljanje dejavnosti in da je s tem odpadel razlog (podlaga) za izvzem avtomobila iz stečajnem mase. Glede na to, da se poslovanje stečajne dolžnice kot podjetnice sploh še ni začelo, se v stečajno maso (ponovno) vključi premoženje stečajne dolžnice, ki je bilo izvzeto iz stečajne mase po drugem odstavku 389. člena ZFPPIPP.

VSL sklep Cst 240/2018, 22. 5. 2018

Iz obrazložitve:

4. Po prvem odstavku 389a. člena ZFPPIPP lahko stečajni dolžnik po začetku postopka osebnega stečaja začne poslovati kot podjetnik ali zasebnik, če sodišče s takšnim poslovanjem soglaša. Z začetkom postopka osebnega stečaja namreč stečajnemu dolžniku preneha status podjetnika ali zasebnika in ga agencija izbriše iz poslovnega registra (387. člen ZFPPIPP). Zato mora stečajni dolžnik, ki mu je sodišče dovolilo poslovati kot podjetniku, znova vložiti predlog za vpis v poslovni register (primerjaj prvi odstavek 74. člena ZGD-1).

389.b člen (posebna pravila pri poslovanju stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

- ◆ Ob ugotovitvi, da dolžnica dejavnosti čiščenja ne opravlja, je pravilna ocena sodišča prve stopnje, da navedeni osebni avtomobil dolžnici ne predstavlja (več) nujno potrebne stvari za opravljanje dejavnosti in da je s tem odpadel razlog (podlaga) za izvzem avtomobila iz stečajnem mase. Glede na to, da se poslovanje stečajne dolžnice kot podjetnice sploh še ni začelo, se v stečajno maso (ponovno) vključi premoženje stečajne dolžnice, ki je bilo izvzeto iz stečajne mase po drugem odstavku 389. člena ZFPPIPP.

VSL sklep Cst 240/2018, 22. 5. 2018

Opomba: Pri zapisu člena je napaka, saj je premoženje v stečaju podjetnika izvzeto na podlagi drugega odstavka 389.b člena ZFPPIPP.

389.c člen (ustavitev poslovanja stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

389.d člen (posebna pravila o odpustu obveznosti pri poslovanju stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

390. člen (posebna pravila za prednostne terjatve)

391. člen (posebna pravila o izpodbojnosti pravnih dejanj dolžnika)

392. člen (posebna pravila o uveljavitvi terjatev do dolžnika)

393. člen (izterjava stalnih prejemkov stečajnega dolžnika)

394. člen (zaseg denarnega dobroimetja na dolžnikovih denarnih računih)

395. člen (posebna pravila o prodaji premoženja)

1. Splošno

- ◆ Upravitelj je dolžan prodati premoženje, ki sodi v stečajno maso. Njegova naloga je unovčenje (prodaja) premoženja stečajnega dolžnika in poplačilo upnikov, unovčiti pa mora vse premoženje, tako da so upniki poplačani kar najhitreje in v kar največjem deležu svojih terjatev. Zaradi tega ni mogoče slediti pritožbenim navedbam, da bi bilo s predmetno prodajo potrebno počakati dokler se ne proda nepremičnina v lasti B. V.

VSL sklep Cst 200/2018, 5. 8. 2018

2. Izselitev iz nepremičnine v solastnini

396. člen (sklep o končanju postopka osebne stečaja)

- ◆ Čeprav je stranski učinek zaključenega postopka osebne stečaja tudi v tem, da upniki pridobijo izvršilni naslov za v stečajnem postopku neplačani del priznanih terjatev, pa vendarle to ni glavni namen tega postopka.

VSL Sklep Cst 281/2018, 12. 6. 2018

397. člen (uporaba pododdelka 5.11.2)

398. člen (predlog za odpust obveznosti)

399. člen (namen odpusta in ovire za odpust obveznosti)

1. Splošno

- ◆ Pritožbena navedba, da upniki soglašajo z odpustom obveznosti stečajnemu dolžniku, je v nasprotju s predlogom upnika Banka X. d. d. za ustavitev postopka odpusta obveznosti in za zavrnitev tega predloga. Sicer pa dolžnik v predlogu ni navedel, kateri so tisti upniki, ki soglašajo s tem, da mu sodišče obveznosti odpusti. K predlogu je sicer predložil kratko izjavo upnika A. d. o. o. z dne 4. 5. 2018, da kot glavni ločitveni upnik soglaša z odpustom obveznosti, vendar pritožbeno sodišče poudarja, da s predlaganjem konkretnih dokazov ni mogoče nadomestiti manjkajočih navedb. Poleg tega je iz osnovnega seznama preizkušenih terjatev z dne 21. 4. 2015 razvidno, da je do 21. 4. 2015 v stečajnem postopku svoje terjatve prijavilo kar 9 upnikov. Zato izjava enega upnika, tudi če bi bila konkretizirana, ne bi mogla pripeljati do drugačne odločitve.

VSL Sklep Cst 335/2018, 12. 7. 2018

2. Namen odpusta obveznosti:

- ◆ Le pravnomočna obsodba za kaznivo dejanje zoper premoženje ali gospodarstvo pomeni oviro za odpust obveznosti, vendar pa je sodišče prve stopnje (ne glede na oprostilno sodbo) pravilno presojalo tudi, ali

je morda upnikov ugovor utemeljen na generalni klavzuli, ta pa opredeljuje zlorabo pravice do odpusta obveznosti, ki je v nasprotju z namenom odpusta.

VSL Sklep Cst 352/2018, 24. 7. 2018

3. Ovire za začetek postopka odpusta

- ◆ Pri kaznivem dejanju neupravičene proizvodnje in prometa z mamili gre za tako kaznivo dejanje, ki spada pod 1. točko drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP. Pravilno je stališče sodišča prve stopnje, da je eden od zakonskih znakov kaznivega dejanja neupravičen promet s prepovedanimi drogami, torej gre za kaznivo dejanje z elementom pridobivanja protipravne premoženjske koristi. Pritožnik v zvezi s tem navaja le, da z dejanjem ni pridobil nobene koristi, vendar s tako pritožbeno navedbo, ki je tudi pavšalna, ne more uspeti zaradi pravkar povedanega. Ker po zakonu obsodba na kaznivo dejanje iz 1. točke drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP predstavlja oviro za odpust obveznosti že sama po sebi (kot objektivno dejstvo), za zakonsko rehabilitacijo pa še ni pogojev, je odločitev sodišča prve stopnje pravilna.

VSL sklep Cst 152/2018, 3. 4. 2018

- ◆ Dolžnik neutemeljeno očita sodišču prve stopnje, da bi moralo o predlogu za odpust obveznosti odločiti najkasneje do konca preizkusnega obdobja, ne pa tri mesece po poteku preizkusnega obdobja. V skladu z določbo prvega odstavka 407. člena ZFPPIPP namreč sodišče "po poteku preizkusnega obdobja" izda sklep, da se dolžniku odpustijo njegove obveznosti. Pred izdajo sklepa o odpustu obveznosti pa mora preveriti, ali obstaja ovira za odpust iz 1. točke drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP. Stališče pritožnika, da kaznivo dejanje goljufije po 211. členu KZ-1 ni kaznivo dejanje proti premoženju in gospodarstvu je zmotno. Navedeno kaznivo dejanje je umeščeno v 23. poglavje KZ-1, v katerem so navedena kazniva dejanja zoper premoženje.

VSL Sklep Cst 285/2018, 13. 6. 2018

- ◆ Element kaznivih dejanj zoper premoženje in gospodarstvo je med drugim premoženjska korist, kar pa je tudi element kaznivega dejanja po tretjem odstavku 257. člena KZ-1, ki se očita tožnici, torej zasledovanje protipravne premoženjske koristi. Zato se tudi po mnenju sodišča za namen uporabe določb ZFPPIPP navedeno kaznivo dejanje presoja kot kaznivo dejanje zoper premoženje v smislu 2. točke drugega odstavka 112. člena navedenega zakona. Z izpodbijano določbo je zakonodajalec nastop pravne posledice v primeru začasnega suspenza vezal na pravnomočno obtožnico, če je ta vložena brez predhodne preiskave, oziroma na pravnomočno uvedeno preiskavo. Sporna določba se tako bistveno razlikuje od določbe, ki je bila predmet ustavne presoje, saj za ustavitev imenovanj stečajnega upravitelja v novih zadevah ne zadošča zgolj uvedba kazenskega postopka (kot je to urejala sporna določba, na katero se nanaša ustavna odločba), temveč zahteva višji dokazni standard, to je pravnomočnost obtožnice oziroma pravnomočnost sklepa o uvedbi preiskave. Prav tako se določba nanaša na začasen suspenz stečajnega upravitelja, ne pa na vprašanje pogojev za pridobitev dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja in pogojev za odvzem in prenehanje dovoljenja.

UPRS Sodba II U 411/2017-14, 4. 7. 2018,

Iz obrazložitve:

10. Po 2. točki drugega odstavka 112. člena ZFPPIPP se izreče suspenz (začasna ustavitev imenovanja), če je proti stečajnemu upravitelju uveden kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja storjenega z naklepom, zoper premoženje ali zoper gospodarstvo, ki se preganja po uradni dolžnosti. Iz navedenega torej izhaja, da mora iti za naklepno kaznivo dejanje, da gre za dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti ter da gre za kaznivo dejanje zoper premoženje ali zoper gospodarstvo. Pri tem pa ZFPPIPP ne konkretizira kaznivih dejanj po členih, kot so določeni v KZ-1, niti po skupinah, na katere je nomotehnično razdeljen posebni del KZ-1. To pomeni, da je treba opredelitev kaznivih dejanj presojati po objektivnih elementih, ki so podobna elementom kaznivih dejanj zoper premoženje in gospodarstvo. Navedeno stališče je bilo že večkrat zavzeto v sodni praksi, kot npr. sklep VSL Cst 19/2016 z dne 20. 1. 2016, ki se sicer nanaša na določbo 1. točke 399. člena ZFPPIPP, v kateri pa je prav tako uporabljena dikcija kaznivih dejanj proti premoženju ali gospodarstvu. Element kaznivih dejanj zoper premoženje in gospodarstvo je med drugim premoženjska korist, kar pa je tudi element kaznivega dejanja po tretjem odstavku 257. člena KZ-1, ki se očita tožnici, torej zasledovanje protipravne premoženjske koristi. Zato se tudi po mnenju sodišča za namen uporabe določb ZFPPIPP navedeno kaznivo dejanje presoja kot kaznivo dejanje zoper premoženje v smislu 2. točke drugega odstavka 112. člena navedenega zakona. Pri tem pa ne gre za širjenje pravnih pravil kazenskega prava, ki jih je treba razlagati restriktivno, niti za kršitev določbe 2. člena Ustave RS o določnosti pravnih pravil, kot to navaja tožnica v tožbi, saj se v obravnavanem primeru ne odloča o kazenski odgovornosti tožnice glede očitane kaznivega dejanja. S povzemanjem vsebine sklepa o uvedbi preiskave pa minister tudi ni kršil domneve nedolžnosti, kot ugovarja tožnica, saj navedeni sklep predstavlja del dejanskega stanja v tem postopku.

4. Ravnanja dolžnika, ki pomenijo zlorabo pravice do odpusta

- ◆ Zakon ne določa, da je treba ugotavljati, ali je šlo za naklepno obremenjevanje premoženja, ali pa (le) za dolžnikovo nevednost; toda zgolj zato, ker zakon tega ne določa, to še ne pomeni, da je takšna ocena v kontekstu celotne presoje dolžnikovega ravnanja povsem brez pomena.
VSL Sklep Cst 252/2018, 22. 5. 2018

400. člen (začetek postopka odpusta obveznosti)

1. Podatki, ki jih pred odločitvijo o odpustu obveznosti po uradni dolžnosti pridobi sodišče in presoja ovir za odpust

- ◆ V primeru, ko je iz podatkov kazenske evidence v trenutku odločanja mogoč zaključek, da bo obsodba dolžniku izbrisana kasneje kot v petih letih, sodišče predlog za odpust obveznosti zavrne. Če sodišče ugotovi, da premoženje ne zadošča niti za stroške postopka in da ni nobenih možnosti za poplačilo upnikov, po ustaljeni sodni praksi zavrže predlog za začetek stečajnega postopka.
VSL Sklep Cst 390/2018, 21. 8. 2018

2. Sklep o začetku postopka odpusta in oklic

3. Določitev dolžine preizkusnega obdobja

- ◆ Dolžnica ne išče aktivno službe, kar izhaja tudi iz dolžničinih navedb. To lahko predstavlja kršitev dolžnikovih obveznosti iz 2. točke prvega odstavka 401. člena ZFPPIPP. Vendar pa iz tega določila izhaja, da velja le za dolžnika, ki je sposoben za delo. Dolžnica pa za kaj takega trenutno ni sposobna, kar izhaja tudi iz zdravniških potrdil, ki jih je dolžnica predložila na naroku. Višje sodišče ocenjuje, da ne drži, da ni izgledov, da bi bila stečajna dolžnica v naslednjih dveh letih sposobna pridobivati dovolj visoke dohodke, da bo lahko upnike vsaj delno poplačala. Višje sodišče sicer razume, da je v stiski zaradi položaja, v katerem se nahaja, vendar pa je na drugi strani pravne dobrote odpusta obveznosti pravica upnikov do zasebne lastnine iz 33. člena Ustave RS.

VSL Sklep Cst 236/2018, 22. 5. 2018

Iz obrazložitve:

13. V skladu z 8. odstavkom 400. člena ZFPPIPP se lahko šestmesečno preizkusno obdobje določi, če 1. stečajni dolžnik nima prejemkov, ki bi ob upoštevanju izločitev ali omejitev iz 2. in 3. odstavka 389. člena ZFPPIPP spadali v stečajno maso, ali če je znesek teh prejemkov neznaten, in 2. če ni izgledov, da bi bil stečajni dolžnik v naslednjih dveh letih zmožen pridobivati pomembno višje prejemke od prejemkov, ki jih prejema v času odločanja o začetku postopka odpusta obveznosti, ali pridobiti premoženje večje vrednosti. Glede na vse okoliščine, ki jih je upoštevalo sodišče prve stopnje, višje sodišče ocenjuje, da te ne opravičujejo izrednega skrajšanja preizkusnega obdobja. Dolžnica ima sicer res psihične težave. Vendar pa tako iz zdravniških potrdil, ki jih je dolžnica predložila na naroku za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti, kot iz potrdila, ki ga je priložila k odgovoru na pritožbo, izhaja, da gre za ozdravljive težave, saj tudi dolžničin psihiater predvideva stabiliziranje njenega stanja v nekaj mesecih. Dolžnica je tudi visoko izobražena, zato višje sodišče ocenjuje, da ne drži, da ni izgledov, da bi bila stečajna dolžnica v naslednjih dveh letih sposobna pridobivati dovolj visoke dohodke, da bo lahko upnike vsaj delno poplačala. Višje sodišče sicer razume, da je v stiski zaradi položaja, v katerem se nahaja, vendar pa je na drugi strani pravne dobrote odpusta obveznosti pravica upnikov do zasebne lastnine iz 33. člena Ustave RS. Ob očitno le začasni nezmožnosti za delo, pri čemer so vsaj manjše psihične težave dejansko pričakovane, ko se človek znajde v stanju insolventnosti in kasneje še v postopku osebnega stečaja (višje sodišče pri tem ne trdi, da ima dolžnica le manjše težave), na drugi strani pa tudi ob dejstvu, da je dolžnica visoko izobražena, kar tudi vpliva na zaposljivost (kljub njeni starosti), pri čemer bi jo moralo k aktivnosti gnati tudi njena preživitvena dolžnost (ob tem, da bi z zaslužkov vsaj delno poravnala terjatve), se višje sodišče ne strinja, da ob primernih in pričakovanih ter zakonsko predpisanih aktivnostih za pridobitev zaposlitve ni izgledov za pridobitev takih prejemkov, od katerih bo možno tudi delno poplačati upnikov. Zato ima pritožnica prav, ko navaja, da je preizkusno obdobje prekratko. Glede na vse

okolščine primera, tudi upošteva višino priznanih terjatev (1.266.712,98 EUR) višje sodišče kot primerno ocenjuje triletno preizkusno obdobje.

- ◆ Dolžnik ima sicer res preživninske obveznosti, saj ima pet otrok, vendar pa je star 40 let, torej je v najbolj aktivnem delovnem obdobju, in nima zdravstvenih težav. Poleg tega ima dokaj visoke (predvsem poroštvene) obveznosti, ni pa pojasnil okoliščin v zvezi s prevzemom teh, ki bi lahko vplivale na skrajšanje preizkusnega obdobja. Glede na navedeno se od dolžnika utemeljeno pričakuje, da si bo v obdobju treh let od začetka postopka odpusta obveznosti prizadeval vsaj delno poplačati upnike.

VSL Sklep Cst 259/2018, 6. 6. 2018

401. člen (dodatne obveznosti stečajnega dolžnika med preizkusnim obdobjem)

- ◆ Dolžnica ne išče aktivno službe, kar izhaja tudi iz dolžničnih navedb. To lahko predstavlja kršitev dolžnikovih obveznosti iz 2. točke prvega odstavka 401. člena ZFPPIPP. Vendar pa iz tega določila izhaja, da velja le za dolžnika, ki je sposoben za delo. Dolžnica pa za kaj takega trenutno ni sposobna, kar izhaja tudi iz zdravniških potrdil, ki jih je dolžnica predložila na naroku. Višje sodišče ocenjuje, da ne drži, da ni izgledov, da bi bila stečajna dolžnica v naslednjih dveh letih sposobna pridobivati dovolj visoke dohodke, da bo lahko upnike vsaj delno poplačala. Višje sodišče sicer razume, da je v stiski zaradi položaja, v katerem se nahaja, vendar pa je na drugi strani pravne dobrote odpusta obveznosti pravica upnikov do zasebne lastnine iz 33. člena Ustave RS.

VSL Sklep Cst 236/2018, 22. 5. 2018

- ◆ Če upravitelj po drugem odstavku 402. člena ZFPPIPP ugotovi, da obstaja razlog za ugovor proti odpustu obveznosti, mora vložiti ugovor proti odpustu obveznosti (tretji odstavek 402. člena ZFPPIPP). Kar v primeru, če ga ne vloži, ker ga je vložil upnik, pomeni, da če upnik trdi, da dolžnik neredno poroča, mora stečajni upravitelj sodišču tudi natančno povedati, kateri mesec mu dolžnik ni poročal o iskanju zaposlitve (glede na določbo tretje alineje 2. točke prvega odstavka 401. člena ZFPPIPP). Ker v konkretnem primeru stečajni upravitelj ni podal nobenih konkretnih trditev, ki bi jih v primeru, če bi ugotovil neizpolnjevanje zakonskih obveznosti dolžnika, moral sporočiti sodišču (stečajni upravitelj je organ postopka zaradi insolventnosti, ki v tem postopku opravlja svoje pristojnosti in naloge, določene v zakonu, zaradi varovanja in uresničitve interesov upnikov - prvi odstavek 97. člena ZFPPIPP), upnik neutemeljeno očita sodišču prve stopnje, da na podlagi nekonkretizirane izjave upravitelja ni sprejelo zaključka, da je dolžnik med preizkusnim obdobjem kršil svojo obveznost, da mora upravitelju mesečno poročati o dejanjih, ki jih je opravil, da bi našel zaposlitev. Sklenitev kreditne pogodbe, na podlagi katere si je dolžnik le izgovoril podaljšanje roka plačila, ne predstavlja prevzemanja nesorazmernih obveznosti.

VSL sklep Cst 338/2018, 18. 7. 2018

402. člen (dodatne naloge in pristojnosti upravitelja med preizkusnim obdobjem)

- ◆ Če sodišče začne v postopku osebnega stečaja postopek odpusta obveznosti, mora upraviteljevo redno poročilo vsebovati tudi dejanja upravitelja, ki se nanašajo na njegove dodatne naloge in pristojnosti v postopku odpusta obveznosti, česar upraviteljičina redna poročila v konkretnem primeru ne vsebujejo. Okoliščina, da upravitelj v svojem predlogu ni ponudil relevantnih trditev glede dejanskega obsega dela, utemeljuje pravilnost odločitve o zavrnitvi predloga nad predpisanim minimalnim zneskom nadomestila.

VSL Sklep Cst 151/2018, 5. 4. 2018

- ◆ Če upravitelj po drugem odstavku 402. člena ZFPPIPP ugotovi, da obstaja razlog za ugovor proti odpustu obveznosti, mora vložiti ugovor proti odpustu obveznosti (tretji odstavek 402. člena ZFPPIPP). Kar v primeru, če ga ne vloži, ker ga je vložil upnik, pomeni, da če upnik trdi, da dolžnik neredno poroča, mora stečajni upravitelj sodišču tudi natančno povedati, kateri mesec mu dolžnik ni poročal o iskanju zaposlitve (glede na določbo tretje alineje 2. točke prvega odstavka 401. člena ZFPPIPP). Ker v konkretnem primeru stečajni upravitelj ni podal nobenih konkretnih trditev, ki bi jih v primeru, če bi ugotovil neizpolnjevanje zakonskih obveznosti dolžnika, moral sporočiti sodišču (stečajni upravitelj je organ postopka zaradi insolventnosti, ki v tem postopku opravlja svoje pristojnosti in naloge, določene v zakonu, zaradi varovanja in uresničitve interesov upnikov - prvi odstavek 97. člena ZFPPIPP), upnik neutemeljeno očita sodišču prve stopnje, da na podlagi nekonkretizirane izjave upravitelja ni sprejelo

zaključka, da je dolžnik med preizkusnim obdobjem kršil svojo obveznost, da mora upravitelju mesečno poročati o dejanjih, ki jih je opravil, da bi našel zaposlitev. Sklenitev kreditne pogodbe, na podlagi katere si je dolžnik le izgovoril podaljšanje roka plačila, ne predstavlja prevzemanja nesorazmernih obveznosti.

VSL sklep Cst 338/2018, 18. 7. 2018

403. člen (razlogi za ugovor proti odpustu obveznosti)

- ◆ Dolžnik mora v postopku osebnega stečaja v poročilu o stanju svojega premoženja dati popis svojega premoženja. Popis premoženja zajema seznam njegovega premoženja, tako zasebnega premoženja kot tistega, ki zajema podjetniško premoženje. Sem spadajo tudi deleži v tujih gospodarskih družbah.
VSL sklep Cst 210/2018, 15. 5. 2018
- ◆ Pritožnica v času preizkusnega obdobja upravitelja ni obvestila o tem, da je bila v tem času v Avstriji zaposlena (s prekinitvami). Pritožnica je s tem kršila obveznost iz 1. točke šestega odstavka 384. člena ZFPPIPP.
VSL Sklep Cst 251/2018, 29. 5. 2018
- ◆ Ravnanje dolžnika, ki brez soglasja sodišča opravlja funkcijo zakonitega zastopnika dveh družb neodplačno, ni niti vestno niti pošteno ravnanje.
VSL Sklep Cst 396/2018, 21. 8. 2018
- ◆ Z začetkom postopka osebnega stečaja je bila pritožnikova poslovna sposobnost omejena tako, da ni mogel sklepati pogodb in opravljati drugih pravnih poslov ali dejanj, katerih predmet je razpolaganje s premoženjem, ki spada v stečajno maso. Že zato, ker je s stečajno maso razpolagal (natančneje: razpolagal je z lastninsko pravico na nepremičnini tako, da je del le-te prenesel na tretjega), čeprav je to prepovedano, je bil ugovor utemeljen. Ne drži pritožbeno stališče, da je imel upravitelj v zvezi s tem (dolžnikovim pozivom za odobritev sklenjenega notarskega zapisa) kakršne koli obveznosti. Ravno nasprotno. Dolžnik se je bil primoran vzdrževati vsakršnega razpolaganja s premoženjem, ki spada v stečajno maso.
VSL sklep Cst 307/2018, 26. 6. 2018
- ◆ Če upravitelj po drugem odstavku 402. člena ZFPPIPP ugotovi, da obstaja razlog za ugovor proti odpustu obveznosti, mora vložiti ugovor proti odpustu obveznosti (tretji odstavek 402. člena ZFPPIPP). Kar v primeru, če ga ne vloži, ker ga je vložil upnik, pomeni, da če upnik trdi, da dolžnik neredno poroča, mora stečajni upravitelj sodišču tudi natančno povedati, kateri mesec mu dolžnik ni poročal o iskanju zaposlitve (glede na določbo tretje alineje 2. točke prvega odstavka 401. člena ZFPPIPP). Ker v konkretnem primeru stečajni upravitelj ni podal nobenih konkretnih trditev, ki bi jih v primeru, če bi ugotovil neizpolnjevanje zakonskih obveznosti dolžnika, moral sporočiti sodišču (stečajni upravitelj je organ postopka zaradi insolventnosti, ki v tem postopku opravlja svoje pristojnosti in naloge, določene v zakonu, zaradi varovanja in uresničitve interesov upnikov - prvi odstavek 97. člena ZFPPIPP), upnik neutemeljeno očita sodišču prve stopnje, da na podlagi nekonkretizirane izjave upravitelja ni sprejelo zaključka, da je dolžnik med preizkusnim obdobjem kršil svojo obveznost, da mora upravitelju mesečno poročati o dejanjih, ki jih je opravil, da bi našel zaposlitev. Sklenitev kreditne pogodbe, na podlagi katere si je dolžnik le izgovoril podaljšanje roka plačila, ne predstavlja prevzemanja nesorazmernih obveznosti.
VSL sklep Cst 338/2018, 18. 7. 2018
- ◆ Sodišče prve stopnje je odločitev utemeljilo na kršitvi 384. člena ZFPPIPP, ker pritožnica upravitelju in sodišču ni dala popolnega poročila o svojem premoženju in poslih, izvedenih v petih letih pred uvedbo stečajnega postopka. Kršitev izhaja iz ugotovitve, da je pritožnica leto dni pred uvedbo postopka osebnega stečaja (ki je bil uveden na pritožničin predlog) prejela 28.000 EUR. Iz nadaljevanja bo tudi razvidno, da je odveč vsakršno pritožbeno izvajanje v smeri odsotnosti razlogov o tehtanju med kršitvijo in težo posledice.
VSL Sklep Cst 225/2018, 15. 5. 2018

404. člen (roki za ugovor proti odpustu obveznosti)

405. člen (postopek ugovora proti odpustu obveznosti)

- ◆ Dolžnik si zmotno razlaga določbo tretjega odstavka 405. člena ZFPPIPP. Fikcija umika ugovora proti odpustu obveznosti nastopi le, če se vlagatelj ugovora proti odpustu obveznosti ne udeleži prvega naroka za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti. Pritožbeno sodišče ugotavlja, da se je upravitelj prvega naroka udeležil, izostanek z drugega naroka pa je opravičil. Zato ni podan dejanski stan iz tretjega odstavka 405. člena ZFPPIPP.
VSL Sklep Cst 356/2018, 18. 7. 2018

406. člen (odločanje o ugovoru proti odpustu obveznosti)

- ◆ Pritožbena navedba, da upniki soglašajo z odpustom obveznosti stečajnemu dolžniku, je v nasprotju s predlogom upnika Banka X. d. d. za ustavitev postopka odpusta obveznosti in za zavrnitev tega predloga. Sicer pa dolžnik v predlogu ni navedel, kateri so tisti upniki, ki soglašajo s tem, da mu sodišče obveznosti odpusti. K predlogu je sicer predložil kratko izjavo upnika A. d. o. o. z dne 4. 5. 2018, da kot glavni ločitveni upnik soglaša z odpustom obveznosti, vendar pritožbeno sodišče poudarja, da s predlaganjem konkretnih dokazov ni mogoče nadomestiti manjkajočih navedb. Poleg tega je iz osnovnega seznama preizkušenih terjatev z dne 21. 4. 2015 razvidno, da je do 21. 4. 2015 v stečajnem postopku svoje terjatve prijavilo kar 9 upnikov. Zato izjava enega upnika, tudi če bi bila konkretizirana, ne bi mogla pripeljati do drugačne odločitve.
VSL Sklep Cst 335/2018, 12. 7. 2018

407. člen (sklep o odpustu obveznosti)

- ◆ Sodišče prve stopnje je pravilno zaključilo, da je kaznivo dejanje neupravičene proizvodnje in prometa z mamili kaznivo dejanje z elementi pridobivanja protipravne premoženjske koristi, torej kaznivo dejanje z elementi kaznivih dejanj proti premoženju. Pravilno je tudi ugotovilo, da do poteka preizkusnega obdobja še niso bili izpolnjeni pogoji za izbris obsodbe iz kazenske evidence. Zato je predlog za odpust obveznosti utemeljeno zavrnilo. Za presojo obstoja ovir za odpust obveznosti iz četrtega odstavka 407. člena ZFPPIPP je odločilno le, ali je bil stečajni dolžnik pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje proti premoženju ali gospodarstvu in ali je obsodba do poteka preizkusnega obdobja že izbrisana iz kazenske evidence oziroma ali so se do poteka preizkusnega obdobja že izpolnili pogoji za njen izbris na podlagi zakonske rehabilitacije. Morda vložena zahteva za varstvo zakonitosti zato na odločitev ne more vplivati.
VSL Sklep Cst 190/2018, 18. 4. 2018
- ◆ Dolžnik neutemeljeno očita sodišču prve stopnje, da bi moralo o predlogu za odpust obveznosti odločiti najkasneje do konca preizkusnega obdobja, ne pa tri mesece po poteku preizkusnega obdobja. V skladu z določbo prvega odstavka 407. člena ZFPPIPP namreč sodišče "po poteku preizkusnega obdobja" izda sklep, da se dolžniku odpustijo njegove obveznosti. Pred izdajo sklepa o odpustu obveznosti pa mora preveriti, ali obstaja ovira za odpust iz 1. točke drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP. Stališče pritožnika, da kaznivo dejanje goljufije po 211. členu KZ-1 ni kaznivo dejanje proti premoženju in gospodarstvu je zmotno. Navedeno kaznivo dejanje je umeščeno v 23. poglavje KZ-1, v katerem so navedena kazniva dejanja zoper premoženje.
VSL Sklep Cst 285/2018, 13. 6. 2018

408. člen (terjatve, za katere učinkuje odpust obveznosti)

409. člen (pravni učinki odpusta obveznosti)

410. člen (končanje postopka osebnega stečaja po odpustu obveznosti)

411. člen (izpodbijanje odpusta obveznosti)

412. člen (odločanje o razveljavitvi odpusta obveznosti)

413. člen (evidenca sklepov o odpustu obveznosti)

414. člen (zapuščina kot stečajni dolžnik)

415. člen (namen postopka stečaja zapuščine)

416. člen (uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo in o postopku osebnega stečaja)

417. člen (stranke glavnega postopka stečaja zapuščine)

417.a člen (obvestitev Republike Slovenije o zapuščini brez dedičev)

417.b člen (zahteva za prenos zapuščine v stečajno maso zapuščine brez dedičev)

417.c člen (posebna pravila o postopku stečaja zapuščine brez dedičev)

417.d člen (posledice začetka stečaja zapuščine brez dedičev)

418. člen (posebna pravila o stečajni masi)

419. člen (uporaba 6. poglavja)

420. člen (odločanje o začetku postopka prisilne likvidacije)

421. člen (uporaba pravil za prisilno likvidacijo)

422. člen (stranke postopka prisilne likvidacije)

423. člen (posebna pravila, če je pravna oseba insolventna)

424. člen (uporaba 7. poglavja)

425. člen (pristojnost sodišča)

426. člen (sestava registrskega sodišča)

427. člen (izbrisni razlog)

- ♦ Iz nosilnih razlogov izpodbijanega sklepa izhaja, da je sodišče obravnavalo ugovor subjekta vpisa in upošteva odločbo Ustavnega sodišča U-I-57/15-13 in U-I-2/16-6 z dne 14. 4. 2016, postopek ustavilo. Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je omenjeno odločbo Ustavnega sodišča registrsko sodišče delno povzelo iztrgano iz konteksta celotne odločbe in okvira obravnave ter ugotovljene protiustavnosti ZFPPIPP. Ustavno sodišče je namreč v navedeni odločbi ugotovilo protiustavnost ZFPPIPP zaradi neenakosti položajev upnikov, ki želijo z ugovorom preprečiti izbris pravne osebe iz sodnega registra brez likvidacije glede na to, ali je bil postopek izbrisa začet na podlagi izbrisnega razloga po 1. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP (da je subjekt vpisa prenehal poslovati, nima premoženja in je izpolnil vse svoje obveznosti), ali pa na podlagi izbrisnega razloga po 2. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP (da subjekt vpisa ne posluje na poslovnem naslovu, vpisanem v sodni register). Iz celotnega konteksta odločbe Ustavnega sodišča izhaja, da se možnost uveljavljanja vsebinsko enakega ugovora kot v izbrisnem postopku po 1. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP tudi v izbrisnem postopku po 2. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP, nanaša le na ugovor upnika, ne pa na ugovor subjekta vpisa.

VSL Sklep IV Cpg 413/2018, 30. 5. 2018

- ♦ Iz navedenega izhaja, da lastnik objekta, ki stoji na istem naslovu, ki je v sodni register vpisan kot poslovni naslov določene pravne osebe, ni oseba, ki bi bila zavezana obvestiti registrsko sodišče, da navedena pravna oseba na tem naslovu ne posluje in nima urejenega hišnega predalčnika. Le v kolikor bi predlagateljica trdila, da subjektu vpisa ni dala dovoljenja za poslovanje na naslovu K., bi lahko nastopala kot upravičena predlagateljica začetka postopka izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije subjekta vpisa. Vendar pa tega ni trdila.

VSL Sklep IV Cpg 410/2018, 30. 5. 2018

428. člen (obveznost obveščanja o domnevi izbrisnega razloga)

- ♦ Iz navedenega izhaja, da lastnik objekta, ki stoji na istem naslovu, ki je v sodni register vpisan kot poslovni naslov določene pravne osebe, ni oseba, ki bi bila zavezana obvestiti registrsko sodišče, da navedena pravna oseba na tem naslovu ne posluje in nima urejenega hišnega predalčnika. Le v kolikor bi predlagateljica trdila, da subjektu vpisa ni dala dovoljenja za poslovanje na naslovu K., bi lahko nastopala kot upravičena predlagateljica začetka postopka izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije subjekta vpisa. Vendar pa tega ni trdila.

VSL Sklep IV Cpg 410/2018, 30. 5. 2018

429. člen (uporaba pravil o postopku)

430. člen (objave in vročitve)

431. člen (odločanje o začetku postopka izbrisa)

432. člen (udeleženci postopka izbrisa)

433. člen (upravičeni predlagatelj)

- ◆ Iz navedenega izhaja, da lastnik objekta, ki stoji na istem naslovu, ki je v sodni register vpisan kot poslovni naslov določene pravne osebe, ni oseba, ki bi bila zavezana obvestiti registrsko sodišče, da navedena pravna oseba na tem naslovu ne posluje in nima urejenega hišnega predalčnika. Le v kolikor bi predlagateljica trdila, da subjektu vpisa ni dala dovoljenja za poslovanje na naslovu K., bi lahko nastopala kot upravičena predlagateljica začetka postopka izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije subjekta vpisa. Vendar pa tega ni trdila.

VSL Sklep IV Cpg 410/2018, 30. 5. 2018

434. člen (sklep o začetku postopka izbrisa)

- ◆ Iz navedenega izhaja, da lastnik objekta, ki stoji na istem naslovu, ki je v sodni register vpisan kot poslovni naslov določene pravne osebe, ni oseba, ki bi bila zavezana obvestiti registrsko sodišče, da navedena pravna oseba na tem naslovu ne posluje in nima urejenega hišnega predalčnika. Le v kolikor bi predlagateljica trdila, da subjektu vpisa ni dala dovoljenja za poslovanje na naslovu K., bi lahko nastopala kot upravičena predlagateljica začetka postopka izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije subjekta vpisa. Vendar pa tega ni trdila.

VSL Sklep IV Cpg 410/2018, 30. 5. 2018

435. člen (razlogi za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

- ◆ Iz nosilnih razlogov izpodbijanega sklepa izhaja, da je sodišče obravnavalo ugovor subjekta vpisa in upošteva odločbo Ustavnega sodišča U-I-57/15-13 in U-I-2/16-6 z dne 14. 4. 2016, postopek ustavilo. Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je omenjeno odločbo Ustavnega sodišča registrsko sodišče delno povzelo iztrgano iz konteksta celotne odločbe in okvira obravnave ter ugotovljene protiustavnosti ZFPPIPP. Ustavno sodišče je namreč v navedeni odločbi ugotovilo protiustavnost ZFPPIPP zaradi neenakosti položajev upnikov, ki želijo z ugovorom preprečiti izbris pravne osebe iz sodnega registra brez likvidacije glede na to, ali je bil postopek izbrisa začet na podlagi izbrisnega razloga po 1. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP (da je subjekt vpisa prenehal poslovati, nima premoženja in je izpolnil vse svoje obveznosti), ali pa na podlagi izbrisnega razloga po 2. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP (da subjekt vpisa ne posluje na poslovnem naslovu, vpisanem v sodni register). Iz celotnega konteksta odločbe Ustavnega sodišča izhaja, da se možnost uveljavljanja vsebinsko enakega ugovora kot v izbrisnem postopku po 1. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP tudi v izbrisnem postopku po 2. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP, nanaša le na ugovor upnika, ne pa na ugovor subjekta vpisa.

VSL Sklep IV Cpg 413/2018, 30. 5. 2018

436. člen (rok za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

437. člen (odločanje o ugovoru proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

- ◆ Iz nosilnih razlogov izpodbijanega sklepa izhaja, da je sodišče obravnavalo ugovor subjekta vpisa in upošteva odločbo Ustavnega sodišča U-I-57/15-13 in U-I-2/16-6 z dne 14. 4. 2016, postopek ustavilo. Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je omenjeno odločbo Ustavnega sodišča registrsko sodišče delno povzelo iztrgano iz konteksta celotne odločbe in okvira obravnave ter ugotovljene protiustavnosti ZFPPIPP. Ustavno sodišče je namreč v navedeni odločbi ugotovilo protiustavnost ZFPPIPP zaradi neenakosti položajev upnikov, ki želijo z ugovorom preprečiti izbris pravne osebe iz sodnega registra brez likvidacije glede na to, ali je bil postopek izbrisa začet na podlagi izbrisnega razloga po 1. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP (da je subjekt vpisa prenehal poslovati, nima premoženja in je izpolnil vse svoje obveznosti), ali pa na podlagi izbrisnega razloga po 2. točki prvega odstavka 427. člena

ZFPPIPP (da subjekt vpisa ne posluje na poslovnem naslovu, vpisanem v sodni register). Iz celotnega konteksta odločbe Ustavnega sodišča izhaja, da se možnost uveljavljanja vsebinsko enakega ugovora kot v izbrisnem postopku po 1. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP tudi v izbrisnem postopku po 2. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP, nanaša le na ugovor upnika, ne pa na ugovor subjekta vpisa.
VSL Sklep IV Cpg 413/2018, 30. 5. 2018

438. člen (sklep o ustavitvi postopka izbrisa)

439. člen (sklep o obstoju izbrisnega razloga)

440. člen (izbris pravne osebe iz sodnega registra)

441. člen (prenehanje pravne osebe)

442. člen (učinek izbrisa za pravice upnikov in delavcev)

- ◆ Pravilno je stališče izpodbijane sodbe, da ni podlage za toženčevo odgovornost kot aktivnega družbenika za obveznosti izbrisane družbe (na podlagi šestega v zvezi z desetim odstavkom 442. člena ZFPPIPP). Pritožnica pa utemeljeno uveljavlja zmotnost stališča, da ni podana toženčeva odgovornost na podlagi 147. člena OZ, ker ima po sodbi delovnega sodišča terjatev do družbe, tožnica pa ni dokazala, da se je z denarjem iz naslova neizplačanega dela plač in regresa okoristil toženec. Ne glede na to, ali je nedopustno ravnanje, ki ga tožnica očita tožencu, storil kot organ družbe ali kot njen delavec, je stališče izpodbijane sodbe, da iz tožbenih navedb izhaja le odgovornost družbe, ne pa tudi toženčeva odgovornost, napačno. ZDR, veljaven v času škodnih dogodkov, je prepovedoval tako nadlegovanje kot trpinčenje na delovnem mestu. Nadlegovanje je bilo opredeljeno kot vsako neželjeno vedenje, povezano s katero koli osebno okoliščino, z učinkom ali namenom prizadeti dostojanstvo osebe ali ustvariti zastraševalno, sovražno, ponižujoče, sramotilno ali žaljivo okolje (prvi odstavek 6a. člena ZDR4), trpinčenje pa kot vsako ponavljajoče se ali sistematično, graje vredno ali očitno negativno in žaljivo ravnanje ali vedenje, usmerjeno proti posameznim delavcem na delovnem mestu ali v zvezi z delom. Trpinčenje torej ni bilo pogojeno z razlikovanjem na podlagi osebne okoliščine. Ker se sodišče ni izreklo o sklepčnosti tožbe z vidika zakonske določbe o prepovedi trpinčenja, je očitek o materialnopravni zmotnosti sodbe utemeljen.
VSL Sklep I Cp 365/2018, 24. 5. 2018

443. člen (najdeno premoženje izbrisane pravne osebe)

444. člen (postopki za uveljavitev pravic izbrisane pravne osebe)

- 444.a člen (premoženje izbrisane pravne osebe, najdeno v izvršilnem postopku)**
- 445. člen (tuja država in država članica)**
- 446. člen (domači in tuji postopek zaradi insolventnosti)**
- 447. člen (osebe po državni pripadnosti)**
- 448. člen (država, v kateri je premoženje)**
- 449. člen (uporaba 8. poglavja)**
- 450. člen (pristojnost domačega sodišča)**
- 451. člen (upravičenja domačega upravitelja delovati v tuji državi)**
- 452. člen (izjeme zaradi varovanja suverenosti, varnosti ali javnega interesa Republike Slovenije)**
- 453. člen (razlaga pravil, določenih v 8. poglavju)**
- 454. člen (upravičenje tujega upravitelja do neposrednega dostopa do domačega sodišča)**

455. člen (upravičenje tujega upravitelja predlagati začetek domačega postopka zaradi insolventnosti)

456. člen (sodelovanje tujega upravitelja v domačem postopku zaradi insolventnosti)

457. člen (položaj tujih upnikov v domačem postopku zaradi insolventnosti)

458. člen (obveščanje znanih upnikov o začetku domačega stečajnega postopka)

459. člen (uporaba pravil o postopku)

460. člen (zahteva za priznanje tujega postopka zaradi insolventnosti)

461. člen (domneve pri priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

462. člen (sklep o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

463. člen (objava sklepa o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

464. člen (obveščanje sodišča o novih informacijah)

465. člen (začasna ureditev posledic tujega sodnega postopka zaradi insolventnosti)

466. člen (pravne posledice priznanja tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti, ki nastanejo ne da bi o njih odločalo sodišče)

467. člen (pravne posledice priznanja tujega postopka zaradi insolventnosti, ki jih določi sodišče)

468. člen (varovanje interesov upnikov in drugih oseb, za katere učinkujejo pravne posledice priznanaja tujega postopka zaradi insolventnosti)

469. člen (procesno upravičenje tujega upravitelja izpodbijati pravna dejanja insolventnega dolžnika)

470. člen (intervencija tujega upravitelja v postopkih, katerih stranka je insolventni dolžnik)

471. člen (sodelovanje domačega sodišča s tujimi sodišči in tujimi upravitelji)

472. člen (sodelovanje domačega upravitelja s tujimi sodišči in tujimi upravitelji)

473. člen (oblike sodelovanja)

473.a člen (jezik sodelovanja)

474. člen (začetek domačega pomožnega postopka zaradi insolventnosti)

- 475. člen (usklajevanje vzporednega domačega in tujega postopka zaradi insolventnosti)**
- 476. člen (usklajevanje več vzporednih tujih postopkov zaradi insolventnosti)**
- 477. člen (domneva insolventnosti pri priznanju tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti)**
- 478. člen (pravilo o plačilu terjatve v vzporednih postopkih zaradi insolventnosti)**
- 479. člen (splošno pravilo)**
- 480. člen (pravo, ki se uporabi za pogodbe, katerih predmet je nepremičnina)**
- 481. člen (pravo, ki se uporabi za pravice, ki se vpišejo v register)**
- 482. člen (pravo, ki se uporabi za plačilne sisteme in finančne trge)**
- 483. člen (pravo, ki se uporabi za dogovore o izravnavi in pogodbe o ponovnem odkupu)**
- 484. člen (pravo, ki se uporabi za pogodbe o zaposlitvi)**
- 485. člen (uporaba oddelka 8.7)**

486. člen (neposredno učinkovanje postopka zaradi insolventnosti države članice)

487. člen (domači pomožni postopek zaradi insolventnosti)

488. člen (posebna pravila o pravu, ki se uporabi)